

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BEAUTIFULLY

Hurt

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

MICHELLE HEARD

BEAUTIFULLY

Hurt

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MICHELLE HEARD

Telif Hakkı © 2017 M.A. Heard
tarafından. Daha önce Redemption
Rebranded 2021 adıyla Beautifully Hurt
olarak yayınlanmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. Gerçek kişiler, nesneler, yaşayan veya ölmüş kişiler, yerler veya olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Orijinal Başlık Yayınlanma Tarihi 2017:

Kefaret. Kapak Tasarımcısı: [Cormar](#)

[Kapaklar](#)

İÇİNDEKİLER

[Adanmışlık](#)

[Şarkı Listesi](#)

[Özet GÜZELCE](#)

[YARALANDI](#)

[Soy Ağacı](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

Bölüm 28

Sonsöz

Yayınlanmış Kitaplar

Benimle bağlantı kurun

Tesekkür

Adanmışlık

Sheldon.

Hayal kurmayı hiç bırakmayasın.
Yıldızlara bakıp kendiniz için yaptığınızdan daha büyük bir planın parçası
olduğunuzu fark etmeniz dileğiyle.
Tüm yaşamınız boyunca nezaket, iç huzur, sevgi ve inanç sahibi olmanız
dileğiyle.

Seni seviyorum.
Anne.

Şarkı Listesi

Buraya tıklayın - [*Spotify*](#)

The Gambler - Kenny Rogers

Go Your Own Way - Lissie

Feels Like Home - Edwina Hayes

Say Anything - Tristan Prettyman

Dream - Priscilla Ahn

Keman - Amos Lee

Be Still - The Fray

We All Need Saving - Jon McLaughlin

Never Alone - Jim Brickman, Lady A

You've Got What I Need - Joshua Radin

Be My Only - Fm Radio

Beni Sana Getiriyorlar - Joshua Radin

Sinopsis

Eli Jackson. Sert ve düşünceli, liseden beri dikkatimi çekiyor. Onunla neredeyse hiç konuşmadım, ne zaman yanıma gelse tek kelime edemeyecek kadar gergindim.

Ta ki bir gece bir durumdan kurtulmama yardım edene kadar. Onun hayatına girmeyi başardım ve yavaş yavaş tüm hayallerim gerçekleşmeye başladı.

Korkunç bir saldırı hayatımı paramparça etti. Hayatta kalmamam gerekiyordu ve şimdi hayatta kalmam için Eli'a güveniyorum çünkü katilleri teşhis edebilecek tek tanık benim.

Milyon yıl geçse de hayallerimdeki adamın parçalarını bir araya getirecek kişi olacağını düşünmemiştim.

Ama tehdit sürerken, kabuslarım beni susturmak için geri döndüğünde Eli beni koruyabilecek mi?

GÜZELCE INCINMIŞ

Gerilim Romantizmi / Karanlık

Romantizm KOMPLE

STANDALONE.

Daha önce 'REDEMPTION' adıyla yayımlanmıştır.

UYARI:

Bu kitap bazı okuyucular için hassas olabilecek konular içermektedir. Bu sayfalar arasında şiddetle ilgili karanlık ve tetikleyici içerik bulunmaktadır.

Sadece 18 yaşından büyükler.

Lütfen sorumlu bir şekilde okuyun.

Aile Ağacı

Eli Jackson

24 yaşında

Baba: Alex Jackson Anne:

Nina Jackson Kardeşi:

Ethan Jackson En iyi

arkadaşı: Jason Sherwood

Quinn Drake

21 yaşında

Baba: Josh Drake Anne:

Vefat etti. En iyi

arkadaşı: Katie Conley

Kuzen: Finlay Drake

Amca: David Drake

Önsöz

ELİ

Geçmiş... 7 yaşında.

"Korkuyorum." Ellerim silahın ağırlığı altında titriyor. Babam ilk kez bir silah tutmama izin veriyor.

Babam yanıma uzanıyor ve elini benimkinin altına koyuyor. Parmaklarının benimkileri sardığını hissetmek beni biraz daha cesur hissettiriyor.

"Korkmak iyidir," diye mırıldanıyor babam, sesi derin ve yatıştırıcı.

Gözlerimi kocaman açarak ona bakıyorum. "Ama sen hiçbir şeyden korkmuyorsun." Babam tanıdığım en güçlü insan. Büyüdüğümde tıpkı onun gibi olmak istiyorum.

"Herkesin korktuğu en az bir şey vardır, Eli."

Dudaklarımı ıslatıyorum ve yerde yatmaktan üzerlerine yapışan kum tabakasının tadını alıyorum. Evden yeterince uzaktayız, ağaçların arasında küçük bir açıklıktayız. Babamın hedefleri birbiri ardına vurmasını izlemek eğlenceli ama şimdi sıra bende ve kendimi babamın önünde olmak istediğimin yarısı kadar bile cesur hissetmiyorum.

Ethan bugün bizimle gelmedi. Annem babama, yaramazlık yaptığımda bana baktığı gibi baktı ve Ethan'ın çok küçük olduğunu söyledi.

"Korktuğun tek şey nedir baba?"

Babamın gözleri silahtan ayrılıp benimkileri buldu. Onunla aynı açık mavi gözlere ve koyu kahverengi saçlara sahibim.

"Sen, Ethan ya da annen bana ihtiyaç duyduğunda yanımda olamamaktan korkuyorum."

Az önce söylediklerini düşünerek kaşlarımı çatıyorum.

"Hepinizi güvende tutmak benim sorumluluğum," diye ekliyor. "Korkarım bunu daha fazla yapamayacağım zaman gelecek."

"Orada olacağım baba. Hepinizi güvende tutacağım."

Ağzının kenarında bir gülümseme beliriyor ve doğru şeyi söylediğimi anlıyorum.

"Neden korkuyorsun?" Babam soruyor.

Silahı tekrar sıkıca kavriyorum ve sonra itiraf ediyorum, "Seni gururlandıramamaktan korkuyorum." Kaşlarını çatıyor, ben de hemen açıklıyorum. "Büyüdüğümde tıpkı senin gibi olmak istiyorum. Ya senin kadar güçlü olamazsam? Ya senin kadar iyi atış yapamazsam? Seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

Babam saçımı karıştırıyor. "Beni hayal kırıklığına uğratmak için yapabileceğin hiçbir şey yok, küçük adam. Bir sır öğrenmek ister misin?"

Hızlıca başımı sallıyorum, ne olduğunu duymak için sabırsızlanıyorum.

"Korkmak iyidir, Eli. Bu önemsedğin anlamına gelir. Her zaman doğru şeyi yapmayabilirsin ve yaptığın işte her zaman iyi olmayabilirsin ama işin sırrı denemeye devam etmektir. Sadece denemeye devam etmeli ve umursamayı asla bırakmamalısın."

"Seni, annemi ve Ethan'ı önemsemek gibi mi?"

"Sadece biz değil Eli. Bir gün senden daha güçsüz biriyle karşılaşabilirsin. O kişinin onu önemseyen hiç kimsesi olmayabilir ve ona yardım etmek sana düşer."

"Denemeye devam edersem bir gün ben de senin kadar güçlü olacağım, değil mi?"

"Evet, küçük adam. Bir gün daha güçlü olacaksın ve yine de bir şeylerden korkacaksın. Korkularından asla geri adım atma evlat. Bir korkunun üstesinden gelmenin tek yolu onunla yüzleşmektir."

Tekrar önüme bakıyorum ve gözlerim büyük silahtan hedefe atlıyor. Tetiği çekmeye başladığımda midem gergin bir şekilde dönüp duruyor. Patlama sesi çok yüksekti ve silah elimden fırladı ama babam yakaladı.

silahı düşürmeden önce. Yerden fırlıyorum ve hedefe doğru rüzgar gibi koşuyorum, vurup vurmadığımı görmek için heyecanlanıyorum.

Bir delik görmediğimde, hayal kırıklığı kalbime saplanıyor. Etrafta mermi arıyorum ama hiçbir iz yok.

Dang.

Omuzlarım çökmüş bir halde arkamı dönüyorum ve ayaklarımı sürükleyerek babamın hâlâ yattığı yere gidiyorum.

"Hadi," diyor, başıyla yanındaki yeri işaret ederek. "Pratik yapmak mükemmelleştirir."

Başımı sallayarak tekrar uzandım ve silahı ondan aldım.

Denemeye devam etmeliyim çünkü bir Jackson asla pes etmez.

Doğru yapana kadar denemeye devam edeceğim, böylece bana ihtiyacı olabilecek o kişiyle karşılaştığımda hazır olabileceğim. Bir gün babamın izinden gideceğim ve onu gururlandıracağım.

Bölüm 1

QUINN

Quinn 21. Eli 24.

Taze bir çiçek aranjmanını vitrine yerleştirirken, gözlerim otomatik olarak yolun karşısındaki hırdavatçıya gidiyor.

Eli Jackson.

Sigh.

Birinci sınıftan beri ona aşığım. O son sınıftaydı ve benim varlığımdan haberdar değildi. Son üç yıldır yolun karşısında çalışıyor olmamıza rağmen hâlâ farkında değil.

Şanslıydım ki en iyi arkadaşım Katie annesine ait olan The Green Leaf'te benim için bir iş ayarladı.

Joshua emekli olduğunda Eli'nin ailesi nalbur dükkanını satın aldı ve adını Jackson's Hardware olarak değiştirdi. Böylece, Jackson'ın en büyük kardeşine olan hayranlığımı onun haberi olmadan sürdürebiliyorum.

Jackson'lar Southport'un kenar mahallelerinde yaşıyorlar. Kendi içlerine kapanmayı sevseler de, sahil kasabamızda onları tanımayan tek bir kişi bile yok.

Eli ve küçük kardeşi Ethan, ikisi de babalarına çekmişler. Herkes onlarla bela aramaması gerektiğini bilir. Anneleri sessizdir, ama ne zaman yollarımız kesişse, her zaman arkadaş canlısıdır.

Eli hırdavatçıdan çıkarken ağzımda bir gülümseme belirliyor. Arkasını duvara yaslıyor ve yola doğru bakıyor.

Yine... iç çekiyorum.

Bir metreden uzun, kaslı vücudu birçok fantezimde yer aldı.
Ama gözleri... Tanrım, bebek mavisi gözleri beni suskunlaştırıyor.

Eli'nin kafası bana doğru dönüyor ve kırmızı güllerden oluşan bir aranjman üzerinde bazı ayarlamalar yapıyormuş gibi davranırken neredeyse vitrindeki bir vazoyu deviriyordum.

Yanaklarım alev alev yanarken nefes alışım bir anda kontrolden çıktı.
Zavallı kalbim dakikada bir mil atıyor.

Ne kadar aptalca davrandığımı düşünerek hafifçe kıkırdıyorum.

Kapı zili çalıyor ve başımı kaldırıp baktığımda, gözlerim açılırken tenimde karıncalanmalar oluyor.

Bebek İsa yemlikte.

"Hey," diyor Eli, sesi alçak ve lezzetli bir şekilde derin.

Elimi kaldırıyorum ve ağzımı açamadan ona el sallıyorum.

O burada.

Önümde.

Vay anasını.

Kalbim boğazıma sığıyor ve ses tellerimi etkisiz hale getiriyor.
Gözlerim onun her bir santimini yutuyor ve lanet olsun ki yıpranmış mavi kotu ve siyah tişörtüyle seksi görünmüyor.

Eli çiçeklere bakar. "Hiç şakayığınız var mı?"

Sesim hâlâ yerinde değilken, stoklarımızın çoğunu sakladığımız arka odaya koşmadan önce başımı sallıyorum. Bir demet sarı şakayık ve bir buket pembe şakayık alıp kalbimin yavaşlamasını istiyorum.

Sakin ol, Quinn. Sakin ol.

Dükkânın önüne geri dönerken gülümseme dudaklarımda gergin bir şekilde geriliyor. Eli'nin gözleri benimkilere kilitleniyor ve o kadar yoğunlar ki Tanrı'nın yeşil dünyasında tek bir kelime bile etmeme imkân yok.

Aptal gibi şakayık seçkisini kaldırıyorum ve bu onun bakışlarını çiçeklere çekiyor. "Sarı olanlardan lütfen," diye mırıldanıyor.

Başımı sallıyorum ve sarı çiçekleri kağıda sarmadan önce pembe çiçekleri hızla suya koyuyorum. Hesabı ödüyorum ve sonra gözlerim hafifçe açılıyor.

Saçmalık.

Lanet olası konuşma, Quinn.

Boğazımı temizliyorum ve bakışlarımı çiçeklerden ayırmadan, "Otuz dolar tutuyor," diyorum.

Eli bana parayı uzatıyor ve satın aldığı şeyi eline alarak gözlerimi yakalamak için başını eğiyor. Gözlerim onun bebek mavileriyle kilitlendiği anda ağzım kuruyor ve kalbim kaburgalarımda gümbür gümbür atmaya başlıyor.

"Teşekkürler Quinn," diyor, ağzının köşesi çok ateşli bir sırıtışla hafifçe kalkıyor.

Bu kadar. Artık mutlu ölebilirim.

"Rica ederim," diye cevap veriyorum, sesim yumuşak ama gergin.

Çok rica ederim. Lütfen yine gelin.

Eli'nin gözleri birkaç saniye, dünyanın dönmesini durduracak kadar uzun bir süre üzerinde kalıyor ve sonra dükkândan çıkıp gidiyor.

Umutsuz bir nefes çekiyorum ve elimi kalbimin üzerine koyarak geri çekilen geniş sırtına hülyalı bir şekilde bakıyorum.

Eli'nin annesi Nina, Jackson's Hardware'in önüne yanaşiyor ve Eli'nin ona çiçekleri vermeden önce sarılmasını izliyorum. Nina büyük oğluna mutlulukla gülümsüyor ve sonra dükkânlarına girerken konuşuyorlar.

Tanrım, bu gezegende Eli Jackson'dan daha mükemmel bir şey var mı?

Katie içeri giriyor ve vanilyalı lattemi önüme koyarken, "Biri Eli'yi görmüş" diye dalga geçiyor.

"Daha iyi," diyorum, genişçe sırıtarak. "Eli, Nina için şakayık almaya geldi."

Katie'nin kaşları havaya kalktı. "Onunla gerçekten konuştun mu?"

Hoşnutsuz bir yüz ifadesiyle lattemi elime alıyorum. "Hayır, sesim yine çalışmamaya karar verdi."

Katie tezgâhın arkasından gelip bana yandan sarıldı. "Merak etme, bir şansın daha olacak."

"Kendimi onunla konuşmaya ikna edemezsem bunun bir faydası olmaz." Gözlerimi deviriyorum. "Benim saf ve küçük bir kız olduğumu düşünüyor olmalı."

Katie beni teselli etmeye çalışarak, "Eminim öyle değildir," diyor.

Lattemden bir yudum alıp omuz silkiyorum. "Onu güvenli bir mesafeden hayranlıkla izleyeceğim. Eli benim için çok fazla erkek."

Katie'den gelen bir kahkaha patlaması beni ona ters ters baktırdı.

"O bu şehirdeki herhangi bir kadın için fazla erkek," diyor.

İçimi çektim. "Keşke hayaller gerçek olsaydı."

Katie arka odaya yöneliyor ve sonra sesleniyor: "İşten sonra bir şeyler içmeliyiz. Daha fazla dışarı çıkmalısın."

"Çok dışarı çıkıyorum." Ön ve arka taraf arasındaki kapıya doğru yürüyorum, böylece masasına oturmuş olan Katie'yi görebiliyorum. "Ama bir içki kulağa hoş geliyor."

"Bu bir randevu," diye sırtıyor bana. "Belki de şansım yaver gider ve Jason'ın dikkatini çekerim."

"Evet, birimizin hayallerindeki erkeği bulması gerekiyor," diyorum ve sonra telefonum bipleyerek dikkatimi çekiyor. Cihazı tezgahın üzerine bıraktığım yerden alıp kuzenimden gelen bir mesajı açıyorum.

Sıkıldım.

Bir kahkaha attım, sonra Katie'ye seslendim, "Finlay bana mesaj attı. Sıkılmış."

"Ona Southport'a taşınmasını söyle," diye yanıtlıyor Katie.

Quinn: Katie buraya taşınman gerektiğini söylüyor.

Bunu kesinlikle düşünüyorum. Babam Suudi Arabistan'da olduğu için ev sessiz.

Quinn: Yap hadi. Benim yanıma taşınabilirsin. Evi satmak için babamla konuşacağım. Quinn: Nasıl gittiğini bana haber ver.

Sarıl.

Katie'ye "David Amca'yla evi satma konusunu konuşacak," dedim.

Tezgâhın arkasında yanıma oturmaya geldi. "Bence bu harika bir fikir. İkinizin de yalnız yaşıyor olması çok aptalca. Finlay senin yanına taşınabilir."

"Ben de ona öyle söyledim."

Babalarımız kardeş ve Finlay benden sadece iki yaş küçük. Burada benimle olması harika olurdu.

ELI

Yeni aldığımız kontrplağı kontrol ederken, annemin çiçekleri gördüğünde ne kadar mutlu olduğunu hatırlayarak ağzımın kenarına bir gülümseme yerleşiyor.

Ona çiçek almak anlık bir karardı ve çiçekleri ne kadar takdir ettiğini görünce keşke bunu daha sık yapsaydım dedim.

Teslimattan memnun bir şekilde imzamı attıktan sonra şoförün gidişini izliyorum. Dükkânın önüne doğru yürümeden önce kepenk kapılarını kapatıyorum.

Annem ben doğmadan önce önceki sahibi Joshua'nın yanında çalışmaya başlamış. O emekli olunca babam burayı satın aldı ve ben de askerden döndükten sonra burayı devraldım. İki yıl hizmet ettim çünkü babam bunun

ve haklıydı. Bir çocuk olarak ayrıldım ve bir erkek olarak geri döndüm.

Dükkân beni meşgul ediyor ama tüm boş zamanımı kendi evimi inşa ederek geçiriyorum. Aldığım arazi ailemin evine yürüme mesafesinde.

Dükkânın girişinde durup omzumu kapı pervazına yaslıyorum ve kollarımı göğsümde kavuşturuyorum. Gözlerim yolun karşısındaki Yeşil Yaprak'a takılıyor ve hafifçe kıkırdıyorum.

Quinn Drake. Utangaç kız, gülümsemesiyle güneşi Gökyüzü.

Quinn'in sıcak, kahverengi saçları ve gözleri çok güzel. kasabadaki erkeklerden biri onu süpürmeden önce. En iyi arkadaşı Katie de çok güzel. Okuldan bir arkadaşı olan Jason'ın gözünün onda olduğunu biliyorum.

Bu şehirdeki diğer her şey gibi, ilişkiler de salyangoz hızında gerçekleşir ve her zaman herkesi ilgilendirir. Southport'ta mahremiyet diye bir şey yoktur.

Omzumun üzerinden bakarak tezgâhın üzerindeki saatin kaç olduğuna bakıyorum. Dükkânı kapatıp Jason'la bir şeyler içmek için bara gitmeme yirmi dakika daha var.

Bakışlarımı tekrar yola çevirdiğimde Katie ve Quinn'in The Green Leaf'in kapısını kilitlediğini görüyorum. Katie beni fark edip el sallıyor ve ardından Quinn'in koluna vurarak ona bir şeyler söylüyor. Quinn'in kafası bana doğru dönüyor ve hızlıca el salladıktan sonra, ben daha selamıma karşılık vermeye fırsat bulamadan yola koyuluyor.

Evimi inşa etmekle meşgul olmasaydım, Quinn'e çıkma teklif etmeyi düşünürdüm. Ama o şarap içip yemek yiyebileceğin türden bir kız. Onunla yatıp öylece çekip gidemezsin.

Hayır, Quinn Drake değil. Eve, ailene götürdüğün kız.

Saati tekrar kontrol ederek kapı pervazından uzaklaşıyorum ve tezgâha doğru yürüyorum.

Tam o sırada Steward aceleyle dükkâna girer. "Seni tam zamanında yakaladım," diye kıkırdar, sesi rahatlamış gibidir. "Matkabım, Jill'in başımın etini yediği rafları yerleştirirken yarı yolda bozuldu."

Elektrikli aletleri koyduğum koridoru işaret ediyorum. "Craftsman yetmiş dokuz, doksan dokuz. İşinizi görecektir."

"Kablosuz, değil mi?" Steward soruyor. Başımı salladım.

Diğer matkapları inceliyor, sonra gülümsüyor. "Ben bir tane alacağım."

Satın alması için ona yardım ettim ve kutuyu uzattım. "Desteyiniz için teşekkürler ve raflarda iyi şanslar."

"Teşekkürler."

Steward gider gitmez, kapatıyorum. Kamyonetime yöneliyorum ve direksiyonun arkasına geçerek Jason'ın barmenlik yaptığı yerel barımız The Port'a gidiyorum.

Ön tarafa park ediyorum ve içeri girdiğimde bara doğru yürürken komşularla ve tanıdıklarla selamlaşıyorum.

Bir tabureye oturduğumda Jason bana sırtıyor, sonra başını bilardo masalarına doğru eğiyor. "Bakın burada kim var."

Barın arka tarafına bakıyorum ve Quinn ile Katie'nin bilardo oynadığını görüyorum.

"Cesaretini toplayıp Katie'ye çıkma teklif edecek misin?" Dikkatimi tekrar arkadaşşıma çevirirken soruyorum.

Bana bir bira uzattı. "Belki. Belki de değil."

Bir yudum alırken, "Tam bir pisliksin," diye alay ediyorum onunla. Gözlerim kızlara geri dönüyor ve Quinn'in bir shot almak için masanın üzerine eğilmesini izliyorum. Giydiği dar kot pantolon kışının mükemmel bir görüntüsünü veriyor ve bakan tek erkeğin ben olmadığımı fark ediyorum.

"Sadece doğru anı bekliyorum," diyor Jason ve dikkatimi tekrar ona çekiyor. Kendine bir bira alıyor ve tezgâha yaslanıyor. "Tuvaleti hallettin mi?"

Başımı salladım ve bir iç çektim. "Gece yarısı gibi. Banyo bitti."

"Sırada hangi oda var?"

"Mutfak."

"Demek bu hafta sonu taşınıyorsun?" diye sorarken gözleri özlem dolu bir bakışla Katie'yi buluyor.

"Evet, nihayet. Ana yatak odası ve banyo tamamlandığına göre, idare edebilirim."

"Paket servisle mi geçineceksin?" diye alay ediyor benimle. "İyi bir biftek ızgara yapabilirim," diye kıkırdıyorum. "Doğru."

Yavaş yavaş daha fazla insan bara akın eder, ta ki düzenli kalabalık sarhoş olma yolunda ilerleyene kadar.

Katie tezgâhın yanına geliyor ve kollarını yıpranmış tahtaya dayayarak bana sırtıyor. "Bira hoşuna gitti mi?"

Gülümsemesine kendi gülümsememle karşılık veriyorum. "Evet." Bilardo masalarını işaret ediyorum. "Kıç tekmeliyor musun?"

Katie başını sallar. "Quinn çok iyi." "Öyle mi?"

Ben soruyorum.

Katie barın arka tarafına doğru başını sallıyor. "On dolara bahse girerim onu yenemezsin." "Dikkatli ol, bunlar üçkâğıtçı," diye şaka yapıyor

Jason bize katılırken, gözleri kilitlenmiş

Katie'nin yüzünde şakacı bir gülümsemeyle. "Bir tur daha?"

"Lütfen," diye yanıtlıyor Katie, boynuna doğru süzülen bir kızarıklıkla. Tanrım, bu ikisi çoktan bir araya gelmeliydi.

Jason'a bir iyilik yaparak, "Ben Quinn'i yenip yenemeyeceğime bakarken otur ve Jason'a eşlik et," dedim.

Ayağa kalkarak Quinn'in telefonuna baktığı arka tarafa doğru ilerliyorum. Yanına geliyorum ve gözlerini cihazdan ayırmadan, "Finlay, David Amca'nın bunu düşüneceğini söylüyor. Ayrıca, bir hafta daha yalnızım. Babam - Aman Tanrım!" Ürkerek bir adım geri çekildi, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Seni korkutmak istememiştim."

Hemen başını sallar. "Seni Katie sandım. Özür dilerim." "Daha önce hiç bir kızla karıştırılmamıştım," diye şaka yaparak onu rahatlatmaya çalışıyorum.

Quinn, "Kahretsin, hayır, kastettiğim bu değildi" derken düpedüz rahatsız görünüyor.

"Sadece seninle dalga geçiyorum." Raftan bir ıstaka aldım. "Katie iyi olduğunu söylüyor. Bir oyuna ne dersin?"

Quinn endişeyle masaya bakar ve sonra başını sallar. "Ah... tabii." Omuz silkerek ekliyor: "Muhtemelen senin kadar iyi değilimdir."

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var." Masayı işaret ederken Quinn'e gülümsüyorum. "Kırabilirsin."

Masaya yaklaşıyor ve sonra yan tarafa doğru eğiliyor. Uzun saçlarının yumuşak bukleleri öne doğru düşerek yeşil keçeye değiyor. Atışı yapar yapmaz gözlerini bana diyor ve o kadar seksi görünüyor ki anında sertleşmeye başlıyorum.

Çim biçme makineleri. Baba. Vidalar... Siktir, hayır, ah... Anne.

Bu beni herkesin önünde taş gibi sertleşmekten alıkoyuyor.

Sıra bana gelmeden Quinn üç çizgi çizdi.

"Katie yalan söylemiyordu," diyorum masaya yaklaşırken.

Dili dışarı fırlıyor, alt dudağını ıslatıyor ve sonra utangaç bir şekilde gülümsüyor.

Tanrım, bu kadın tam bir bela. Sen farkına bile varmadan, seni mihrabın önünde yemin ettirecek.

"Baban mı öğretti?" Atış için sıraya girerken sordum.

"Evet, ama onu hiç yenemedim."

Bir kıkırdama çıkardım ve bir katı batırdım. Bir hafta daha yalnız
k a l m a k l a ilgili söylediklerini hatırlayarak, "Baban şehir dışında mı?"
diye soruyorum.

"Portland'a sevkiyat yapıyor" diye cevap verirken ona bakıyorum.

Bir top daha batırdım. "Tek başına iyi misin?"

Quinn hızla başını sallıyor. "Alıştım ama umarım yakında kuzenim
Finlay de benim yanıma taşınır."

Bilerek atışı kaçırdım ve sonra ona gülümsedim. "Senin sıran."

Bölüm 2

QUINN

Vay anasını.

Aptalca görünmese, rüya görmediğimden emin olmak için kendimi çimdiklerdim. Bu Eli'nin yanında geçirdiğim en uzun süre ve birbirimizle en çok konuştuğumuz an.

Ve bana yaklaştı. Bu gün daha iyi olabilir miydi?

Bana tekrar gülümsüyor ve tıpkı daha önce olduğu gibi kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor.

Onun o kadar farkındayım ki oyuna odaklanabilmem bir mucize. Bir top daha batırıyorum ama Eli ile daha fazla zaman geçirmek istediğim için bir sonrakini bilerek kaçırıyorum.

"Sıra sende," diyorum, o yaklaşırken gözlerim ona ziyafet çekiyor ve sonra parfümünün kokusunu alıyorum. Topraksı baharat, içime çekebildiğim kadar derin bir nefes çekmeme neden oluyor. Midem kıpır kıpır oluyor ve etrafımızdaki her şey kaybolup sadece o kalıyor.

Bu adama sıırılsıklam aşığım, sanki her santimim ona doğru çekiliyormuş gibi hissediyorum.

Diğer masada oturan üç adam bir an için dikkatimi dağıtıyor ve Eli'nin kollarını, ıstakayı dizerken bronzlaşmış teninin altında kıvrılan damarları görüyorum. Sonra gözlerim kısa kesilmiş saçlarına kayıyor, ardından geniş sırtına bakıyorum. Atışı yaptığında kasları gömleğinin kumaşının altında dalgalanıyor ve yumuşak bir iç çekiyorum.

Mükemmel.

Bir topa vuramadığında kaşlarım havaya kalkıyor. Onu daha önce de oynarken görmüştüm ve bu kolay bir atıştı. Sonra Eli bana sırtıyor ve tek yapabildiğim ağzımın suyunu akıtmak oluyor.

"Sıra sende," diye hatırlatmak zorunda kalıyor ve ben de ona bakmaktan yanaklarım alev alev yanarken hızla başımı sallıyorum.

Pürüzsüz, Quinn. Gerçekten pürüzsüz.

"The Green Leaf'te çalışmayı seviyor musun?" Eli soruyor.

Bir topu batırırken başımı sallıyorum. "Katie ile vakit geçiriyorum."

Ben hangi içkiyi içeceğime bakarken Eli bara doğru bakıyor. "Katie Jason hakkında bir şey söyledi mi?"

Bakışlarımı arkadaşımın Jason'ın söylediği bir şeye güldüğü yere çeviriyorum. Sırlarını açıklamak istemediğim için omuz silkiyorum. "Neden? Jason bir şey mi söyledi?"

Eli kıkırdıyor, sesi derin ve zengin. "Bırakalım da kendi başlarına çözsünler."

Başımı salladığımda, oyunun neredeyse bitmek üzere olduğunu fark ettiğimde midemde bir batma hissi oluşuyor.

Atışı yine bilerek kaçırıyorum ve Eli bir sonraki topu batırırken, bana mutlu bir sırtış atan Katie'ye el sallıyorum.

Dikkatimi tekrar oyuna verdiğimde, sadece iki topum kaldığını görünce yüzümü buruşturuyorum. Ama en azından kolay atışlar değiller.

Eli avucunu çenesindeki kaşıntıya sürterek, "Bakalım ne kadar iyisin Quinn," diyor.

Adımı onun ağzından duymak midemde kelebeklerin uçuştığı bir kaleydoskop gibi çırpınmama neden oluyor.

Eli'nin ona karşı hissettiklerimi anlamasını istemediğimden, hangi topu batıracağımı kontrol ederken kendimi odaklanmaya zorluyorum. Tam masanın üzerine eğildiğim sırada arkamdan biri bana çarpıyor. Ayağa fırladım ve etrafımda dönerek, "Özür dilerim." dedim.

Diğer masada oynayan çocuklardan biri bana sırtıyor. "Sorun değil. Eğer kıcıma dokunmak istiyorsan, tek yapman gereken sormak."

Bana bakma şeklinden hoşlanmadığım için ondan bir adım daha uzaklaşıyorum. Eli'nin eli belime yerleşiyor ve sonra adama soruyor, "Hareket edebilir misin? Sen burada dururken oynamak biraz zor."

Bana dokunuyor. Eli bana dokunuyor.

Duyularım bunun beni ne kadar muhteşem ve korunmuş hissettirdiğini kavramak için acele ediyor. "Benim hatam," diye kıkırdıyor diğer adam, birkaç adım yana kayarak.

Eli beni usulca dürttü. "Atışını yap, Quinn." İki adım geriye gidiyor ve ben tekrar masanın üzerine eğilirken arkamda kalıyor. Bu kez ıskalıyorum, çünkü odaklanmamın imkanı yok ve beyaz top bir cebe düşmekten hemen sonra duruyor.

"Lanet olsun," diye mırıldandım. "Az önce senin için mükemmel bir atış ayarlamıştım."

Eli'nin oynayabilmesi için yoldan çekiliyorum, ama sonra bir kol omuzlarıma dolanıyor. Şaşkınlıkla gözlerim çarptığım adama kaydı.

"Buralardan mısınız?" diye soruyor ve beni tepeden tırnağa yalamış gibi hissetmeme neden olan bir kez daha üstümden geçiyor. "Buradan geçiyoruz. Bu küçük kasabada yapacak ne var ki?"

Kolunun altından çekilmeye çalışıyorum ama parmakları boynumun arkasına dolanıyor ve karnımın gergin bir şekilde gerilmesine neden oluyor.

"Ben olsam yapmazdım," diyor Eli. Bize doğru yaklaşırken sözlerine uyarı karışıyor ve gözlerini buz gibi gösteren karanlık ifadesiyle çok ateşli görünüyor.

Adam Eli'a sırtıyor. "Ne olmaz? Ben sadece güzel bayanla konuşuyorum."

"O zaman sözlerini kullan ve onu bırak." Eli kolumu tutuyor ve beni kendi tarafına çekiyor.

Adam gülerek ellerini kaldırır. "Senin olduğunu bilmiyordum."

Gözlerim Eli ve adam arasında gidip geliyor. Neyse ki adam geri çekiliyor ve ona gülmeye başlayan arkadaşlarının yanına dönüyor.

Sonra Eli'nin eli omzuma yerleşiyor ve gözlerimi yakalamak için biraz eğiliyor. "İyi misin?"

Başımı salladım. "Evet." Rahatlamış bir nefes aldım. "Yardım ettiğin için teşekkür ederim."

"Tabii ki." Beni masamıza doğru yaklaştırıyor. "Oyunu bitirelim ve Katie ile Jason'a katılalım."

"Tamam." Elli adamdan uzaklaşmak isteyerek ıstakamı diziyorum ve saniyeler içinde iki topumu ve siyah olanı batırıyorum. "Hepsi tamam. Gidelim."

Eli gülmeye başlıyor, ses beni yıkıyor, sonra başını sallıyor ve bana muzip bir bakış fırlatıyor. "Kendini tuttuğunu biliyordum."

Istakaları rafa geri koyarken omuz silkiyorum. "Ben değildim."

"Doğru." Eli üç adama bakıyor, tam o sırada iki kız ve bir adam daha onlara katılıyor. Elini tekrar belime koyuyor ve dokunuşunun ne kadar iyi hissettirdiğini görünce içim titriyor. "Hadi gel."

Onunla bara doğru yürüyorum ve bana sırttan Katie'nin yanına oturuyorum. "Eğleniyor musun?"

Eli sol tarafıma oturuyor ve ben başımı sallarken Katie'ye on dolar uzatıyor. "Quinn kıcımlı tekmeledi."

"Yapmadım," diye mırıldanıyorum, sonra Katie'ye şakacı bir kaş çatıyorum. "İddiaya mı girdin?"

"Elbette," diye kıkırdıyor.

Biraz daha yaklaşıp fısıldıyorum, "Ve? Şansın yaver gitti mi?" Katie başını sallıyor, gülümsemesi hızla büyüyor. "Ya sen?" Omuz silkiyorum.

"Göreceğiz bakalım."

Doğruyu söylemek gerekirse, Eli ile biraz vakit geçireceğim için mutluyum. Bugün benim için bir rüyanın gerçekleşmesi gibi.

ELI

"Evin nasıl gidiyor?" Katie bana soruyor.

Jason bana bir bira, Quinn'e de bir elma şarabı veriyor. Katie'ye bakarak, "Güzel. Bu hafta sonu taşınıyorum."

"Oh." Katie Quinn'den bana bakıyor. "Yardıma ihtiyacın var mı?" "Hareket ettirecek pek bir şey yok," diye kıkırdıyorum.

"Ama adam iyi biftek pişiriyor," diyor Jason. "Kutlamak için bir barbeküye ne dersin?"

"Elbette." Biramdan bir yudum alıyorum ve bakışlarımı yanımda sessiz duran Quinn'e çeviriyorum. "Tabii başka planların yoksa."

Quinn başını sallar ama Katie onun yerine cevap verir: "Plan yok. Salata getirebiliriz."

Jason bu hafta sonu Katie'yle vakit geçireceği için mutlu bir şekilde, "Kulağa iyi bir plan gibi geliyor," der.

Saatime bakıyorum ve yediği çoktan geçtiğini fark ederek, "Kahretsin, eve gidip mutfak dolaplarıyla başlamam lazım" diyorum.

Düşünmüyorum ve elimi Quinn'in sırtına koyuyorum, avucum parmaklarım boynuna dolanana kadar saçlarının altından yukarı doğru fırçalıyor. Eğilip soruyorum, "Eve dönerken iyi olacak mısınız?"

Bana gergin bir gülümseme veriyor, yanakları yumuşak bir pembeye dönüyor. "Evet, Katie ile birlikte olacağım."

Başparmağım yumuşak teninde geziniyor ve ona sarılma isteğime direnerek geri çekilip ayağa kalkıyorum. Jason'ın kızlara göz kulak olacağını bildiğimden, "Görüşürüz çocuklar," diyorum.

"Hoşça kal," diye mırıldanıyor Quinn.

Çıkışa doğru yürürken omzumun üzerinden bakıyorum ve Quinn'i arkamdan bakarken yakalıyorum. Neredeyse duracaktım ama hafta sonundan önce mutfağı en azından kısmen bitirmem gerektiği için bardan çıkıyorum.

Evime giderken düşüncelerim Quinn'in etrafında dönüp duruyordu. Derin bir nefes alarak, acaba onu yemeğe davet etmesem mi diye düşünüyorum.

Tabii çıkmayı kabul ederse.

Kıkırdayarak başımı kendime doğru sallıyorum.

Kamyoneti bir meşe ağacının altındaki her zamanki yere park ediyorum ve inip jeneratörün olduğu yere doğru yürüyorum. Jeneratörü açmam bir saniye sürüyor, sonra projektörler yanıyor ve evi aydınlatıyor.

Sıfırdan inşa ettiğim eve bakıyorum. Dış cephenin hâlâ boyanması gerekiyor ama bunu ancak verandayı ekledikten sonra yapacağım. Arabamın anahtarlarını arka cebime koyarak içeri giriyorum.

Dolaplar üzerinde çalışmaya başladığımda zaman akıp gitmeye başladı ve telefonum çaldığında saat on biri çoktan geçmişti.

Jason'ın adının ekranda yanıp söndüğünü görünce, "Ne oldu?" diye cevap veriyorum. "Barda yardımına ihtiyacım var. Bir grup kabadayı var ve görünüşe göre işler çirkinleşmek üzere gibi."

"Geliyorum." Evden koşarak çıktım ve "Şerifi aradın mı?" diye sordum.

"Evet, ama şu anda bir trafik kazasıyla uğraşıyor. Cade'i göndereceğini söyledi.
bitti."

"Beş dakika içinde orada olacağım."

Görüşmeyi sonlandırdık ve hızla bara geri döndüm. Tam girişin önünde durdum, dışarı atladım ve içeri girdim. Az önceki salağın Quinn'i zorla kendine doğru çektiğini görmek için tam zamanında geldim.

Jason barın etrafına gelir. "Hey şimdi, bırak onu."

Katie adamın omzuna bir tokat atar ve adamın arkadaşlarından biri onu arkadan yakalar.

Kendisinden uzaklaşmaya çalışan Quinn'i tutan salağın arkasından yaklaştım ve omzundan tutarak onu geriye doğru çektim. Sendeledi ve Quinn kurtulup tezgâha doğru tökezledi.

Katie'yi tutan adam Jason'a bir yumruk atıyor ve ben de aptalın darbesinden kaçınmak için geriye doğru eğilmek zorunda kalıyorum. Kolumu geri çekerek çenesine bir sağ kroşe indiriyorum ve anında baygın bir şekilde yere düşüyor.

Jason'ın arkasına geçtiğimde, salağın arkadaşı geri çekildi.

"Şerif yardımcısı yolda. Geceyi parmaklıklar ardında geçirmek istemiyorsan git." Aptala bir işaret yaptım, sonra da diğer adama ters ters baktım. "Onu da yanında götür."

Aptalı yerden kaldırmak için acele ediyor ve onu dışarı sürüklerken aptal kendine gelmeye başlıyor. Gözleri bize kilitleniyor ve sonra kendini bırakıp bana saldırıyor. Bu saçmalıktan bıkmış bir şekilde göğsüne bir tekme atıyorum ve kışını yere yuvarlıyorum.

Ona doğru yaklaştım ve boynundan tutarak havaya kaldırdım, sonra da bardan dışarı ittim. Devriye arabasının ışıkları park alanının üzerinde yanıp sönerken tökezleyerek kamyonetimin önüne geldi.

Hemen geri çekilip tehditkâr olmayan bir poz alıyorum.

"Eli," diyor Cade iki adama bakarken. "Bana burada neler olduğunu anlatmak ister misin?"

"Sadece bazı yabancılar kızlarımızla uğraşıyor," diye açıklıyorum.

Cade onlara yaklaşırken başını sallıyor, eli silahının üzerinde. "Hey çocuklar, çok mu eğleniyorsunuz?"

"Hayır, efendim," diye cevap verir biri. "Sadece bir yanlış anlaşılma." Jason dışarı çıkar. "Sınırı aşmışlar."

Cade'in kaşları kalktı. "Nerede kalıyorsun?"

"Nehir kenarı," diye cevap verirken aptal olan bana doğru bakıyor.

"O zaman yürümeye başlasanız iyi olur," diyor Cade. "Aracınız gece boyunca burada güvenle kalabilir."

Cade'in önerisi homurdanmalarla karşılandı ve sonra çocuklar akıllıca uzaklaştılar. Cade bir süre onları izledikten sonra Jason ve bana döndü. "Geri gelirlerse beni arayın."

Jason elini sıkmak için öne çıkarak, "Teşekkürler Cade," diyor.

Cade'in çenesini kaldırıyorum ve o devriye arabasına geri döndüğünde arkamı dönüp Quinn ve Katie ile yüz yüze geliyorum.

Elimi kaldırıp parmaklarımı Quinn'in ince koluna doluyorum. "İyi misin?"

Gözleri üzerimde gezinirken hızla başını sallıyor. "Peki ya sen?"

Sağ elimi esnetiyorum ama iyi hissediyorum. "Ben iyiyim." Önce kamyonetime, sonra da kızlara bakarak, "Sizi eve bırakayım," diyorum.

"Biz çantalarımızı alalım," diyor Katie ve bara geri dönüyor. Quinn benimle kalırken Jason da onu takip ediyor.

"Hadi," diye mırıldanıyorum onu kamyonetimin yolcu tarafına doğru çekerken. Kapıyı açtım ve içeri girmesine yardım ettim. Kapıyı kapattıktan sonra aracın ön tarafına doğru yürüyorum. Direksiyonun arkasına kayarak Quinn'e bakıyorum. "Sana zarar verdi mi?"

Başını sallıyor, biraz solgun görünüyor. Muhtemelen olanlardan dolayı sarsıldığını düşünerek kolumu omuzlarına doluyorum ve ona yanlamasına sarılıyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor Quinn.

İçgüdüsel olarak başının yan tarafına bir öpücük konduruyorum ve çiçeklerin yumuşak kokusu bana kadar geliyor.

Katie yanında Jason'la birlikte dışarı çıkar. Quinn'e açık pencereden çantasını uzatırken, "Jason kapattıktan sonra beni eve bırakacak," diyor.

Quinn kapıya yaklaşıp "Eve gidince beni ara" dediğinde kolumu geri çekiyorum.

"Yapacağım." Katie arkadaşına sırtıyor.

Jason yanıma geliyor ve açık pencereden uzanıp omzumu okşuyor.

"Yardıma geldiğin için teşekkürler."

"Ne zaman istersen." Ona gülümseyerek motoru çalıştırıyorum. "Geri gelirlirse beni ara."

Jason yola doğru bakar. "Biraz şansla, belayı başka yerde
a r a y a c a k l a r d ı r . "

Kamyonu vitesine takarken "Sonra," diyorum.

Park alanından geri geri çıkarken, "Emniyet kemeri, Quinn." diye mırıldandım.

Hızla başını sallıyor, kemeri üzerine çekip takıyor. Gözleri benimkilere kayıyor ve sonra bunun birlikte ilk yalnız kalışımız olduğunu fark ediyorum.

Bölüm 3

QUINN

Taksi çok büyük geliyor ve keşke Eli'ye yaklaştırmaya çalıştığımı belli etmeden ona yaklaşılabilsedim.

Beni rahat bırakmayan adama vurup tekmelediğinde ne kadar sert göründüğünü hatırlamak, bedenimi daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen ezici bir arzuyla inletiyor.

Şiddete göz yummam ama o adamlar başlarına geleni hak ettiler.

Kamyonu sokağıma doğru çevirirken Eli'a gizlice bakıyorum. Rahat görünüyor ve az önce bir kavgaya karıştığını düşünemezsiniz. Gözlerim sağ eline kayıyor ve parmak eklemlerindeki kırmızı şişliği görünce, "Elin iyi mi?" diye soruyorum.

Eli parmaklarını esneterek eline bakıyor. "Evet."

"Yine de üzerine biraz buz koymalıyız," diyorum evimin önünde durduğunda. Ona nereye gideceğini söylemediğimi ancak o zaman fark ediyorum.

Eli nerede yaşadığını biliyor.

Bu düşünce yüzümde bir gülümsemeye yol açıyor. Önce karanlık eve, sonra Eli'a bakıyorum. "İçeri gelmek ister misin?" Kulağa ne kadar küstahça geldiğini fark ederek hemen ekliyorum, "Buz için." Elimle işaret ediyorum.

Eli başını sallar. "Elbette."

Kapıyı iterek açtığımda kalbim küt küt atıyor ve kamyonetten inerek çantamdan anahtarlarımı çıkarıyorum. Eli beni ön kapıya kadar takip ettiğinde, ağzımda gülünç derecede mutlu bir sırıtış vardı.

Anahtarı kilide soktuğumda kilidi açmak için oynatmam gerekiyor çünkü sıkışıyor.

"Veranda ışığı yok mu?" Eli soruyor.

Başımı sallıyorum ve sonunda kapıyı açıyorum. "Geçen hafta söndü. Tamir ettirmek istiyordum."

Babamla paylaştığım mütevazı eve giriyoruz, ışığı açıyorum ve mutfağa doğru yürüyorum. Bir havlu kapıp dondurucuyu açıyorum ve içine biraz buz dolduruyorum.

Arkamı döndüğümde mutfağımın ortasında duran Eli Jackson'ı görünce nefesim kesiliyor. Bir an için sadece ona bakabiliyorum çünkü bu gerçeküstü bir his.

Eli başını hafifçe eğiyor, ağzının kenarı kalkıyor. "Bu bakış ne için?"

Başımı sallıyorum ve masayı işaret ediyorum. "Önemli bir şey değil."

Oturuyorum, sonra Eli'nin oturmadan önce bir sandalyeyi bana yaklaştırmasını izliyorum. Parmak eklemlerindeki kızarıklığa bakıyor. "Önemli bir şey değil. Yarına kadar geçer."

Ona uzanıyorum ama sonra tereddüt ediyorum. Parmaklarımı onun avucuna dolamak sandığımdan daha fazla cesaret gerektiriyor. Anında kolumda bir kıvılcım çakıyor ve ona dokunmanın verdiği his bedenimi titretiyor.

Yavaşça havluyu elinin arkasına bastırıyorum.

"Bu iyi mi?" diye soruyorum.

"Hmm." Ses boğazının derinliklerinden geliyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

Bu hızla gidersem, bunaltıcı duygular yüzünden bayılacağım.

Eli mutfağa bir göz attıktan sonra "Baban çok seyahat ediyor, değil mi?" diye sordu.

"Evet." Omuz silkiyorum. "Bir kamyon şoförünün hayatı."

Gözleri gözlerime kilitleniyor ve bu yoğunluk beni sandalyemde kıvrandırıyor. "Yalnızken iyi misin?"

Gözlerimi onun eline indiriyorum ve benimkinden ne kadar büyük olduğunu fark ediyorum. "Evet, bazen Katie ve ailesiyle kalıyorum ama yalnız da iyiyim." Mutfağa şöyle bir göz gezdiriyorum. "Bunu sevdim."

Aramıza sessizlik giriyor ve bu durum bana samimi gelmeye başlıyor. Eli'nin yüzüne bakmaya cesaret ediyorum ve hemen gözlerinin yumuşak mavisinde kayboluyorum.

Eli sol elini kaldırıp saçlarımın bir kısmını kulağımın arkasına sıkıştırana kadar birbirimize baktığımızı fark etmiyorum bile. Sanki aramızda bir şeyler değişiyor gibi hissediyorum, ama bunun gerçek mi yoksa sadece benim hayal gücüm mü olduğunu anlamaya çalışmadan telefonum çalmaya başlıyor.

Kendimi Eli'ye o kadar kaptırmışım ki irkiliyorum ve neredeyse havluyu düşürüyorum. Masanın üzerine koyup çantama uzanıyorum ve telefonumu çıkarıyorum.

"Babam arıyor. Kontrol ediyor."

"Telefona bak," diyor Eli, gözleri beni bırakmadan.

Cihazı kulağıma bastırırken sandalyeden kalkıyorum. "Merhaba baba." "Selam kızım," diyor, sesi yorgun geliyor. "Günün nasıl geçti?" "İyiydi. Eve yeni geldim."

"Öyle mi? Katie ile çıktın mı?"

"Evet." Gözlerim Eli'ye kaydı ve babamdan bir şeyler saklayamayacağımı düşünerek ekledim: "Ama... ah... Eli beni eve getirdi."

"Eli Jackson? Neden?"

"Barda bir kavga vardı ve eve sağ salim gitmemi sağlayacak kadar nazikti," diye açıklıyorum hemen.

Babam rahatlamış bir nefes verir. "Oh, güzel. Benim için ona teşekkür et." "Edeceğim." Konuyu değiştirme ihtiyacı duyarak, "İşler nasıl?" diye soruyorum. "İki gündür Utah'ta tutuluyorum."

Omuzlarım çöktü, "Bu da demek oluyor ki daha uzun süre yoksun." "Üzgünüm, kızım."

Başımı salladım. "Sorun yok, baba." Eli'ye bakıyorum, sonra "Eli hâlâ burada. Seni yarın ararım?"

"Çok uzun süre kalmasına izin verme," diye uyarıyor babam beni, aşırı korumacı bir tavırla. "Tamam."

Telefonu kapattıktan sonra Eli'a özür dileyen bir gülümseme veriyorum. "Özür dilerim."

Ayağa kalkarken başını sallıyor. "Endişelenme." Eliyle kapıyı işaret ediyor. "Eve gitmeliyim."

Başımı salladım ve onu ön kapıya doğru yürüttüm. Eli kilidi incelemek için durdu, sonra "Yarın yeni bir kilitle uğrarım" dedi.

"Olamaz," diye haykırıyorum. "Hâlâ çalışıyor. Babam icabına bakar. Seni söndürmek istemiyorum."

"Teklif ettim." Eli elini kaldırıyor, sonra parmakları boynumun kenarına dolanıyor ve kalbim daha göğsümde çarpmaya başlamadan biten bir sarılmanın içine çekiliyorum. "Yarın hallederim," diyor Eli, ses tonu tartışmaya açık olmadığını açıkça belirtiyor.

Başımı salladım. "Teşekkür ederim."

"Arkamdan kilitle," diye mırıldanıyor, gözleri yüzümde geziniyor. "Bugünkü her şey için teşekkür ederim" demeden önce tekrar başımı sallıyorum.

"Bir şey değil." Eli verandaya çıktı, sonra kapıyı işaret etti. "Sen kapıyı kilitleyene kadar bekleyeceğim."

Kapıyı yavaşça itmeye başlarken utangaç bir gülümseme ağzımı kaplıyor. "Dikkatli sür."

"İyi geceler, Quinn."

"Hoşça kal," diye fısıldıyorum. Kapıyı kilitliyorum ve Eli'nin uzaklaşan ayak seslerini dinlerken kapıya bakıyorum. Kamyonetinin uzaklaştığını duyana kadar olduğum yerde durmaya devam ediyorum ve sonra arkamı dönüp arkama yaslanıyorum, yüzümde geniş bir gülümseme çiçek açıyor.

Yarın Eli'ı tekrar göreceğim.

ELI

Nalbur dükkanını kapattıktan sonra yolun karşısına geçip Yeşil Yaprak'a gidiyorum.

Ben içeri girerken zil çalıyor ve Quinn tezgahın arkasında durduğu yerden omzunun üzerinden bakıyor.

"Hey," dedim. "Seni eve bırakayım da şu kilidi tamir edeyim diye düşündüm." "Çok tatlısın," diyor Katie kapıda belirdiğinde. arka odaya götürür.

"Eve bırakmamı ister misin?" Katie'ye sordum.

"Hayır, süpermarkette durmam gerek." Quinn'e gülümsüyor. "Sen git, ben kapıyı kilitlerim."

"Emin misin?" Quinn el çantasına uzanırken sorar.

"Evet, eminim."

Quinn, Katie'ye el sallarken "Seni sonra ararım," diyor. Katie'ye gülümseyerek, "Sonra" diyorum.

Kamyonetimi park ettiğim yere doğru yürümeden önce Quinn endişeyle bana bakıyor. Yolcu kapısını açtığımda, "Kilidi tamir etmene gerçekten gerek yok." dedi.

Taksinin içini işaret ediyorum. "Bin, Quinn."

Dediğimi yaptığında kapıyı kapatıyorum ve kamyonun ön tarafına doğru yürüyorum.

Dün geceyi ve ona çıkma teklif etmeye ne kadar yaklaştığımı hatırlıyorum. Bir yanım teklif etmediğime seviniyor çünkü Quinn'i korkutmak istemiyorum. O, dikkatle idare etmen gereken ürkek bir geyik gibi. Bir süre sadece arkadaş olmaya karar verdim, böylece daha fazla zorlamadan önce bana alışabilir.

Direksiyonun arkasına geçiyorum ve Quinn'e bir gülümseme atarak kaldırımdan uzaklaşıyorum.

Evine giderken Quinn'in dişleri alt dudağını çekiştirip duruyordu. Sandaletleriyle birlikte soluk yeşil bir yazlık elbise giymiş, dolgun bacakları sergileniyor.

Konuşabileceğimiz bir şeyler düşünmeye çalışıyorum ve sonunda "Bugün meşgul müydün?" diye soruyorum.

Meşgul olmadıklarını biliyorum, çünkü her iki dakikada bir lanet çiçekçiye bakıyordum.

Quinn başını sallar. "Ama kilise için bir sipariş aldık, yani en azından yarın o kadar sessiz olmayacak."

Kamyoneti Quinn'in evinin önünde durdururken "Bu iyi," diye mırıldandım. Buradan sık sık geçmiyorum ve gün ışığında gördüğümde yapılması gereken çok iş olduğunu anlıyorum.

Araçtan inip arkadan bir çanta ve alet çantamı aldım ve verandaya doğru yürüdüm. "Işığı da tamir edeceğim."

Yapraklarla dolmuş oluklara bakıyorum ama Quinn'i rahatsız etmek istemediğim için onları temizleme teklifini yutuyorum.

Quinn bana minnettar bir gülümseme veriyor. "Gerçekten minnettarım."

Ön kapının kilidini açmaya çalışırken onu izliyorum ve sonunda kapıyı açtığında gözleri bana kayıyor. "Sana içecek bir şey getireyim mi? Kahve, su? Gazoz var mı?"

Başımı salladım. "Ben iyiyim."

Başını sallıyor, sonra evin içini işaret etmeden önce tereddüt ediyor gibi görünüyor. "Ben yolunuzdan çekileyim."

O içeri dalıp mutfakta kayboluyor, ben de çantayı ve alet çantasını bırakıp eski kilidi sökmeye başlıyorum. Sadece on dakikamı aldı.

yenisiyle değiştirmek için birkaç dakikam var. Mükemmel çalıştığından emin olmak için anahtarı test ediyorum.

Verandanın ışığına bakıp uzanıyorum ve eski ampulü çıkartıyorum. Yenisini takarken Quinn mutfaktan çıkıyor, ama sonra donup kalıyor ve gözleri gömleğimin yukarı çektiği karın kaslarıma kayıyor.

Bana bakarken yavaşça yeni ampulü takıyorum, dudakları aralanıyor ve yeşil gözleri kararıyor.

İlginç. ekim kesinlikle tek taraflı değil.

İşim bitip kollarımı indirdiğimde gözleri yüzüme kayıyor, sonra onu izlediğimi fark ediyor ve yanakları koyu bir pembeye dönüyor.

Mutfağa geri dönmek istercesine bir adım geri atıyor ama sonra duraklıyor ve "Bir şey içmek istemediğine emin misin?" diye soruyor.

Başımı eğip gözlerini yakalamaya çalışıyorum ama benden başka her yere bakmaya devam ediyor.

"Benden bu kadar," diyorum ve sonunda bakışlarımla buluşuyor.

Güzel yüzünde şaşkınlık ve yanılmıyorsam hayal kırıklığı beliriyor. "şimdiden mi?"

İeriyi işaret ediyorum. "Diğer kilitleri de kontrol edeceğim."

İçeri girdiğimde, Quinn yanından geçebilmem için sırtını duvara yaslıyor. Onu yakalayıp öpmek için içimden gelen dürtü beni tam karnımdan vuruyor. Yürümeye devam etmek için harcadığım çabadan dolayı kaslarım geriliyor.

Kilitleri temizleyip yağlayarak evin derinliklerine doğru ilerlemeye devam ediyorum ve Quinn'e aitmiş gibi görünen bir yatak odasına ulaştığımda, "Bu oda senin mi?" diye soruyorum.

"Evet," diye mırıldanıyor arkamdan.

Her şeyin ne kadar düzenli olduğuna bakarak kişisel alanına göz gezdiriyorum. Ortam tıpkı Quinn gibi sessiz. Yatak örtüsü ve yastık kılıfları

krem rengindedir ve bir tuvalet masası duvara yaslanmıştır. Parlak renkler yok ve hiçbir şey yerli yerinde değil.

Tüm kilitlerle işim bittiğinde Quinn'e dönüyorum. Gözleri gergin bir şekilde üzerimde geziniyor ve bunun gitmemi istemediği için olup olmadığını merak ediyorum.

"Kahve iyi olurdu," diyorum ve yüzü bir mutluluk ışıltısıyla aydınlandığında, ağzım bir gülümsemeye dönüşüyor.

Tanrım, beni kıcımanın üstüne devirecek bir kasırğa gücüne sahip nazik, mutlu bir esinti gibi.

Bölüm 4

QUINN

"Çok ateşliydi," diyorum hülyalı bir şekilde. "Kaslarının dalgalanışını izlemek... iç çekiyorum." Başımı çevirip yatağında uzandığımız Katie'ye bakıyorum.

"Çok kötü durumdasın," diye kıkırdıyor bana.

"Senin Jason'a yaptığın kadar kötü," diye takılıyorum ona yan dönerken.

Katie bana sırtıyor, koyu kahverengi gözleri parlıyor. "Bana mesaj atıyordu."

Elim dışarı fırlıyor ve omzunu tutup hafifçe sarsıyorum. "Ooh... bana her şeyi anlat."

Mutlu bir çığlık atıyor ve sonra saçmalamaya başlıyor, "Her sabah bana iyi bir gün geçirmemi ve yatmadan önce tatlı rüyalar görmemi söylüyor."

Tam o sırada telefonu çalmaya başlar ve ekrana baktığında ayağa fırlayıp yatakta zıplamaya başlar. "Bu o! Jason arıyor."

"Cevap ver," diye ısrar ediyorum dizlerimin üzerinde doğrulup otururken.

Cihazı kulağına bastırıyor ve sonra "Hey" derken yüzü kızarıyor. Gözleri bana kilitlendi. "Sadece Quinn'le takılıyorum." Onun söylediklerini dinliyor ve sonra kolumu tutup sıkarak başını sallamaya başlıyor. "Evet, ah... bu harika olur... tamam... uhm... sabırsızlanıyorum."

Katie telefonu kapattıktan sonra kendinden geçmiş bir çığlık atarak bana doğru atılıyor ve kollarını sıkıca boynuma doluyor. "Beni yemeğe davet etti! Sonunda Pazar akşamı bir randevuya çıkıyoruz."

Birlikte zıplıyoruz, kıkırdıyoruz ve onun uzun zamandır beklediği anın tadını çıkarıyoruz.

"Sonunda," diye kıkırdıyorum birbirimizi bırakırken.

Katie bana bakıyor ve sonra gözleri parlamaya başlıyor. "Çok mutluyum, Quinn."

Onu tekrar kucaklıyorum. "Her saniyenin tadını çıkar."

Başını sallıyor, sonra da "Umarım Eli yakında sana çıkma teklif eder, o zaman çifte randevulara gidebiliriz" diyor.

Onu bıraktığımda içimden bir kahkaha kopuyor. Başımı sallayarak sırt üstü uzanıyorum ve tavana bakıyorum. "Fazla umutlanmayacağım. Ayrıca, onunla sadece arkadaş olmak yeterli olacaktır."

Katie yanıma uzanırken kaşlarını çatıyor. "Gerçekten mi? Bu senin için sorun olmayacak mı?"

Omuz silkiyorum. "Hiç yoktan iyidir. En azından beni bir şekilde önemseyecek... değil mi?"

"Oh, Quinn," diye iç geçiriyor ve elimi sıkıyor. "Eminim Eli seni zaten önemsiyordur."

Başımı çevirip ona gülümsedim. "Barbekü yarın ve Pazar günü de bir randevun var. Yani Jason'ı neredeyse tüm hafta sonu göreceksin." "Doğru!" diye tekrar çığlık atıyor, heyecanı kabarıyor ve atmosfer büyülü hissettiriyor.

Bayan Conley kapıyı iterek açar ve elinde iki tabak yemekle içeri girer. "Yemek zamanı, kızlar."

Katie ayağa fırlar. "Jason bana çıkma teklif etti."

Bayan Conley kızına gülümser. "Oh, ne zaman ve nerede?"

"Pazar akşamı yemeğe çıkıyoruz," diyor Katie annesine, içinde ev yapımı hamburger ve patates salatası olan iki tabağı alırken.

Bana bir tane uzattı ve ben de mırıldandım, "Teşekkürler Bayan Conley. En iyi burgerleri siz yapıyorsunuz."

"Biliyorum," diye kıkırdıyor ve bana göz kırpmıyor. "Ayrıca onları ne kadar çok sevdiğini de biliyorum. Bu yüzden akşam yemeğinde onları yiyeceğiz."

"Sen en iyisisin." Bayan Conley benim anneme en yakın olan şey. Dişlerimi iyiliğe batırıyorum ve tadı ne kadar harika diye neredeyse inliyorum.

Eli'nin evi kasabadan otuz dakikalık bir yürüyüş mesafesinde, ama o kadar güzel bir gün ki, fark etmiyorum bile.

Bayan Conley patates salatasından biraz almamıza izin verdi ve Katie beni Tupperware kaseden kurtarmaya çalıştığında, "Sorun değil. Bırak ben taşıyayım." dedim.

Tam o sırada rüzgâr beyaz pamuklu elbisemi yakalıyor ve kalçalarım kadar savrulunca irkilerek kıkırdıyorum. "Elbisemi yakala," diye gülüyorum ve Katie kumaşın yukarı uçmasını engellemek için aşağı doğru eğiliyor.

Elbiseyi düzeltirken gülmeye başlıyor, sonra kaseyi benden alıyor. "Ellerini serbest bırakmalısın, yoksa yoldan geçenlere dikiz şovu yaparsın."

Eli'nin evi görüldüğünde yerinde tutmak için kalçalarımın kenarlarındaki kumaşı yumrukluyorum. Gözlerim iki katlı güzel evin üzerinde dans ediyor. "Tanrım, Eli'nin bunu kendi başına inşa ettiğini düşünmek. Çok yetenekli."

"Hmm... acaba başka hangi konuda yetenekli?" Katie yaramazca mırıldanıyor.

Sözlerinin arkasındaki müstehcen anlamdan dolayı yanaklarım pembeleşirken dirseğimle onu dürtüyorum. "Sus, Katie!"

Açık ön kapıya ulaştığımda merakla içeri bakıyorum. Katie, aramızdaki cesur kişi olarak, "Merhaba, evde kimse var mı?" diye seslenerek eve giriyor.

Arkasından gidiyorum, bakışlarım her yeri tarıyor. Oturma odası olabileceğini tahmin ettiğim boş bir alan var ve sonra güzel kiraz ağacından dolapları olan bir mutfığa giriyoruz.

"Hey, gelmişsin," diyor Jason arka kapıdan içeri girerken.

"Salatayla birlikte," diye sırtıyor Katie masanın üzerine koyarken.

"Herkes arka tarafta," diyor Jason, gözleri Katie'ye kilitlenmiş bir halde. "Herkes mi?" Ben soruyorum.

"Evet, Ethan, Nina ve Alex de burada."

Sadece dördümüz oluruz diye düşünmüştüm. Jason ve Katie'yi kapıdan çıkarken takip ettiğimde midem sinirden kasılıyor.

Ağaçlar arka bahçenin kenarını çevreliyor ve yan tarafta Eli, kardeşi ve babasıyla birlikte ızgaranın yanında duruyor.

Nina sıcak bir gülümsemeyle, "Nihayet bir kadın arkadaşımız oldu," diyor.

Eli'nin babası Alex bize doğru bakıyor ve Nina'ya yaklaşırken ona el sallıyorum. Sandalyelerden birine otururken gergin bir şekilde gülümsüyorum. "Merhaba."

Katie de oturuyor. "Nasılsın, Nina?"

"Hayat güzeldi," diye yanıtlıyor Nina, sonra bana bakıyor. "Eli babanın hâlâ şehir dışında olduğunu söyledi?"

Başımı salladım. "Evet, ama birkaç ayda bir eve geliyor."

Uzanıp ön kolumu sıkıyor. "Herhangi bir konuda yardıma ihtiyacın olursa araman yeterli."

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum. Gözlerim ızgaraya kayıyor ve Eli'nin bize doğru yürüdüğünü görünce kalbim deli gibi çarpıyor.

Bize ulaştığında Katie'yi gülümseyerek karşılıyor, sonra elini bana uzatıyor. Kendimi çok mahcup hissederek elimi onunkine koydum ve

Sandalyeden kalktım. Eli beni ailesinin önünde kucaklıyor ve yüzümün alevler içinde kalmasına neden oluyor.

Geri çekilerek parmaklarımızı birleştirdi. "Gel, sana evi göstermek istiyorum."

İçeri girdik ve kendimi garip hissederek, "Mutfak çok güzel. Hepsini tek başına yaptığına inanamıyorum. Gerçekten inanılmaz."

Kalbini durduran bir gülümseme dudaklarını yukarı kaldırıyor. "Beğendiğine sevindim." Sıkı çalışmasına gururla bakıyor, sonra beni merdivenlerden ikinci kata çıkarıyor. İki boş odayı işaret ederek, "Misafir odalarını henüz bitirmedim" diyor. Bir kapıyı iterek açıyor ve kendimi ana yatak odasında buluyorum.

*Eli'nin yatak
odası. Vay
anasını.*

Sinir patlamasıyla sertçe yutkunuyorum ve avuçlarımın terlediğini hissederek elimi onunkinden kurtarıyorum ve elbiseme silerken bunu belli etmemeye çalışıyorum.

Kömür bir yatak örtüsüyle kaplı büyük yatağa bakıyorum ve sonra banyoya göz atıyorum. Kocaman bir duş var ve her şey sanki bir profesyonel tarafından yapılmış gibi modern görünüyor.

Eli'ye dönerken, "Çok çarpıcı," diye mırıldanıyorum.

Gözleri yüzüme kilitlendi ve başını hafifçe eğerek "Evet, öyle" dedi.

Sanki sözlerinin iki anlamı varmış gibi hissediyorum ve kalbim çılgınca bir hızla çarparken midem çırpınıyor.

Gözlerimi indirip alt dudağımı dişlerimin arasında çekiştirirken tekrar odaya bakıyorum.

Lanet olsun. Söyleyecek tek bir şey bulamıyorum ve sessizlik o kadar yoğun bir şekilde doluyor ki kalbim göğsümden fırlayabilir.

ELI

Quinn'in yatak odamda olması... evet, benim açımdan akıllıca bir hareket değildi. Omuzlarını ve kremsi tenini ortaya çıkaran beyaz pamuklu elbisenin içinde nefes kesici görünüyor.

Dudakları şişene ve kollarımda nefesi kesilene kadar onu öpmek istiyorum.

Onu korkutacak bir şey yapmadan önce elimle kapıyı işaret ediyorum. "Hadi içecek bir şeyler alalım."

Üzerindeki gerginliğin dalga dalga yayıldığını hissedebiliyorum ve kapıya doğru yürürken kolunu tutuyorum. O kadar ufak tefek ki, parmaklarım yumuşak tenini sarıyor.

Quinn'in gözleri yukarı fırlıyor, şimdiye kadar gördüğüm tüm yapraklardan daha büyük ve daha yeşil.

Onu rahatlatmak isteyerek, "Benim yanımda rahat olabilirsin. Arkadaş olabilirsek çok sevinirim."

Gözlerini göğsüme indiriyor. "Ah... tabii... Bunu ben de isterim."

Kollarını nazikçe sıkarak gülümsüyorum. "Güzel." Onu bırakıp mutfığa gidiyoruz ve onun için bir elma şarabı alıyorum. Katie için de fazladan bir tane çıkarıyorum.

"Artık arkadaş olduğumuza göre," diyorum konuya temkinli yaklaşılarak, "evinizin oluklarını temizlemek için uğramayı düşünüyordum."

Quinn şişeyi iki eliyle kavırıyor. "Gerçekten buna gerek yok. Babam eve döndüğünde her şeyle ilgilenecektir."

"Ben de istiyorum."

Gözleri benimkilere kayıyor, sonra başını sallıyor. "Tamam. Gerçekten minnettar olurum." Elimi sırtının alt kısmına koyarak onu arka kapıya doğru itiyorum.

"Hadi biftekleri ızgaraya koyalım."

Katie'ye elma şarabını verdikten sonra ızgaraya geri dönüyorum. Ethan, babam ve Jason bana sırttılar.

"Ve? Eviniz hakkında ne düşünüyor?" Babam soruyor.

Babamla Quinn hakkında konuştum ve işleri ağırdan almam gerektiği konusunda hemfikir oldu. Olması gerekiyorsa, ilişkinin kendiliğinden gelişeceğini söyledi.

"Hoşuna gidiyor," diye cevap veriyorum, sesimde gurur parıldıyor.

"Burası onun gelecekteki evi olabileceğine göre öyle olsa iyi olur," diye şaka yapıyor Jason.

Kadınların onun söylediklerini duymadığından emin olmak için omzumun üzerinden bakıyorum, sonra da arkadaşşıma kaşlarımı çatıyorum.

"Böyle şeyler söyleme. Daha çok erken."

"Hâlâ ağırdan alacak mısın?" Ethan soruyor.

Kardeşıme bakarak başımı sallıyorum. "Evet, onu korkutmak istemiyorum." Babam elini omzuma koyuyor ve beni destekleyici bir şekilde sıkıyor,

Sonra başıyla ızgarayı işaret etti. "Hadi biftekleri kömürlerin üzerine koyalım."

Maşayı alıp biftekleri ızgaranın üzerine yerleştiriyorum. Cızırdama sesi havayı doldurduğunda omzumun üzerinden tekrar bakıyorum.

Katie konuşmayı devraldı, annem ve Quinn de dinliyordu. Bir an durup kalbimde hızla yer edinen kıza bakıyorum.

Küçük bir kasabada yaşadığımız için Quinn'in her zaman farkındaydım, ancak son zamanlarda düşüncelerimi giderek daha fazla ele geçirdi.

Aileme mükemmel uyum sağlardı.

Quinn bana bakıyor ama hemen gözlerini kaçırarak sandalyesinde kayıyor.

Göğsümden güçlü bir koruma hissi geçiyor ve beni hazırlıksız

yakalıyor.

Quinn Drake'i istiyorum. Hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok.

Gözlerim eve kayıyor ve Quinn'in burada yaşadığını hayal etmeye çalışıyorum. Onu mutfakta... verandada otururken... yatak odamda.

Yastığımın üzerine dağılmış saçlarının görüntüsü ve ben onun derinliklerine gömülürken o kocaman gözleriyle bana bakması beni anında sertleştiriyor.

İsa.

Boğazımı temizleyerek başımı sallıyorum ve dikkatimi tekrar biftেকlere veriyorum.

Babam kolunu omuzlarıma atıyor ve bir kıkırdama sesi çıkarıyor. "Neden Quinn'le işleri ağırdan almanın seni öldüreceği hissine kapılıyorum?"

Ağzımın kenarında bir gülümseme belirliyor. "İyi olacağım." "Çok güzel bir kız," diyor babam. "Her zaman kıbar."

"Evet." Babama bakıyorum. "Bana onayladığını söyleme şeklin bu mu?"

Başını sallarken kıkırdıyor. "Evet, onaylıyorum."

Babam sırtımı sıvazlayarak kadınların oturduğu yere doğru yürüyor ve annemin başının üstüne bir öpücük konduruyor.

Büyürken, bir ilişkinin nasıl olması gerektiğine dair mükemmel bir örneğe sahiptim.

Ailemin sahip olduğu şeyi istiyorum.

Quinn'e tekrar baktığımda, onun doğru kız olabileceğini hissediyorum - hayatınızda bir kez yolunuzu kesiştiren türden.

Bölüm 5

QUINN

Katie ve Jason resmi çift olmalarının birinci ay dönümünü barda içki içerek kutluyorlar.

Katie her zaman her şeyi kutlar. Onda sevdiğim şeylerden biri de bu. Arkadaşımın yanında otururken bakışlarım onun yüzünde geziniyor. "Çok mutlu görünüyorsun."

Bana geniş bir gülümseme veriyor. "Çünkü öyleyim."

Eli bara geldi ve yanımdaki açık tabureye oturdu. Arkadaşlığımız ilerledikçe onun yanında daha rahat olmaya başladım.

Arkadaş olduğumuz için mutlu olsam da ona karşı hislerimin güçlenmesine engel olamıyorum. Arkadaşlığın yeterli olacağını düşünmüştüm ama yanılmışım. Daha fazlasını istemekten kendimi alamıyorum ve bu çok sinir bozucu.

Evdeki eşyaları tamir etmeyi kendine görev edindi ve babam evdeyken yardım için çok minnettar oldu. Artık Eli bir şeyleri tamir etmek istediğinde onu durdurmaya çalışmıyorum. Ayrıca, ne zaman gelse onunla vakit geçirebiliyorum.

"Merhaba," diyorum Eli'a gülümseyerek. "Dükkân bugün yoğun görünüyordu."

Başını sallıyor, vücudu bana dönük, sol kolu tezgâhın üzerinde duruyor. "Herkes 4 Temmuz kutlamaları için bir şeyler hazırlıyor."

Giydiği mavi gömlek gözlerinin rengini ortaya çıkarıyor ve kumaş göğsünü sıkıca sarıyor.

Sigh.

Derin bir nefes alarak, "Geçit töreninde bir aracımız olacak" dedim.

"Öyle mi? Yapmak için yardıma ihtiyacın var mı?"

Başımı salladım. "Ben de senin teklif edeceğini umuyordum. Çiçeklerle kaplayabileceğimiz strafolu sade bir şey düşünüyordum?"

"Yeterince kolay olmalı," diyor Eli.

Jason'a bakan Katie'yi dürtüyorum. Bana bakınca, "Eli şamandıraya yardım edeceğini söyledi," diyorum.

"Oh, harika." Eli'a bir sırıtış attı. "Teşekkür ederim."

Jason birayı Eli'nin önüne koyduktan sonra "Şamandıra mı inşa ediyoruz?" diye sordu.

"Biz mi?" Eli kıkırdar. "Beni kastediyorsun. Genelde sadece oturur ve emir verirsin."

"İşi devretme konusunda iyiyimdir," diye şaka yapıyor Jason. "İçkileri de ben getiririm."

Eli bir yudum almadan önce birasını Jason'a doğru kaldırıyor. Boğazından sıvının nasıl geçtiğini izliyorum ve sonra sertçe yutkunuyorum.

Tanrım, keşke o da beni benim onu sevdiğim gibi sevseydi.

Geçtiğimiz ay Eli'nin beni bir arkadaştan daha çok sevdiğini hissettiğim anlar oldu. Bana bakıyor ya da bir şekilde dokunuyordu... ama bundan hiçbir şey çıkmadı ve bunun sadece hüsnükuruntu olduğunu düşünmeye başlıyorum.

Kendimi biraz kötü hissederek tabureden kalktım ve müzik kutusuna doğru yürüdüm. Aralarından seçim yapabileceğim şarkılara bakıyorum.

Bir jeton attım ve *Edwina Hayes'in Feels Like Home* kitabının düğmesine bastım.

Şarkının ilk notaları müzik kutusunu doldururken parmaklarım müzik kutusunun üzerinde geziniyor.

Hava.

Eli'ye ona aşık olduğumu söyleyecek cesaretim yok, ama umarım Şarkının sözlerini dinleyin çünkü benim söyleyemediğim her şeyi söylüyor.

Arkamı döndüğümde Eli'nin ayağa kalktığını görüyorum. Bana doğru yürüyor ve ağzının kenarını kaldırarak, "Şarkıyı sen seçtiğine göre dans etmeliyiz," diyor.

Yüzümde bir gülümseme beliriyor ve beni kollarının arasına aldığında, bunun ne kadar iyi hissettirdiğinden neredeyse ölebilirim.

Bir elimi omzuna koyup diğerini avucuna yaslıyorum, teninin verdiği his kolumda bir elektrik şoku yaratıyor. Sallanmaya başlıyoruz ve yukarı baktığımda ciğerlerim Eli'ın bana bakışından nasıl çalıştığını unutuyor.

Bunu aramızda hissediyor musun, yoksa sadece ben mi hissediyorum?

Eli elimi bırakıyor ve sonra beni göğsüne doğru çekip kollarını sıkıca sarıyor. Eli başımın arkasına yerleşiyor ve yanağımı çenesinin altına yaslıyorum.

Hiçbir şey söylemiyor, ama bana sarılma şekli... sadece arkadaşlık olamaz... daha fazlası gibi geliyor... ev gibi.

Kollarımı beline doluyor, ona sarılmanın ne kadar harika bir his olduğunu içime çekiyorum.

Şarkı bitip bir başkası başladığında Eli beni bırakmıyor ve dans etmeye devam ediyoruz.

Bir mutluluk balonunun içindeyim, an o kadar mükemmel ki neredeyse kendimi bir çift olduğumuza ve Eli'nin beni sevdiğine inandırabilirim.

Neredeyse.

Çok geçmeden şarkı bitiyor ve Eli bu kez beni bırakıyor. Eli boynumun kenarına kayıyor ve başparmağı tenimi okşarken "Dans için teşekkürler" diye mırıldanıyor.

Başımı salladım ve boğazımı temizleyerek "Size teşekkür etmesi gereken benim" dedim.

Tezgâha geri dönüyoruz ve sonra Jason ve Eli, Eli'nin hâlâ inşa etmesi gereken verandayla ilgili bir sohbette kayboluyorlar.

Katie dirseğiyle beni dürtüyor ve eğiliyor. "Bu arkadaşça görünmekten daha fazlasıydı."

"Keşke," diye mırıldanıyorum.

Tanrım, keşke.

ELI

Veranda için yaptığım korkuluklara çivi çakmakla meşgulken bir hareket gözüme çarpıyor. Başımı kaldırıp baktığımda, Quinn'in ön bahçede yürüdüğünü görünce nefesim kesiliyor.

Üzerinde bir şort ve tişört var, saçlarını at kuyruğu yapmış. Nedense bu kızı her gördüğümde daha da güzelleşiyor.

Ağzı bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve bana ulaştığında bir sepet tutuyor. "Tüm yardımlarınız için teşekkür etmek için kek yaptım."

"Öyle mi?" Sırtarak sepetin üzerindeki örtüyü kenara çekiyorum ve tüm kekleri ortaya çıkarıyorum.

"Neyi sevdiğinden emin değildim, bu yüzden vanilyalı ve çikolatalı olanlardan yaptım." "İkisini de," diye cevap verdim. "İkisini de seviyorum."

Açıkçası, onu mutlu edecekse pişirdiği her şeyi yerim. "Kahveyi ben yaparım," diyorum sepeti ondan alırken.

Quinn beni içeri kadar takip ediyor. Verandayı bitirdiğimde, ev de bitmiş olacak. Sonra da bahçeye başlayacağım.

Sepeti mutfak masasının üzerine bıraktım ve dolaptan iki tabak alırken, "Ev için birkaç şey almak üzere Tidewater Plaza'ya gidiyorum. Sen de gelmek ister misin?"

Tabakları yere bırakıyorum ve Quinn'e bakıyorum, "Tabii, eğlenceli olur" diyor.

"Bir kadın gözüne ihtiyacım var, yoksa burası bekâr evi gibi görünecek," diye şaka yapıyorum.

Quinn bir kahkaha patlatıyor ve yemin ederim güneş daha parlak parlıyor. "Bekâr evi gibi görünmesinde yanlış bir şey yok. Ne de olsa sen bir bekârsın."

Umarım uzun sürmez.

İki fincan kahve yapıyorum ve birini Quinn'in önüne koyuyorum. Oturduktan sonra sepeti yaklaşıtıyorum ve "Hangisini daha çok seviyorsun?" diye soruyorum.

Bir vanilyalı ve bir çikolatalı kek çıkarıp havaya kaldırıyorum.

"Vanilyalı," diye sırtıyor bana.

Keki onun için tabağa koyuyorum ama çikolatalısından bir ısırık aldığımda Quinn'in gözleri bana kilitleniyor. Başını eğiyor, şekerli güzellik hakkında ne düşündüğümü duymak için beklerken gözleri parlıyor.

Bir ısırık daha alırken onu bekletiyorum, sandalyesinde kaykıldığında kahkahalarım boğazımda düğümleniyor. Sanki pişirme becerileri hakkında ne düşündüğümü bilmemekten patlayacakmış gibi başını diğer tarafa eğiyor.

Kıkırdayarak, "Bayıldım. Çok tatlı değil ve mükemmel miktarda kremsi."

Yüzünde dalgalanan rahatlamayla gülümsemesi genişliyor. "Oh, güzel."

Yavaşça kekinin etrafındaki kâğıdı sıyırmaya başlar ve ardından küçük bir ısırık alır.

"Tatlıya düşkünlüğüm var," diyorum. "Canın ne zaman bir şeyler pişirmek isterse, beni nerede bulacağını biliyorsun."

Quinn mutlu görünüyor ve "Mutfağını keklerle doldurursam şikayet etme" diye cevap veriyor.

"Asla şikayet etmeyeceğim."

Gözlerimiz kilitleniyor ve o an hızla beklentiyle doluyor. Quinn'in arkadaş olmamıza alışmasına izin vererek sabırlı davrandım. Şimdi doğru zaman olduğunu hissederek, "Bu akşam yemeğe kalmak ister misin?" diye soruyorum.

Quinn'in nefes alış verişı biraz hızlanıyor, sonra başını sallıyor. "Bunu çok isterim."

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan mırıldanıyorum: "Arkadaş olarak değil Quinn." Yüz hatlarında gergin bir ifade beliriyor. "O zaman ne olarak?"

"İlk randevumuz." Aramızda bir işaret yapıyorum. "Seninle çıkmak istiyorum, Quinn."

Yüzünde tam olarak tanımlayamadığım duygular dalgalanıyor, ama kesinlikle biraz rahatlama var gibi görünüyor. Sonra hayatımda gördüğüm en güzel gülümseme yüzünde çiçek açıyor ve nefesimi ciğerlerimden alıyor.

"Tamam," diye fısıldıyor. Keki yere bırakıyor, sonra da "Şu anda yiyemeyecek kadar heyecanlıyım" diye itiraf ediyor.

Kapıya doğru başımı salladım. "Temizleneyim, sonra yola çıkarız."

Quinn başını sallıyor ve kalkmak için hamle yaptığında, "Otur. Kahveni iç. Sadece on dakika sürecek."

Üst kata çıkıyorum ve hemen duşa giriyorum. Rutin işlerimi aceleyle hallediyorum ve temiz bir kot pantolon ve tişört giydikten sonra botlarımı giyip aşağı iniyorum.

Quinn tabakları ve bardakları duruluyor ve onu mutfağında görmek kalbimde yoğun duygular uyandırıyor. Kapı pervazına yaslanıp mükemmel manzaranın tadını çıkarıyorum.

Arkasını dönüyor, ellerini şortunun arkasına kuruluyor, bakışlarım seksi bacaklarına inmeden önce gözlerimi kışına çekiyor.

"Hazır mısın?" diye sorarak dikkatimi yüzüne çekiyor.

"Evet." Kapı pervazını itiyorum ve evden çıkıyoruz. Arkamızdan kilitliyorum ve kamyonete vardığımızda Quinn için yolcu kapısını açıyorum. Kabine tırmanıyor, bana utangaç bir gülümseme veriyor ve bu beni ona daha çok aşık ediyor.

Quinn'in sessiz doğasında hem çekici hem de bağımlılık yapıcı bulduğum bir şey var. Ayrıca beni ona karşı korumacı yapıyor.

Direksiyonun arkasına geçtiğimde, "Emniyet kemeri" derim.

"Tamam," diye mırıldanıyor, kemeri vücuduna doğru çekiyor ve klipsliyor

içinde.

Motoru çalıştırdım ve iki araç arasındaki gidişattan memnunum.

Quinn ve ben, kamyonu caddeye doğru sürüyorum.

Bölüm 6

QUINN

Kendimi çimdikledim bile ama hâlâ rüya gibi geliyor.

Bugünün bu şekilde sonuçlanacağını milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi. Bir dakika önce Eli'a kek götürüyordum, sonra... bana çıkma teklif etti.

Bu çift olduğumuz anlamına mı geliyor?

Benimle çıkmak istediğini açıkça belirtti.

Acele etme, Quinn.

Eli'ye bakıyorum, tüm hayallerimi etrafında ördüğüm adama. O benim istediğim her şey ve şimdi gerçekten bir şansım olduğu için sakın kalmak neredeyse imkânsız. Heyecandan patlamak istiyorum.

Kalp atışlarım bugün yüzüncü kez hızlanıyor ve dişlerim gergin bir şekilde alt dudagımı çekiştiriyor.

"Sanki bir şey sormak istiyor gibisin," diyor Eli, gözleri yola dönmeden önce bana kayıyor.

Başımı sallıyorum ve soru karşısında sertçe yutkunuyorum.

Cesur ol, Quinn. Eli zaten ilk adımı attı. Kendini utandıracak değilsin ya.

"Uhm..." Gözlerim tekrar ona kaydı. "Bu bir çift olduğumuz anlamına mı geliyor?"

Yüzüne geniş bir gülümseme yayılıyor ve elime uzanıp onu kalçasına koyuyor ve kendi eliyle kapatıyor. "Evet. Ama işleri ağırdan alacağız."

Sanki kalbim kamyonndan fırlayıp etrafımızda mutlu daireler çiziyormuş gibi hissediyorum ve yüzümde aptal bir sırıtışla "Tamam" diyorum.

Bana bir bakış atan Eli, "Senin için çok erken değil mi?" diye sordu.

Hemen başımı sallıyorum. "Hayır, değil."

Hayatımın önemli bir bölümünde onu sevdim. Asla çok erken olamaz.

Daha önce de birileriyle çıktım ama hayallerinizin erkeği çıktığınız kişi olunca bambaşka bir his oluyor. Heyecandan başım dönüyor ve birkaç derin nefes alıyorum.

Vay anasını.

Eli Jackson'la çıkıyorum.

Sevinçten gözlerim buğulanıyor ve mutluluk gözyaşlarımın akmasını engellemek için odaklanmak zorunda kalıyorum.

Yedi yıl boyunca umut ettim, hayal ettim, dua ettim. Sonunda gerçekleştiğine inanamıyorum.

"İyi misin?" Eli elimi sıkarak soruyor. Çabucak başımı sallıyorum. "Evet."

Gözlerim ellerimize kayıyor ve onun güçlü parmaklarının tenime değdiğini görmek baş döndürücü bir duygu dalgasının daha içime hücum etmesine neden oluyor.

Keşke Katie'ye şu anda söyleyebilseydim. Benim için çok mutlu olacak.

Derin bir nefes daha alıp, hızla atan kalbimi sakinleştirmek için elimden geleni yapıyorum. Yine de faydası yok, çünkü duygularım karmakarışık.

Eli bizi Tidewater Plaza'da durduruyor ve kamyonundan inerek elimi tutuyor ve Walmart'a doğru yürürken parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor.

Aşağı bakıyorum, birleşmiş ellerimize bakıyorum ve sonra gözlerim Eli'nin yüzüne doğru kalkıyor.

Çok gerçeküstü.

Bana bakarken başparmağı tenimi okşuyor. "İyi olduğuna emin misin?"

Çabucak başımı salladım. "Sadece bunu sindirmeye çalışıyorum. Bunu beklemiyordum... ah... bilirsiniz."

Alnında hafif bir çatıklık oluşuyor. "Seni yemeğe davet etmem mi?"

"Evet." Kendimi garip ve deneyimsiz hissederek, "Olmasını umuyordum ama olacağına hiç inanmamıştım," diye gevelemeye başladım.

Tanrım, Quinn. Kapa çeneni.

Gözlerimi kıstırıp başımı sallıyorum ve bunu Eli'ye itiraf ettiğim için yerin beni yutmasını umuyorum.

Eli beni Walmart'ın girişinin hemen önünde durduruyor. Tuhaf davranışım için ona özür dileyen bir bakış attım. "Özür dilerim."

Diğer elini enseme götürüyor ve beni göğsüne doğru çekiyor. Başımın tepesine bir öpücük kondurarak, "Özür dileyecek bir şey yok. Senin için çok hızlı hareket etmediğim sürece."

Geri çekiliyorum, gözlerim yüzüne kayıyor. "Tanrım, hayır.

Kesinlikle hayır." Dudakları sıcak bir gülümsemeye dönüşüyor. "O zaman neden rahatsız oluyorsun?" "Rahatsız değilim. Sadece bunaldım."

"Bunu istiyorsun, değil mi? Benimle bir ilişki?" Diye soruyor.

Tüm cesaretimi toplayarak fısıldıyorum, "Her şeyden çok. Son yedi yıldır tek istediğim buydu."

Eli'nin yoğun bakışları benimkilere kilitleniyor. "Bu yüzden mi benim yanımda hep gerginsin?"

Başımı sallıyorum, ağzım kupkuru oluyor.

Beni tekrar göğsüne çekiyor ve sonra nefesinin kulağımın üzerinde gezindiğini hissediyorum. "Keşke bilseydim." Başımın yan tarafına bir öpücük daha konduruyor. "Senden çok hoşlanıyorum Quinn. Uzun zamandır hoşlanıyorum. Artık benim yanımda gergin olma. Tamam mı?"

Göğsüne doğru başımı sallıyorum, rahatlamam ve mutluluğum o kadar yoğun ki nasıl hissettiğimi ifade edecek kelimeler olduğunu sanmıyorum.

"Ve ben bu işin uzun soluklu olması için varım." Eli geri çekildi ve bana baktı. "Alışveriş yapmaya hazır mısın?"

"Evet," diyorum ona sırtarak.

Elimi bırakıyor ve bir araba alıyor, sonra Walmart'a giriyoruz. "Ev için ne almak istiyorsun?" Etrafımıza bakarken soruyorum. "Eve sıcaklık katacak herhangi bir şey. Bu yüzden buradasın." "Evini öylece dekore edemem," diye gülüyorum.

"Evet, yapabilirsin."

Dişlerim alt dudagımı çekiştirirken, ev bölümüne ulaşana kadar reyonlarda bir aşağı bir yukarı bakıyorum. Birkaç halıya baktıktan sonra soruyorum: "Bu halıya ne dersiniz? Soyut olduğu için kiri kolay kolay göstermez."

"Tamam." Eli halıyı kapıyor ve arabaya itiyor.

"Gerçekten sorun değil mi?" diye sordum.

"Zevkinize güveniyorum."

Kahretsin, baskı yok.

Yürümeye devam ediyorum, Eli'ye bir eşyayı işaret etmeye dikkat ediyorum, arabaya bir şeyler yüklemeye devam edeceğinden korkuyorum.

Lambalara geldiğimizde, bir raf lambasına bakıyorum. "Rafların üzerine bitki, mum ya da çerçeveli bir fotoğraf koyabilirsin. Güzel görünür."

Eli tek kelime etmeden bir tanesini arabaya yerleştiriyor.

"Evini dağıtmayacağım konusunda bana gerçekten güveniyor musun?" "Evet."

Ona şakacı bir sırıtış attım. "Hmm... sonunda bundan pişman olabilirsin." "Şansımı deneyeceğim."

ELI

İşimiz bittiğinde Quinn çok daha rahatlamış oluyor.

Benden yedi yıldır hoşlandığı için benim yanımda gergin olduğu gerçeğini hâlâ sindirmeye çalışıyorum.

Bunu nasıl fark etmedim?

Quinn'in doğası gereği ürkek olduğunu düşünmüştüm hep.

Yine ağzımın kenarına bir gülümseme yerleşiyor çünkü onun bana karşı uzun zamandır bir şeyler **h i s s e t t i ğ i n i** bilmek kalbimi sıcaklıkla dolduruyor.

Kahretsin, bilseydim çok daha önce harekete geçerdim. Muhtemelen ordudaki görevimden döner dönmez.

Satın aldıklarımızı kamyonetimin arkasına yüklüyorum ve "Akşam yemeği için ne istersiniz?" diye soruyorum.

"Ne istersen." Quinn kanepeler için aldığımız kırlentleri aldı. "Yemek yapabilir misin? Yemek yapmak benim için sorun değil."

"Ben aşçı değilim ama sizi zehirlemem de" diye şaka yapıyorum.

Yastıkları taksiye yerleştirmeden önce "Beni şaşırt," diyor.

Her şeyi yüklemeyi bitirdiğimizde kamyona tırmanıyoruz. Quinn'in elini tutarak ağzıma götürüyorum ve tenine bir öpücük konduruyorum. "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim."

Quinn gözlerini benimkilere diyor ve artık son yedi yılı bildiğim için onun kocaman yeşil gözlerindeki umudu ve hayalleri görüyorum.

Tanrım. Kendimi tokatlayabilirim.

Bana bakışı, sanki kalbinin arzuladığı her şeymişim gibi, içimi bir sahiplenme duygusunun kaplamasına neden oluyor.

Ve kıskançlık.

Başka bir adama asla o şekilde bakmasa iyi olur.

"Sorun nedir?" Quinn soruyor.

"Benim hakkımda neler hissettiğini göremediğim için kendime kızıyorum." Başımı sallıyorum. "Kaybettiğim zamanı telafi edeceğim."

Quinn bana şefkatli bir gülümseme veriyor. "Bu kayıp zaman değil. Benim için değil." "Neden?"

Yanaklarının pembeleşmesi bana kendini savunmasız hissettiğini söylüyor, "Çünkü senin hakkında nasıl hissettiğim... ilk aşkımlı geliştirmek... aşık olmak... benim için önemli. Senin hakkında hissettiklerim hayatımın büyük bir parçası."

Tanrım, kalbim.

Onu kucaklıyorum ve yumuşak çiçek kokusundan derin bir nefes alıyorum. "Benim için önemlisin. Senin bildiğinden çok daha fazla."

Yapacağım son şey olsa bile onun tüm hayallerini gerçekleştireceğim.

Geri çekilip boğazımı temizliyorum. "Emniyet kemeri."

Quinn bir kıkırdama çıkarır. "Bu işi öğrenmeye başlıyorum." "Sadece kızımın güvende olmasını istiyorum."

Yüzündeki gülümseme büyüyor ve sözlerimin gözlerinde mutluluk ışıltıları yaratmasını izliyorum.

Tanrı yardımcım olsun, bu kız beni öldürecek.

Bizi eve bıraktım ve her şeyi boşalttıktan sonra "Her şeyi..." diye sordum. Oturma odasını işaret ediyorum, "Nereye istersen? Ben yemeğe başlayayım."

"Tamam." Quinn odaya bir göz atar ve sonra halıyı kapar.

Yüzüme yapışmış bir sırtıyla mutfığa gidiyorum. İhtiyacım olan tüm malzemeleri almadan önce ellerimi yıkıyorum ve bana yemek yapmayı öğrettiği için babama sessizce teşekkür ediyorum.

Annem mutfakta pek iyi değildir ama ona bir bahçe verin, orayı cennete çevirir.

Büyük bir tencere çıkarıyorum ve tüm malzemeleri birleştirerek jambalaya yapmaya başlıyorum. Kaynatıyorum, sonra kaynamaya bırakıyorum. Çok geçmeden aroma tencereyi dolduruyor.

mutfağa girdim ve bugünün kutlanması gerektiğini düşünerek nefes alabilmesi için bir şişe şarap açtım.

Masayı hazırladım ve hatta atmosfere romantik bir hava katacağını umarak annemin bana verdiği kokulu mumlardan birini ekledim.

Yemek neredeyse hazır olduğunda oturma odasına yürüyorum ve içeriye bakıyorum. Quinn birkaç santim hareket ettirmeden önce raf lambasına bakıyor. Bir adım geri çekilip tekrar bakıyor ve sonra fısıldıyor, "Mükemmel."

Etrafa şöyle bir bakıyorum ve itiraf etmeliyim ki yeni eklemeler oturma odasını çok daha iyi gösteriyor.

"Gördün mü, sana güvenmekte haklıymışım."

Quinn'in gözleri bana kayıyor, sonra tekrar her şeye bakıyor. "Beğendin mi?"

"Bayıldım. Gel, yemek neredeyse hazır." Mutfağa geri dönüp bir sandalye çekiyorum ve "Otur" diyorum.

"Vay canına," diye haykırıyor Quinn. "Bu harika görünüyor."

Yemeğimizi tabağa koyduktan sonra mumu yakıp ışıkları kapatmadan önce masaya bırakıyorum. Oturup şaraba uzanıyorum ve daha önce hazırladığım bardaklara biraz dolduruyorum. "Umarım beğenirsiniz."

"Eminim yaparım." Quinn'in gözleri bana dikildi. "Ne de olsa sen başardın."

Bir çatal alıyor ve biraz alıp ısıyor. Keklerinin tadına bakarken beni izlediği gibi ben de onu izliyorum.

Bir ısırık daha alırken gözlerinde muzip bir ifade belirliyor, onu daha önce beklettiğim için bana borcunu ödüyor.

"Bunu hak ediyorum," diye kıkırdıyorum.

Gülerken ağzını kapatıyor ve sonra yutkunuyor. "Bu mükemmel, Eli. Bayıldım."

Şarap kadehimi elime alıp kaldırıyorum. Quinn de aynısını yaptı ve sonra şöyle dedim: "Southport'un en güzel kadınıyla akşam yemeğine içiyorum."

Ben."

Gülümsemesi genişler. "Gerçekleşen hayallere."

Şaraptan bir yudum aldıktan sonra ona takıldım, "Bana bu rüyaları anlatmalısın."

Quinn garip bir kahkaha patlatarak başını sallar. "Bugün sana zaten çok şey anlattım."

"Yedi yıl mı?" diye sordum. "Sen..." Kaşlarımı çattım, sonra gözlerimi açtım, "on dört mü?"

Quinn sinirli bir şekilde saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Sen son sınıftaydın." "İlk aşkınız mı?" Soruyorum ve nedense onun cevabı benim için önemli.

Quinn başını sallıyor ve göğsüm memnuniyetle doluyor. Diğer ilklerini sormamak için kendimi zor tutuyorum, onları başka biriyle paylaşırsa nasıl hissedeceğimden emin değilim. Bir aziz olduğumdan değil, bu yüzden konudan kaçınmayı tercih ediyorum.

Kıkırdarken başımı sallıyorum. "Hiç anlamadım." Ona sert bir bakış atarak, "Bir şeyleri saklamakta iyisin" diyorum.

Birbirimize bakışlar atarak yemeye devam ediyoruz. Ortam samimi, beklenti parmak uçlarımızda dolaşıyor.

Yemeğimiz bittiğinde biraz daha şarap dolduruyorum, Quinn'i eve bırakabilmek için limitin altında kaldığımdan emin oluyorum.

Sandalyeye yaslanıp bir yudum alıyorum ve sonra gözlerim Quinn'inkilere kilitleniyor. "Ne düşünüyorsun?"

"Bundan ne kadar keyif alıyorum. Akşam yemeği harikaydı. Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Elini uzattım ve parmaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim. Oturma odasından bir zil sesi geliyor ve Quinn elini benimkinden çekiyor. "Muhtemelen Katie ya da babamdır." Mutfaktan aceleyle çıkıyor ve sonra şöyle dediğini duyuyorum: "Merhaba, Eli ile yemek yiyeceğim. Eve döndüğümde seni ararım." Bir an sessizlik oldu, sonra mırıldandı, "Bu... yapamam

Şimdi konuş. Seni sonra ararım. Tamam mı?"

Quinn tekrar oturmaya geldiğinde, "Katie'ydi," diyor.

"Eminim merak ediyordur."

Quinn şarap kadehini kaldırırken kıkırdıyor. "Hiçbir fikrin yok. Ayrıntılı bir rapor bekliyor."

"Ve?" "Ve

ne?"

"Ona ne söyleyeceksin?"

Quinn'in dudaklarında şirin bir gülümseme belirliyor. "Bugün inanılmazdı."

"Bunu duyduğuma sevindim." Bardağı parmaklarının arasında çeviriyorum, sonra soruyorum: "Bana senin hakkında bilmediğim bir şey söyle."

Quinn bir an düşündükten sonra, "Küçük bir kasabada yaşıyoruz. Eminim hakkımda her şeyi biliyorsundur."

"Seni ne gülümsetir?"

Ağzı anında yukarı kıvrılıyor. "Sen."

Bir kahkaha attım. "Başka ne olabilir ki?"

"Hayattaki küçük şeyler. Katie ile yıldızlara bakmak. Babamın kamyonetinin eve yanaşması. Birinin güldüğünü duymak."

Bu kadına daha çok aşık oluyorum.

Quinn omuz silkiyor, sonra soruyor: "Ya sen? Seni ne güldürüyor?"

"Sen," diye takılıyorum ona, sonra da ekliyorum, "Ailem."

Bölüm 7

QUINN

Bu gerçek.

Eli ile çıkıyorum.

Bir hafta oldu ve hala ara sıra çift olduğumuzu düşünüyorum.

Ona iyi haberi verdiğimde Katie çığlık çığlığa bağırdı.

Eli her sabah nalbur dükkanını açmak için yolun karşısına geçmeden önce bana vanilyalı latte getirmek için The Green Leaf'e uğruyor.

Çıkmaya başlamadan önce ona aşkıttım ama şimdi bulutların üzerinde süzülüyorum, ayaklarım yere neredeyse hiç değmiyor.

Işık hızıyla güçlenen duygularımı durdurmak mümkün değil. Çok bunaltıcı, işime ya da başka bir şeye odaklanmamı zorlaştırıyor.

Rüya gibi bir iç çekiyorum ve sonra Katie de iç çekiyor. İkimiz de tezgâhta oturmuş, çiçeklere bakıyorduk.

"Eli hakkında mı düşünüyorsun?" diye soruyor.

"Evet." Birkaç saniye sonra, "Jason'ı mı düşünüyorsun?" diye sordum. "Evet." İkimiz de gülmeye başladık. "Çok aptalız."

Bakışlarımı en iyi arkadaşşıma çeviriyorum. "Biz mutluyuz."

Katie kolumu tutuyor ve yanağını omzuma yaslıyor. "Çok mutluyum."

"Sanırım Eli sonunda beni öptüğünde kendiliğinden yanacağım."

Katie tekrar gülmeye başlar. "İyi olacaksın."

"Bunu düşünmek bile midemde fırtınalar kopmasına neden oluyor."

Benim yorumuma göre Katie şöyle itiraf ediyor: "Keşke Jason'la bir daha yapabilseydim. Gelmiş geçmiş en kötü öpüşen kişi olmamaya o kadar odaklanmışım ki nasıl hissettirdiğini anlamadım."

"Bana anlattığın bu değildi," diye takılıyorum ona. "Jason'ın dilinin ayrıntılı bir tarifini aldım, açıkçası biraz travmatikti."

Katie şakacı bir şekilde kolumu itti. "Çok adisin." Sonra bana sırtıttı. "Ama lanet olsun, adam diliyle ne yapacağını biliyor."

"Hadi ama," diye gülerek bağıriyorum. "Aşırı paylaşım diye bir şey var." "Bahse girerim Eli'nin dili dünyayı sarsacak," diye takılıyor bana.

"Şşş..." Gülüyorum. "Ama evet, muhtemelen haklısın."

"Onu kafanda nasıl büyüttüğüne bakılırsa, dudaklarına konduracağın bir öpücük eminim aklını başından almaya yetecektir."

"Şimdi kim kötü davranıyor?"

Telefonum çalıyor ve ona bakıyorum.

Eli: Eğleniyor gibi görünüyorsun.

Gözlerim pencereye kayıyor ve Eli'ın yolun karşısında durduğunu görünce Katie'ye el sallıyorum. "Hemen döneceğim."

Dükkândan dışarı fırlıyorum ve yolun karşısına geçerken gülümsememe engel olamıyorum. "Hey," diye mırıldanıyor Eli duvara yaslandığı yerden.

"Merhaba." Önünde duruyorum, sonra kalçamı tutuyor ve beni daha yakına çekiyor.

"Sen ve Katie ne hakkında konuşuyordunuz?" Yanımdan ayrılmıyor, dokunuşu kıyafetlerimi ısıtıyor.

"Sadece kız meseleleri," diyerek ona gerçeği söylemekten kaçınıyorum. Konuyu değiştirerek, "Bugün Cuma." diyorum.

"Hâlâ benimle eve geliyorsun, değil mi?"

Gülümsememi engelleyemeyerek başımı sallıyorum.

Eli göğsüne yaslanana kadar beni kendine çekiyor, sonra kolları beni sarıyor, elleri belimde kilitleniyor. Midem çırpınan bir karmaşadan başka bir şey olmayana kadar gözlerimin içine bakıyor.

"Kızım mutlu görünüyor," diye mırıldanıyor. "Çünkü öyle."

Aramızda oluşan gerilim etrafımızdaki her şeyin kaybolmasına neden oluyor. Nina aniden, "Ne kadar şirin bir çift olmuşsunuz," dedi.

Arkamda.

İrkilerek Eli'dan uzaklaşıyorum ve annesinin bize baktığını görünce yüzüm alev alev yanıyor.

Eli eğlenerek kıkırdıyor ve elimi tutarak beni kendi tarafına çekiyor.

"Hey, anne."

"Merhaba Nina," diyorum, utançtan ölecekmişim gibi hissederek.

"Sadece Pazar gününü unutmaman gerektiğini hatırlatmak için uğradım."

"Pazar günü ne olacak?" Eli soruyor ve annesinin kaşlarını çatmasına neden oluyor, sonra kıkırdıyor, "Tabii ki Ethan'ın doğum gününü unutmayacağım."

"Sen bana kalp krizi geçirtene kadar her şey eğlence ve oyun," diye şakacı bir şekilde onu azarladıktan sonra bana bakıyor. "Pazar günü görüşecek miyiz Quinn?"

"Ahh..."

Gözlerim Eli'ye dikiliyor, sadece kendimi davet etmek istemiyorum.

Elimi sıkıyor, sonra da "Evet, Quinn'i getiriyorum" diye cevap veriyor.

"Güzel."

"Bir şey getirebilir miyim?" Ben soruyorum. "Salatam çok kötü değil."

Nina başını sallar. "Tadına bakmak için sabırsızlanıyorum." Arabasına doğru yürür. "Pazar günü görüşürüz."

Nina'nın arabasıyla uzaklaşmasını izliyoruz, sonra Eli bana sıkıca sarılıyor. "İşine dönmene izin vereceğim. Beşte görüşürüz."

"Tamam." Yolu kontrol ediyorum ve sonra hızla karşıya geçiyorum.

Dükkâna adımımı atar atmaz Katie sordu: "Nina ne dedi? Ayaklarının altındaki toprağın açılması için dua ediyormuşsun gibi görünüyordu."

"Neredeyse oğlunun içinde eriyordum," diye mırıldandım. "İyi bir izlenim bırakmaya devam etmek için çok fazla." Tezgâhın arkasına oturdum ve başımı Katie'nin omzuna yasladım. "Beni rahatlat."

Kolunu omuzlarıma dolayarak kıkırdıyor. "İşte, işte. Düşünsene, daha kötüsü de olabilirdi."

"Nasıl?"

"İkinizi dudak dudağa ve bademcik hokeyi oynarken görmüş olabilir."

"Katie!" Gülüyorum, geri çekiliyorum.

"Gördün mü, her şey daha iyi," diye sırtıyor bana, iyi yapılmış bir işten gurur duyarak.

"Beni Pazar günü Ethan'ın doğum gününe davet etti," diyorum arkadaşşıma. "Çok eğleneceksin. Nina ayakları yere basan biri. Onu seviyorum."

"Evet," diye katılıyorum. Eli'nin annesi tanıdığım en iyi insanlardan biri. Babası ise tamamen farklı bir hikâye. Çok korkutucu biri. Kötü anlamda değil. Sanki bir bakışıyla tüm sırlarınızı görebilecekmiş gibi hissettiriyor.

"Nina'ya çiçek götürmelisin," diyor Katie. "İyi fikir. Bir demet şakayık alacağım."

ELI

Evime girdiğimizde pizzayı mutfağa bırakıyorum ve "Ben elimi yüzümü yıkarken sen de izlemek istediğin filmi seçebilirsin" diyorum.

"İzlemek istediğin bir şey yok mu?" Quinn dolaptan tabakları çıkarırken sorar.

"Seni ne gülümsetecekse." Eğer onu mutlu edecekse, onun için bütün aşk filmlerini izlerim.

Üst kata çıkıp aceleyle duş alıyorum ve bir çift gri eşofman altı ile siyah bir tişört giyiyorum. On dakika bile geçmeden oturma odasına girdim.

Quinn pizzayı, iki şişe suyu ve tabakları sehpanın üzerine koydu. Televizyona bakıp "Ne izliyoruz?" diye soruyorum.

"Buz Devri."

Kıkırdayarak, "Neden Buz Devri?" diye sordum.

"Komik ve bir çiftin izleyebileceği iyi bir film olduğunu düşünđüm."

Kanepede yanına otururken ona "Romantik bir film izleyebilirim," diyorum. "Özellikle de benimle kucaklaşmanı sağlayacaksa."

"Sarılmayı sever misin?" Quinn bir dilim pizzaya uzanırken sorar.

Bir tabağa birkaç dilim koyduktan sonra koltuğa yaslanıyorum.

"Sarılmayı seviyorum."

"Başka neleri seviyorsun?" Quinn ısıklıların arasında soruyor.

Dudaklarını yalıyor ve bana "Öpüşmek" dedirtiyor. Pizza dilimi ağzının ortasında duraklıyor, sonra "Neyi seviyorsun?" diye soruyorum.

"Yukarıdakilerin hepsi."

Bir kahkaha attım ve kendimi durduramadan "En son ne zaman birini öptün?" diye sordum.

Siktir, Eli.

İçimden homurdanıyorum, sonra hemen "Buna cevap vermek zorunda değilsin" diyorum.

Bu Aslında görünüyor gibi Quinn's düşünmek Sert, sonra

o "Bradley Williams'ı hatırlıyor musun?"

Başımı salladım.

"Öptüğüm son erkek o."

"Okuldan hemen sonra taşınmamış mıydı?" Ben sordum.

Quinn başını sallayınca hesapladım. "Beş yıl mı?"

"Sen ordudan döndün ve diğer tüm erkekler yanında sönük kaldı" diye itiraf ederken omuz silkiyor.

Vay anasını.

Kalbim daha hızlı atmaya başlıyor ve bir sonraki soru dudaklarımdan dökülüyor, "Bradley gittiğinde on altı... on yedi yaşında mıydın? Onunla sonuna kadar gitmediğini varsaymak güvenli mi?"

Quinn başını sallarken yanakları pembenin mükemmel tonuna dönüşür.

Tanrım, o bir bakire.

Şimdiye kadar hissettiğim sahiplenme duygusu kontrolden çıkıyor ve kaslarımı geriyor.

"İlk seferimin doğru adamla olmasını istedim," diyor Quinn, yüzünde garip bir ifade belirirken.

Bana anlattıklarına bakılırsa, o adam olduğumu varsaymak yanlış olmaz.

Quinn beni bekliyordu.

"Bunda yanlış bir şey yok," diye mırıldandım. "Bana söylediğin için teşekkür ederim."

Quinn omuz silkiyor, sonra uzaktan kumandaya uzanıyor. "Bana daha fazla sır verdirmeden önce oynat tuşuna basıyorum."

Sağ kaşım yukarı kalktı. "Dahası mı var?"

Kıkırdayarak başını bana doğru sallıyor. "Haftada sadece bir sırrın var." Pizzasını tekrar eline aldı ama sonra "Bekle, bana iki sır borçlusun." dedi.

"Hmm... Milyonlardan hangi ikisini sana söylemeliyim?"

Gülümsemesi büyüyor. "En büyük ikisini."

"Bunu kaldıracığından emin misin?" Ona

takılıyorum. Quinn başını sallıyor, tüm dikkatini bana odaklıyor.

"Müzik kutusundan seçtiğin şarkıyla dans ettiğimiz zamanı hatırlıyor musun?" "Öyle mi?"

"Seni bırakmak istemedim."

Gözleri benimkilerle tekrar buluşmadan önce bir saniyeliğine alçalıyor. "O şarkıyı senin için seçtim. Söylemeye cesaret edemediğim her şeyi söylüyordu."

Tabağı sehpanın üzerine bırakıp telefonumu çıkarıyorum ve televizyonla senkronize ediyorum. Spotify'a girip Quinn'e "Şarkının adı ne?" diye soruyorum.

"Edwina Hayes'ten evim gibi hissediyorum."

Onu bulunca ayağa kalktım ve Quinn'e elimi uzatarak "Benimle dans eder misin?" diye sordum.

Tabağını yere bırakıyor ve elimi tutuyor. Quinn'i kollarıma çekerek, yavaşça sallanmaya başladığımızda bana söylemek istediği kelimeleri dinliyorum.

Elimi yüzüne götürüyorum ve bir parmağımı çenesinin altına yerleştirerek bana bakması için onu dürtüyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve parmaklarımı çenesinde gezdiriyorum.

Şarkı sırasında bir yerde hareket etmeyi bırakıyoruz. İki elimi kaldırıyorum ve Quinn'in yüzünü çerçeveleyerek güzel yüz hatlarını inceliyorum.

Dudakları aralanıyor ve ondan dalga dalga yayılan gerginliği hissedebiliyorum ama göz temasını kesmiyor.

"Sana aşık oluyorum," diye itiraf ediyorum.

Bölüm 8

QUINN

Eli'den bu sözleri duyunca kalbim havai fişekler gibi patlıyor ve etrafımdaki her rengi milyonlarca kez daha parlak hale getiriyor.

Kalbim göğsümde dakikada bir mil hızla çarparken gözlerimin içine bakıyor.

Sonra yavaşça başını eğmeye başlıyor ve kalbim boğazıma fırlıyor. Yemin ederim atışı durdu. Nefes almayı bırakıyorum. Beklenti dayanılmaz bir hal alıp vücudumu titretmeye başlayıncaya kadar her şey duruyor.

Aramızda en uzun saniyeler geçiyor ve o an o kadar mükemmel hissettiriyor ki ağlayabilirim.

Eli'nin ağzı benimkine değiyor ve içimde yükselen duygular o kadar baskın ki nefesim kesiliyor. Eli duraklıyor, nefesi benimkine karışıyor.

Sanki hiçbir şeyi kaçırmayayım diye olan bitene yetişmem için bana bir saniye veriyor.

Kalbim bir su birikintisine dönüşürken derin bir nefes alıyorum ve sonra Eli beni daha önce hiç öpülmediğim gibi öpüyor.

Ellerim yanlarına doğru kayıyor ve gömleğinin kumaşını sıkıca kavriyorum, dili dudaklarıma değdiğinde tutunacak bir şeye ihtiyacım var.

Dudaklarımı araladığımda göğsümde fırtınalar koparan garip bir sinir ve beklenti karışımı var. Dili ağzıma girdiği anda karnım öyle bir sıkışıyor ki, ayaklarım yerden kesiliyor.

Eli kollarından birini omuzlarıma doluyor, beni sıkıca kendine çekerken diğer eli yanağımda kalıyor.

Sanki beni tadıyormuş gibi hissediyorum, dudakları benimkini yoğuruyor, dili benimkini keşfediyor.

Dünyaya dönmem bir an alıyor ve tam öpücüğe karşılık vermeyi başarmışken, Eli derin bir inilti çıkarıyor ve sonra hayatım pahasına tutunmak zorunda kalıyorum.

Parmakları saçlarımda gezinirken dişleri alt dudağımı çekiştiriyor ve vücudumda şimşekler çaktırıyor. Ağzının benimkini alış şekli dizlerimi uyuşturuyor ve midemin bir sinek kuşunun kanatları gibi çırpınmasına neden oluyor.

Kendimi Eli'ye o kadar kaptırmışım ki, dünyanın sonu gelse fark etmem. Hayal ettiğimden daha mükemmel.

Müzik çalmaya devam ediyor, ben Eli'nin kokusuyla dolu nefesler çekerken bir şarkı diğerine karışıyor.

Bir noktada ellerime hayat geri dönüyor ve tişörtünü bırakıp sırtına doğru ilerletmeyi başarıyorum. Ne kadar iyi hissettirdiği için avuçlarım karıncalanıyor.

Eli öpüşmeyi bitirdiğinde nefesim kesilmiş ve güçsüz düşmüştüm. Başını sadece bir santim kaldırıyor ve gözlerim hâlâ kapalıyken beni izlediğini hissedebiliyorum.

"Gözlerini açacak mısın?" diye mırıldanıyor. "Bir saniye içinde," diye fısıldıyorum.

"Şimdi bebeğim," diye emrediyor ve kirpiklerimi kırıştırarak açıyor. Gözlerinin büyüleyici maviliğiyle çarpılıyorum ve sonra dudaklarında cehennem gibi sıcak bir gülümseme kıvrılıyor. "İşte görmek istediğim buydu. Arzunu benden asla gizleme."

Kendimi hiç hissetmediğim kadar savunmasız hissederek, kalbim kolumda Eli'ye bakıyorum. Yüzünde gördüğüm şefkat bana "Hayallerimi gerçekleştirdiğin için teşekkür ederim" deme cesaretini veriyor.

"Daha bitmedi bebeğim," diye sırtarak kalbimin yeniden erimesini sağlıyor. Beni sıkıca kucaklıyor ve boynumun yan tarafına bir öpücük

konduruyor, sonra da sadece sarılıyor.

Yanağımı göğsüne yaslayıp kalbinin benimki kadar hızlı atışını dinlerken ilk öpücüğümüzü yeniden yaşıyorum.

Ve ancak o zaman Eli'ın bana gerçekten aşık olduğunu fark ediyorum. Bu aramızda oluyor.

Bu gerçek.

Eli benim erkek arkadaşım.

Yoğun duygular üzerime çöküyor ve kollarımı ona daha sıkı sararak yüzümü gömleğinin kumaşına bastırıyorum.

Eli sanki duygularım içimden geçerken bana sarılmasına ihtiyacım olduğunu hissediyormuş gibi boynuma ve yanağıma daha fazla öpücük konduruyor.

"Quinn'im," diye fısıldıyor ve kendimi ona daha çok bastırıyorum, onun içinde gerçekten eriyebilmeyi diliyorum.

Eli beni ne kadar tutuyor bilmiyorum ama ben geri çekilene kadar bırakmıyor. Elleri yüzümü çevreliyor ve geri çekilmeden önce ağzıma şefkatli bir öpücük konduruyor.

"Pizzayı ısıtayım," diyor.

Kutuyu alıp oturma odasından çıkarken gözlerim onu takip ediyor ve sonra bir elimi karnımın üzerine koyuyorum.

Parmak uçlarımı dudaklarıma bastırırken ağzımda geniş bir gülümseme belirliyor.

Öpüşmenin mükemmelliğı karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Her saniyesini hatırlıyorum, Eli'nin ellerini, nefesini, ağzını.

Ne olursa olsun, ilk öpücüğümüzü asla unutmayacağım.

ELI

Quinn'i öptüğümünden beri bana gözlerinde yıldızlarla bakıyor.

Hıyarlık etmek istemem ama bu kadar iyi idare ettiğim için gurur duyuyorum. Onu yememek için kendimi kontrol etmem gerekti.

Tanrım, tadı tatlı ve masumdu, sahip olduğumu hiç bilmediğim bir bağımlılığı besliyordu. Bir pislik gibi göğsümü dövmek, dünyaya bu kızın benim olduğunu haykırmak istiyorum.

Kamyonu ailemin evinin önünde durduruyorum. Eskiden köhne bir kulübeydi ama yıllar içinde babam evi güzel bir aile evine dönüştürdü.

"Hazır mısın?" Annem için hazırladığım salataya ve bir demet şakayığa yapışmış olan Quinn'e bakarak soruyorum.

"Evet," diye nefes alıyor, hayatı boyunca ailemi tanımış olmasına rağmen çok gergin.

Onu rahatlatmak için "Seni zaten seviyorlar," diyorum.

Quinn başını salladı. "Sadece... bugün burada senin kız arkadaşın olarak bulunuyorum."

Yüzümde geniş bir gülümseme oluşuyor. "Tekrar söyle. Kız arkadaşım olmanla ilgili kısmı."

Quinn'in yüzü, saf güneş ışığından yapılmış gülümsemesiyle aydınlanıyor. "Ben senin kız arkadaşınım."

İçimdeki sahiplenme duygusu harekete geçiyor ve bir elimi yanağına götürüyorum. Koltuğa doğru eğilerek ağzına bir öpücük konduruyorum ve ardından "Benim" diye mırıldanıyorum.

Geri çekiliyorum ve Quinn kapısını iterek açıp kamyonetten inerken, "Ben her zaman senin oldum," diyor.

"Tanrım," diye mırıldanarak kendi kapımı açıyorum. Quinn'le kamyonetin önünde buluşup parmaklarımı boynunun arkasına doladım ve onu vücuduma doğru çektim. "Ailemi görmeme saniyeler kalmışken böyle şeyler söyleyemezsin."

İri yeşil gözleri kahkahalarla dans ediyor. "Neden?"

Eğilip nefesimi kulağının üzerinde gezdirdikten sonra fısıldıyorum: "Çünkü beni çok sertleştiriyor." Geri çekiliyorum ve yanaklarındaki pembe parıltıya bir kıkırdama bırakıyorum.

Quinn'den salatayı alıp verandaya doğru yürümeden önce ona göz kırpıyorum. "Hadi, bebeğim."

"Ah... evet," diye mırıldanıyor, hızla bana yetişiyor.

Evin içinde yürüyorum ve kahkahaları duyabildiğim mutfağa doğru ilerliyorum.

"Selam," diyorum salatayı masaya bırakırken. Anneme sarılıyorum, sonra da Ethan'ı kucaklıyorum. "Doğum günün kutlu olsun."

"Teşekkürler," diye cevap veriyor ve geri çekildiğimizde hemen babama sarılıyorum.

Quinn anneme yaklaştı ve çiçekleri ona uzattı. "Merhaba Nina. Beni ağırladığınız için teşekkür ederim."

"En sevdiklerim." Annem bana baktı. "Quinn'e söyledin mi?"

Quinn, "Eli'nin bir süre önce sana biraz aldığını hatırladım," diye cevap veriyor. Babama bakıyor ve ona garip bir şekilde el sallıyor. "Merhaba, Bay Jackson."

"Bana Alex de," diye kıkırdıyor ona.

Quinn Ethan'a yaklaşıyor ve ondan sadece bir yaş büyük olan kardeşime sarılışını izliyorum. "Mutlu yıllar, Ethan."

"Sağ ol Quinn," diye mırıldanıyor ve sonra beni onları izlerken yakalıyor ve herif onu sıkıca kucaklayıp kaşlarını bana doğru sallıyor.

"Bunun son doğum günün olmasına izin verme," diyorum Quinn'in kolundan tutup onu ondan uzaklaştırırken.

Herkes benim sahiplenici yorumuma gülmekten kırılıyor.

Annem çiçekleri koymak için elinde bir vazoyla lavaboya doğru yürürken babam, "Haklısın Nina. Çok tatlı bir çift olmuşlar."

"Ben her zaman haklıyım," diye babama çıkışan annem hepimizi yine güldürdü.

Bu şakalaşma Quinn'i gerginlikten uzaklaştırıyor ve Quinn dudaklarını çekiştiren yumuşak bir gülümsemeyle ailemi izliyor.

Kolumu omuzlarına dolayarak, "Öğle yemeğinde ne var?" diye soruyorum. Ethan, "Babamın meşhur karides güveci," diye yanıtlıyor. Quinn'e "Seni bir ziyafet bekliyor," dedim. "Sabırsızlanıyorum."

"Ne yani... artık resmi bir çift mi oldunuz?" Ethan gözleri aramızda gezinirken soruyor.

"Evet, yani eller serbest," diye şaka yapıyorum.

"Vay canına," diye alçak sesle ıslık çalıyor Ethan. "Eve getirdiğin ilk kız. Zamanı gelmişti."

"Kapa çeneni," diye kıkırdıyorum ona.

"Hediyein zamanı geldi," der babam, Ethan'a bir bakış atarak. Bir zarf alır ve Ethan'a uzatır. "Eli'ye hırdavat dükkanından hisse verdik, bu yüzden senin de benzer bir şey almanın doğru olduğunu düşünüyoruz."

"Jackson's Hardware'in diğer yarısı mı?" Ethan zarftan bir belge çıkarırken sorar, sonra şaşkınlık yüz hatlarını sıkılaştırır. "Olamaz. Sen yapmadın."

Annem babamın yanına gelip kolunu beline doluyor ve ikisi de Ethan'ın tepkisini yüzlerindeki koşulsuz sevgiyle izliyor.

"Spor salonunun yarısı mı?"

Hiç şaşırmadım. Ethan o spor salonunu hep sevmiştir ve tüm boş zamanlarını orada geçirir.

Öne doğru atılarak anne ve babasını sımsıkı kucaklıyor. "Teşekkür ederim. Bu şimdiye kadarki en güzel hediye."

"Top artık senin sahandadır. Bu işte başarılı ol," dedi babam ona da bana söylediği şeyi söyledi.

Quinn'e bakıyorum ve kardeşim için ne kadar mutlu olduğunu görünce içimden bir ses onun bize mükemmel bir şekilde uyum sağlayacağını söylüyor.

Sonra aklıma geldi - ailemle tanışması için eve bir kız getirdim.

Hafifçe kıkırdadım çünkü Quinn'in aradığım kişi olduğunu bilmiyor değildim.

Benim için tek.

Bölüm 9

QUINN

Babam yolda olduğu için Cumartesi gecesini Katie'lerde geçireceğim. Dün onun yirmi ikinci doğum günüydü ama Jason'la yemek yedi. Bu gece Katie ve ailesiyle kutlama yapacağım.

Atıştırmalıklarla karnımızı doyururken Katie'nin seçtiği bir filmi izlemek gibi bir geleneğimiz var. Sonrasında Katie ve ben her zaman yıldızların altında uzanır, geleceğimizin nasıl olacağını hayal ederiz.

Eli beni Katie'lere bıraktı ve yarın sabah yine beni almaya gelecek, böylece günü onunla geçirebileceğim. Onunla çıktığımız son iki hafta cennetten farksızdı.

Kanepeye yerleşen Bay Conley, *Five Feet Apart*'ı izleyeceğimizi fark edince kızına gözlerini deviriyor. "Küçük kızım için neler yapmazdım."

Babasına sırtıyor. "Teşekkür ederim baba."

Bayan Conley, Katie için yaptığım şeker ve keklerin yanına bir kase patlamış mısır koyuyor. "Bu atıştırmalıkların icabına bakar."

"Nefis," diyorum vanilyalı bir keke uzanarak. Kağıdı sıyırdığımda Katie oynat tuşuna basıyor.

Her zaman hüngür hüngür ağlar ama *Five Feet Apart* onun favorisi, bu yüzden kendimi gözyaşı dökmeye hazırlıyorum.

Filmin yarısında Bay Conley ayağa kalkıyor ve sanırım bizimle birlikte diziyi izleyerek kendine işkence etmeyi bırakıp eve bitişik olan çift garaja gidiyor. Orayı tamir etmeyi çok sever.

Kapıyı açtığında, kulağa manik gelen bir kıkırdama duyuyorum ve sonra birisi kafasına bir beyzbol sopası indirerek Bay Conley'nin geriye doğru sendelemesine neden oluyor.

İçimden irkilerek bir çığlık kopuyor ama Katie ve Bayan Conley ayağa fırlarken ben dehşet içinde donup kalıyorum.

Zaman donar ve Bay Conley sırt üstü düşüp saç çizgisinden kan sızarken hiçbir şeyin anlamı kalmaz. Eve iki adam girer ve Bay Conley'i dövmeye ve tekmelemeye başlarlar.

"Baba!" Katie çığlık atarak adamların dikkatini bize çekti.

Biri ona silah doğrultarak "Kapa çeneni" diye bağırdı.

Korku iğneleri üzerime yayıldı ve derimi korkunç bir şekilde karıncalandırdı.

Bayan Conley sehpanın üzerinden telefonunu alıyor ve ardından büyük bir patlama sesi ciğerlerimdeki havayı söküp atıyor.

Mutlak bir şok ve dehşet içinde, Bayan Conley'nin yere yığılmadan önce kanepeye geri düşmesini izliyorum. Kazağının kumaşında tüyler ürpertici kırmızı bir leke kanıyordu.

"Anne!" Katie çığlık atıyor.

Vücudum tepki veriyor ve bir saniye içinde onun yanına düşüyorum. Ona uzanırken ellerim titriyor, "Bayan Conley?" diye fısıldıyorum.

Her şeyin farkına varmam biraz daha zaman alıyor, sanki içimde şimşekler çakıyor. Vücudumdaki her sinir ucu alarma geçiyor ve şok adrenalinin damarlarımda dolaşmasına neden oluyor. İçimi korku kaplıyor, gözlerim iki adama kayıyor.

Yardım almalıyım.

Hiç düşünmeden ayağa fırladım ve ön kapıya doğru koştum. Kapı kolunu tutamadan sopa başımın yan tarafına çarpıyor ve beni mutfığa doğru tökezletiyor. Masanın üzerine düştüm ve zar zor

Başım dönerken kendimi ayakta tutuyorum, sıkıcı bir ağrı düşünme sürecimi yavaşlatıyor.

Katie'nin çığlığını duyuyorum ve bulanıklaşan görüşümle silahlı adamın onu halının üzerine fırlatışını izliyorum. Silahla ona vurmadan önce üzerine biniyor.

"Katie," diye haykırıyorum ve başımdaki zonklayan ağrıyı görmezden gelerek ona doğru sendelemeye başlıyorum.

Manik kahkahalar duyuyorum ve sonra sopa sertçe yan tarafıma çarparak ciğerlerimdeki tüm nefesi kesiyor. Dizlerimin ve ellerimin üzerine düşüyorum, şiddetli bir acı içimi titretiyor.

Tek görebildiğim Katie'nin kafasının kanepenin arkasından çıktığı. Yüzünü bana çeviriyor, saldırganı defetmeye çalışırken korku yüz hatlarını sıkılaştırıyor.

Kabaca sırtüstü yatırıldığım da yaşadığım dehşet, gerçekliğimi çarpıtıyor. Vücudum tepki veriyor ve üzerime binen adamı pençelemeye, tokatlamaya ve tekmelemeye başlıyorum ve sonra gözlerimiz kilitleniyor ve tanıma bir deprem gibi içimi titretiyor.

Birkaç ay önce bardaki adam. Beni yalnız bırakmayan.

Gözlerinde delice bir ışıkla beni küçümsüyor. "Benim gibiler için fazla iyi olduğunu mu düşünüyorsun, sürtük?"

Ağırlığının altından kurtulmaya çalışırken hızla başımı sallıyorum.

Beyaz sıcak panik beni korkunç bir şekilde yakalıyor. Işıklar açık olmasına rağmen, sanki etrafımdaki her şey karanlığa gömülüyor.

Katie yıkıcı bir çığlık atıyor ve onu görebilmek için başımı arkaya eğmek zorunda kalıyorum. Adamın pek bir şeyini göremiyorum ama vücudunun sarsılmasından kendini ona zorladığı anlaşılıyor.

"Katie," diye inliyorum kalbim paramparça olurken. "Katie." Gözleri benimkileri buluyor ve ben onun harap olmuş bakışlarını tutuyorum. "Ben buradayım."

Yüzüme inen sert bir tokat gözlerimin bir saniyeliğine kapanmasına neden oluyor. Keskin sızıya rağmen Katie için gözlerimi açmaya zorladığımda adamın silahı alnına dayadığını görüyorum.

"Hayır!" Çığlık atıyorum ve sonra bir kurşun tüm dünyamda bir delik açıyor. "Katie!" Çığlığım boğuk, hiç tanıdık gelmiyor.

Yıkım beni boğuyor, o kadar yoğun ve çığ ki, hiçbirini işleyemiyorum.

Üstümdeki adam çenemi tutuyor ve beni ona bakmaya zorluyor. "Artık sadece biz varız. Erkek arkadaşının bana verdiği kırık burun için bana borçlusun."

Damarlarımı dolduran adrenalin ve ıstıraptan doğan tüm gücümle onu savurmayı başarıyorum ve sonra ayağa fırlayıp ikinci kata çıkan merdivenlere koşuyorum. Katie'nin odasına dalıyorum ve telefonumu yataktan almadan önce kapıyı arkamdan kilitliyorum.

Parmaklarım o kadar çok titriyor ki 911'i arayabilmek için arama listemi açmaya çalışıyorum.

Kalbim kulaklarımda gümbürdüyor ve düşüncelerim kafamın içinde çığlık atarken odaklanmak zorlaşıyor.

*Katie'yi
vurdu.*

Katie.

Bayan Conley.

Bay Conley.

Kan.

Zalimlik.

Kapıya vurulan bir darbe kapının titreyerek açılmasına neden oluyor ve arkamı döndüğümde, sanırım Eli'ydi, yaptığım son aramayı tuşluyorum.

Adamlardan biri kapı aralığını dolduruyor ve yüzünde çılgın bir ifadeyle bana bakarak kolunu kaldırıp silahını bana doğrultuyor. "Söndürmek seni öldürmezdi." Karanlık bir şekilde kıkırdıyor. "Şimdikininki aksine."

Tetiği çekti, ama silah sesini duymadım. Kurşunun bana isabet ettiğini hissetmiyorum. Sendeleyerek geriye düşüyorum ve yatağın kenarına çarpıp halıya yuvarlanıyorum.

"Kahrolası sürtük birini aradı," diye homurdandığını duyuyorum içlerinden birinin. "Hadi, gitmeliyiz!"

Silahlı olan gelip tepemde dikiliyor ve alaycı bir tavırla tetiği tekrar çekmeden önce bana tükürüyor.

Vücudum sarsılırken hiçbir şey hissetmiyorum ve gözlerim kapanıyor.

Katie'nin yıkılmış çığlıklarını duymaya devam ettiğim karanlık bir deliğe çekiliyorum. Vücudunun sarsıldığını ve gözlerindeki çıplak dehşeti görüyorum.

Tek hissettiğim dayanılmaz bir ıstırap ve sonra savaşı kaybediyorum ve karanlığın beni almasına izin veriyorum... Katie'yi beni beklerken bulacağımı umuyorum.

ELI

Cihaz çalmaya başladığında telefonumda çalan şarkı kesiliyor.

Matkabı yere bırakıp telefonu tezgahın üzerinden kaydırıyorum ve ekrana bakıyorum. Ekranda Quinn'in adının yanıp söndüğünü görünce yüzüme bir gülümseme yayılıyor.

"Hey," diye cevap veriyorum. "Beni şimdiden özledin mi?"

Hattan boğuk bir ses geliyor ve bir an için Quinn'in beni kışkımdan arayıp aramadığını merak ediyorum, ama sonra bir adamın alaycı bir şekilde "Söndürmek seni öldürmezdi" dediğini duyuyorum. Çılgınca bir

kıkırdama duyuyorum. "Şimdikin aksine."

Ne. Ne. Gerçek. Sikeyim mi?

"Quinn?" Öfke damarlarımda kaynamaya başladığında sesim boğuklaşıyor. "Kim o?"

Bekle. Quinn Katie'nin evinde mi? Evde kalacaklardı.

Bir silah sesi vücudumu ileri doğru fırlatıyor ve arka bahçede inşa ettiğim çardaktan çıkıp olabildiğince hızlı bir şekilde kamyonetimin olduğu ön tarafa koşuyorum. İçine tırmanıyorum ve Quinn'in Katie'nin evinde olduğunu ve dışarı çıkmadıklarını umarak motoru çalıştırıyorum.

Telefonu hâlâ kulağımda tutarken, bir adamın şöyle dediğini duydum: "Kahrolası sürtük birini aradı. Hadi, gitmeliyiz!"

Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen korku içimi ürpertiyor, kalbim vahşi bir canavar gibi hızla çarpıyor.

Quinn.

Benim Quinn'im.

Kamyoneti vitesle takıyorum ve gazı köklediğimde, çizginin üzerinde bir atış daha patlıyor ve nefesim boğazımda tıkanıyor.

Yüce İsa.

Hayır.

Hayır.

Hayır.

Hayır.

Hayır.

Virajı alırken kamyonun kuyruğu kayıyor ve aramadan başka bir şey duymayınca aramayı sonlandırıp babamın numarasını çeviriyorum.

"Hey," diye gürlüyor sesi kulağımda.

"Conley'lerin evi. Quinn aradı. Silah sesleri duydum."

"Beni bekle," diye emrediyor babam ve hareket ettiğini duyuyorum, ayak sesleri ahşap zemine vuruyor.

"Şerifi ara. Conley'lerin evine birkaç saniye uzaklıktayım," diyorum, bir yandan da vücudumdaki kan çekiliyor, yerini korku alıyor gibi hissediyorum.

"Eli!" Babam bağılıyor. "Beni bekle!"

Babamın anlamayacağını bildiğim için aramayı sonlandırıyorum ve sonra direksiyonu sertçe çeviriyorum, kamyoneti ön bahçeye fırlatıp verandanın hemen önünde duruyorum.

Koltuğumun arkasından lastiklerin bijon anahtarını kapıyorum ve aceleyle kamyondan çıkıyorum. Ön kapıyı denediğimde açılıyor ve dikkatlice içeri girerken anahtarı hazır tutuyorum.

Gözlerim mutfağı ve oturma odasını tararken hiçbir şey beni bu korkunç manzaraya hazırlayamazdı.

Yüce İsa.

Dehşet bir gelgit dalgası gibi içime çöküyor ve Katie'nin yattığı yere doğru acele ederken tetikte kalmak için sahip olduğumdan daha fazla güç gerekiyor. Gözleri tamamen açık, donmuş ve boş, yüzünün sağ tarafından kan sızıyor.

Tanrım,

hayır!

Nasıl?

Neden?

Hayır. Sikeyim hayır.

Cansız bakışlarına dayanamayarak parmaklarımı gözlerinin üzerinde gezdirip kapatıyorum.

Çok üzgünüm, Katie.

Bay Conley'i garaj kapısının yanında yatarken görüyorum, o kadar kötü dövülmüş ki yüzü kanlar içinde. Bayan Conley'i göğsünde bir kurşun yarasıyla buluyorum ve nabzını kontrol ettiğimde hiçbir şey bulamıyorum.

Quinn'den iz yok.

Tanrım. Neredesin bebeğim?

Merdivenlerdeki kan gözüme çarpıyor ve damlaların izini takip ederek ikinci kata çıktığımda kalbimin durduğunu, mutlak bir dehşet içinde askıya alındığını hissediyorum.

Bulacağım şeye hazır değilim.

Bununla başa çıkamayacağım.

Lütfen, Tanrım.

Quinn değil.

İlk yatak odasına bakarken Quinn'in yatağın yanında yan yattığını görünce kalbim kara bir deliğe gömülüyor. Yüzü bana dönük, teni ölümcül derecede solgun, kanı halıyı boyuyor.

"Quinn!" Her şey bir saniye sürdü ve sonra onun yanına düştüm. "Hayır. Hayır. Hayır. Tanrım, Quinn."

Bir şekilde nabzını kontrol etmeyi düşündüm ve hafif bir gümbürtü hissettiğimde, yoğun bir rahatlama beni harekete geçirdi. Quinn'in nefes alıp almadığını kontrol ediyorum ve sıcak havanın ondan kısa patlamalar halinde geldiğini hissederek kollarımı onun altına sokuyorum ve ayağa kalkarken onu göğsüme kaldırıyorum. Üzerindeki krem rengi tişörtün kumaşına o kadar çok kan bulaşmış ki, manzara dayanılmaz. Damlalar boynuna ve yanağına sıçramış ve kan saçlarında kurumaya başlamış bile.

"Dayan bebeğim. Tuttum seni." Odadan aceleyle çıkarken sesim uzaklardan geliyor ve merdivenlerden indiğimde babam sağ elinde bir silahla eve dalıyor.

Conley'lerin cesetlerini gördüğünde "Lanet olsun," diye haykırıyor.

"Hastane," ona doğru acele ederken tek kelimeyi çıkarmayı

başarıyorum. "Acil servis geliyor. Onu yere bırak ki ne kadar kötü olduğunu görebileyim.

"Babam emrediyor.

Quinn'i yere yatırdım, sonra babam dedi ki, "Elini buraya koy. Sertçe bastır."

Elim Quinn'in göğsündeki kan lekesini kaplıyor ve üzerine bastırıyorum. Kısa süre sonra ılık kanı parmaklarımın arasından sızıyor ve akışı yavaşlatmak için elimden geldiğince bastırıyorum."

Baba, telefonunu çıkarırken eliyle Quinn'in sağ köprücük kemiğindeki bir başka kurşun yarasını kapatır. Birini arar, sonra da "Harry, hangi cehennemdesin? Bu lanet bir katliam."

Şerifin cevabını duyamıyorum.

"Ambulans geliyor mu?" Bir saniye sonra. "İyi."

Babam aramayı bitiriyor, sonra gözleri benimkilere kilitleniyor.

İçimdeki ıstırapla başımı sallıyorum, sakın kasabamızda

o l a n l a r ı i d r a k edemiyorum.

Quinn'e ne oldu - sessiz doğasıyla tüm kalbimi çalan güzel kız.

Bu yanlış.

Çok, çok yanlış.

Southport'ta böyle bir şey nasıl olabilir?

"Derin bir nefes al," diyor babam. "Quinn için her zamankinden daha güçlü olman gerekecek."

Başımı tekrar sallıyorum. "Ben... Ben...

yapamam." Bu kabusu atlatamıyorum.

"Eli!" Babam tersledi. Gözlerim tekrar onunkilere kayıyor. "Sen bir Jackson'sın. Gücün var. Derinlere in."

Bakışlarım Quinn'e yöneldiğinde başımı sallamaya başlıyorum ve onun ne kadar kırılgan göründüğünü görmek vücuduma bir adrenalin dalgası daha gönderiyor.

Savaş, bebeğim. Benim için savaş. Sadece bunu atlat, sonra tekrar kendi başına ayakta durabilene kadar seni taşıyacağım.

Sadece pes etme.

Bölüm 10

ELI

Hastanenin bekleme odasında otururken, babamın Bay Drake ile yaptığı görüşmeyi izliyorum.

Quinn'in babası Chicago'da ve gelen haberlere göre kamyonu orada bırakıp ilk uçakla Kuzey Carolina'ya gidecek.

Babam konuşmayı bitiriyor, sonra gelip yanıma oturuyor. Kolunu omuzlarıma doladı.

Bir süre sessizce oturduktan sonra annem hemen arkasında Ethan ve Jason'la birlikte bekleme odasına koşuyor.

Ayağa kalkarken gözlerim Jason'ın kilitleniyor. Gözlerinin etrafındaki kırmızı çerçevelerden ve arkadaşımın ne kadar solgun olduğundan, Katie'yi çoktan öğrendiğini tahmin edebiliyorum. Yaklaşıyorum ve kollarımı ona dolayarak fısıldıyorum, "Çok özür dilerim."

Jason anında yıkılıyor ve bacakları tutmaz hale gelince tüm ağırlığını ben alıyorum. O diz çökene kadar çömeliyorum ve arkadaşımı tutmaya devam ediyorum, onun kederi havada hissediliyor.

Annem Jason'ın arkasında diz çöküyor ve elini sırtında bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve gözyaşlarımı tutmak için her şeyimi harcıyorum.

Jason'dan sızan ve içimde yankılanan acı karşısında dişlerimi sıkıyor ve gözlerimi kapatıyorum.

Bunun olduğuna inanamıyorum.

Bir gecede Conley ailesini kaybettik ve Quinn ameliyatta yaşam mücadelesi veriyor.

Jason birkaç derin nefes almayı başarır ve bir şekilde kendini toparlayacak gücü bulur.

Tam o sırada şerif yardımcılarında biri, Cade, bekleme odasına girdi. Bize şöyle bir baktı, sonra başını salladı, kasabamızı vuran dehşet yüzünden gözle görülür bir şekilde sarsılmıştı.

Jason'ın bir sandalyeye oturmasına yardım ediyorum ve annem de onun yanına oturup elini tutuyor. Ben Cade'le yüzleşmek için dönerken babam yanıma geliyor.

Tekrar başını sallar. "Bunu şimdi yaptığım için üzgünüm Eli. O piçleri yakalayabilmemiz için mümkün olduğunca çok bilgi edinmem gerekiyor."

"Anlıyorum."

Odanın diğer tarafına geçiyoruz, sonra Cade soruyor, "Bana ne olduğunu anlatabilir misin?"

"Quinn'i Conley'lere bıraktım. Katie'nin doğum gününü kutlayacaklardı..." Katie'nin görüntüsü zihnimden geçerken sesim kayboluyor. Karnıma indirdiği yumrukla nefesimi içime çekiyorum ve nefes almaya çalışırken elimi kaldırıyorum.

Babam destek için elini sırtıma koyuyor.

Kendimi toparlayıp devam ediyorum: "Quinn'den bir telefon aldım. Kaç kişi olduklarını bilmiyorum. Bir adamın Quinn hakkında bir şeyler söylediğini duydum. Bir silah vardı-"

Cade sözümü kesti. "Adam ne dedi?"

Kelimeleri zorla söylemek zorunda kalıyorum, sesim gergin çıkıyor. "Söndürmek onu öldürmezdi."

"O zaman ne duydun?" Cade sorar.

"Bir silah sesi." Ayrıntılara odaklanmak için elimden geleni yapıyorum ve silahlarla ilgili deneyimim olduğu için ekliyorum: "Kırk beş kalibrelik bir silah sesi gibiydi."

"Mermiler elimize geçtiğinde bunu anlayabileceğiz," diyor Cade. "Sonra ne oldu?"

"Başka bir adam daha vardı. Quinn'in birini aradığını ve dışarı çıkmak zorunda kaldıklarını söyledi. Ardından bir silah sesi daha geldi ve sonra ortalık sessizleşti."

"Ne yaptın sen?"

Babama elimle işaret ettim. "Conley'lere giderken babamı aradım. Oraya vardığımda ön kapıdan girdim. Conley'leri gördüm... Quinn'i yatak odalarından birinde buldum."

Cade beni durdurmak için elini kaldırdı. "Geri çekil. Bir şeye dokundun mu?" Başımı salladım ve zorlukla yutkunarak itiraf ettim, "Katie. Gözlerini kapattım."

Jason'dan gelen boğuk bir ses dikkatimi ona çekiyor ve annemin kollarını ona dolmasını izliyorum.

"Eli," diyor Cade bakışlarımı tekrar kendisine çekmek için. "Başka bir şeye dokundun mu?"

Başımı salladım. "Sadece Quinn." "Onu nerede buldun?"

Sorular gelmeye devam ediyor ve bir noktada kendimi her şeyi tekrar ederken buluyorum.

Bir yandan da Quinn iyi mi diye endişelenmeden duramıyorum.

Keşke geceyi geri sarabilsem ve onu yanımda güvende tutabilsem.

"Saldırganların kim olduğu hakkında bir fikrin var mı?" Babam Cade'e sorarak beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Cade başını sallar. "Ama bu işin peşindeyiz. O piçler parmaklıklar ardına girene kadar rahat etmeyeceğiz."

Jason ayağa kalkar ve kapıdan çıkarken mırıldanır, "Bu çok iş yarayacak. Katie'yi geri getirmeyecek."

Ethan, Jason'ın peşinden gidiyor ve ben yorgun bir iç çekiyorum.

Sonra Cade diyor ki, "Temas halinde olacağım. Başka sorularımız da olabilir."

Gidişini izliyorum, sonra babam beni bir sandalyeye itiyor. Annem gelip yanıma oturuyor ve beni kollarıyla sarıyor. "Şokta olduğunu"

biliyorum.

ama her şey yoluna girecek."

Geri çekilip annemle göz göze geliyorum. "Olacak mı? Gerçekten mi? Quinn iki kez vuruldu. O... o... Katie'nin ölümü onu yıkacak."

Annem ellerini kaldırıp yüzümü çerçevesiyor ve sonra bana öyle bir güçle bakıyor ki kendimi daha güçlü hissediyorum. "Quinn bunu atlatacak. Hepimiz ona yardım etmek için orada olacağız."

Başımı sallıyorum. "Böyle bir şeyi nasıl atlatıyorsun anne?"

"Yapıyorsun çünkü başka seçeneğin yok." Annemin yüz hatları gerginleşti.

"Quinn'den çok da büyük değilken bir şeyle başa çıkmak zorunda kaldım. Zaman alır ama iyileşirsin Eli. Quinn'in canı çok yanacak ama hayatta kalacak."

Ancak o zaman en büyük korkum aklımdan geçiyor. "Ya başaramazsa?" Sesim korkudan boğuklaşıyor. "Ya Quinn'i kaybedersem?"

Babamın eli sırtıma düştü. "Oraya gitme. O olay gerçekleşene kadar oraya gitme. Şu ana odaklan."

Şu ana odaklan. Quinn'siz bir hayatı hayal etmeye çalışmanın dayanılmaz acısından daha iyi olan cehennemden gelen lanet kabus.

Son on dört saat hayatımın en uzun süresiymiş gibi geliyor ve her şey bulanıklaşıyor.

Quinn kan kaybı yaşadı, beyin sarsıntısı geçirdi, iki kaburgası kırıldı ve göğsüne isabet eden kurşunlardan biri bir şekilde karaciğerine isabet etti. Diğer kurşun kalbine yarım santim kala durmuş.

Yarım santim.

Quinn'in hala nefes alması ile benim onu neredeyse kaybetmem arasındaki fark bu.

Henüz ormandan çıkmadı, yaşam destek ünitesinde zayıf görünüyor.

Elini ağzıma götürüyorum ve gözlerimi kapatarak milyonuncu kezmiş gibi hissettiren sessiz bir dua gönderiyorum. Ve her seferinde olduğu gibi, sanki onu duyacak kimse yokmuş gibi omuzlarımın üzerinde ağır bir şekilde asılı duruyor. Quinn'i kurtaracak yüce bir güç yok.

Ama alışkanlıktan dolayı dua etmeye devam ediyorum çünkü yapabileceğim başka bir şey yok.

On

u. Çaresizlik. Bu benim için yüzleşmem gereken yeni bir canavar.

Dr. Pickens Quinn'in hayati değerlerini kontrol etmek için geldi, sonra mırıldandı, "Biz

"Umarım yakında uyanır."

Onun sözleri beni duaların hepsinden daha fazla rahatlatıyor ve göğsümde umut çiçekleri açmaya başlıyor.

Bakışlarım tekrar Quinn'e kayıyor ve onu bu şekilde görmek inanılmaz derecede zor.

Gözlerimi kapattığımda Katie'nin cansız bakışları zihnimden geçerek beni bir kez daha dehşete düşürüyor.

İsa.

Sandalyede kayıyorum ve ağzımı Quinn'in eline daha sıkı bastırıyorum.

Uyan, bebeğim.

Lütfen.

Hâlâ seninle yapmak istediğim çok şey var. Gerçekleştirmek istediğim o kadar çok hayal var ki.

Yine Katie'nin yüzünü görüyorum ve içimden titreyen bir nefesin dalgalanmasına neden oluyor. Katie'yi hayatı boyunca tanıdım ve öldürülme şekli içimde büyük bir boşluk yarattı. Conley'lerin korkunç ölümleri Tüm kasaba, sonrasında hepimizi sersemletti.

Bunun olduğuna inanamıyorum.

Neden?

Quinn'in parmakları avucumda kıpırdıyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. "Hareket etti," diyorum, sesimde heyecan patlıyor.

Babam odadan aceleyle çıkmadan önce, "Ben doktoru çağırayım," diyor. Quinn'in kirpikleri titriyor ve sonra onun güzel yeşil gözlerine bir bakış atıyorum.

"Bebeğim?" Daha yakına eğildim. "Quinn? Beni duyabiliyor musun?" Gözleri benimkilere odaklanır gibi oluyor, sonra dehşet gözlerine akıyor ve tekrar kapanmadan önce morarmış gibi görünmelerine n e d e n o l u y o r .

Dr. Pickens, hemen arkasında bir hemşire ve babamla birlikte aceleyle hastane odasına girer.

"Gözlerini açtı," diyorum elini bırakıp yoldan çekilmek için geri çekilirken.

Dr. Pickens Quinn'in üzerine eğilir ve elini tutarak parmaklarını sıkar. "Quinn, beni duyabiliyor musun?"

Ondan hiçbir hareket gelmiyor ve kalbim tekrar kara deliğe gömülüyor.

"Tamamen uyanmadan önce bilinci gidip gelebilir," dedi Dr. Pickens diyor ki. "Odayı boşaltabilir miyiz?"

Babam kolumdan tutup beni Quinn'den uzaklaştırıyor. Onu artık göremeyinceye kadar omzumun üzerinden geriye bakıyorum, sonra babamı bekleme odasına kadar takip ediyorum.

Bekleme odası mı? Oraya işkence odası demeliler.

Bölüm 11

QUINN

"Abartılı bir gelinlik istiyorum," diyor Katie. "Bir prenses gelinliği."

Bir kahkaha attım. "Sen hep prenses olmak istemiştin." Gözlerimi yıldızlardan çevirip Katie'ye bakıyorum.

Conley'lerin arka bahçesinde uzanmış, geleceğimizi hayal ediyorduk.

"Ne tür bir elbise istiyorsun?" Katie sordu.

"Yumuşak ve kadınsı bir şey," diye fısıldıyorum yan dönerken. Katie de aynısını yapıyor, böylece birbirimize bakıyoruz.

"Şeref elbiseni parlak turuncu ya da mor yapıyorum," diye şaka yapıyor.

"Sakın buna cüret etme," diye nefes nefese kaldım. "Beni parlak turuncu renkte hayal edebiliyor musun?" Bir kahkaha patlattık.

"Davetiyeleri Harry Potter'daki gibi zarfların dağıtması harika olmaz mıydı?" Katie soruyor. "Katie Conley ve Jason Shepard'ın nişan törenine davetlisiniz. Bu zarf kendini imha etmeden önce kabul etmek için bir dakikanız var." Bir kahkaha patlatıyor. "Ve sonra zarf dilini çıkarıp kendini parçalara ayırıyor."

Arkadaşımla birlikte gülüyoruz, sonra tekrar sırt üstü dönüyoruz. "Eli beni öptü," diye ağzımdan kaçırıyorum.

Katie bir çığlık atarak ayağa fırlıyor ve ben doğrulana kadar kolumu çekiştiriyor. "Bana her şeyi anlat. Tek bir detayı bile atlamaya cesaret etme."

"Mükemmeldi," diye iç geçiriyorum ama sonra Katie solmaya başlayınca yüzümdeki gülümseme kayboluyor. "Katie?" O solmaya devam ediyor ve sonra her şey

kayboluyor, beni karanlıkta bırakıyor.

"Katie!"

İrkilerek uyanıyorum, nefeslerim dudaklarımda patlıyor.

Babamın yüzü netleşiyor. "Quinn?"

Dudaklarım aralanıyor ama ses
çıkıyor. "Beni duyabiliyor musun?"

Başımı sallayabiliyorum.

Parlak ışıklar fark ediliyor. Sonra yattığım yatak. Sonra hastanede
olduğumu.

Kırık cam parçaları gibi, anılar zihnimi kesmeye başlıyor ve beni
dayanılmaz bir dehşete sürüklüyor.

"Babacığım?" Mırıldanıyorum.

Nefeslerim hızlanmaya devam ediyor, ta ki bir tane daha alamayacak
hale gelene kadar. Sanki boğazım düğümleniyor, kalbim gümbür gümbür
atıyor ve sanki ateşe verilmişim gibi göğsümün yanmasına neden oluyor.

"Baba!"

Her şey kontrolden çıkıyor. Düşüncelerim. Bedenim. Duygularım. Her
şey çok fazla acıtıyor ve sonra kara boşluğun içine çekiliyorum.

Katie'yi en son ben gördüm.

Tekrar kendime geldiğimde biri elimi sıkıca tutuyor. Gözlerimi açmak için
çok uğraşmam gerekiyor ve sonra görüşüm Eli'ye odaklanıyor.

"Bebeğim?" Oturduğu sandalyeden kalktı ve bana doğru eğildi.

Sadece gibi önceve KABUS geri döner, yırtılma
aracılığıyla Ben acımasız pençelerle.
Bay Conley, dövülerek
öldürüldü. Bayan Conley,
vuruldu.
Katie.
Katie.
Nefes nefese kaldım, korkunç anılar çok dayanılmazdı.
Eli elimi bırakıyor ve iki eliyle yüzümü çerçeveleyiyor. "Bana bak
Quinn. Güvendesin."
Başımı sallamaya çalışıyorum.
Katie.
Zalimlik.
"Eli," diye inledim.
Yanağıma bir öpücük konduruyor. "Buradayım, bebeğim."
Başımı sallıyorum. "Ben... yapamam... Katie." Ağrılı bir hıçkırık
göğsümü yırtıyor, nefesimi kesiyor. "Katie..."
"Tanrım, bebeğim, çok üzgünüm," diyor, gözleri yüzümde
geziniyor. "Yapamam," diye nefes nefese kaldım, travma ve
kederle baş edemiyordum.
Eli alnını benimkine bastırıyor. "Olanlar hakkında düşünmemeye çalış.
Sadece nefes al."
Başımı tekrar sallıyorum, içimden boğuk bir ses geliyor.
"Tanrım!" Eli benden uzaklaşıyor ve saniyeler sonra Katie'nin
bulunduğu huzurlu siyah çayıra geri dönüyorum.

---

*"Bana her şeyi anlat. Tek bir ayrıntıyı bile atlamaya cüret etme," diyor
Katie, mutlu bir gülümseme dudaklarını bükerek.*

*Arkadaşıma bakıyorum, güzel yüzünün her santimini içime çekiyorum.
Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor. "Gerçekten burada
değilsin, değil mi?" "Saçmalama," diye gülüyor Katie, sesin rengi
baloncuklarla dolu
gökkuşakları. "Tam önünde oturuyorum."
Bir elimi kaldırarak ona uzanıyorum, ama sonra tekrar solmaya
başlıyor. Sadece karanlık kalana kadar kahkahaları etrafımda
yankılanıyor.*

ELI

Üç gün oldu ve Quinn birkaç dakikadan fazla uyanmıyor.

Dr. Pickens, Quinn'in yaralarının tatmin edici bir hızda iyileştiğini, ancak asıl endişelendikleri şeyin ruhsal durumu olduğunu söylüyor. Şok onun için çok fazla olmuş olabilir.

Şerif Harry, Quinn'le konuşmak için geldi ama tekrar gitti. Sorgu yargııcı soruşturmasını tamamlayana kadar cenazelerin kaldırılamayacağını söyledi. Conley'lerin ölümlerinin doğası gereği işler uzuyor.

Quinn'in cenazelere katılıp katılamayacağından ve veda edemezse bunun ona ne yapacağından emin değilim.

Derin bir nefes alıyorum ve gözlerim yüzünde gezinirken yavaşça bırakıyorum.

Bir psikiyatrist olan Dr. Altman, Quinn'e atandı ama o uyanana kadar beklemekten başka yapabileceğimiz bir şey yok.

Tıpkı daha önce olduğu gibi Quinn kıpırdanıyor ve sonra kirpikleri titreyerek açılıyor. "Hey," diye mırıldanıyorum.

Başka bir panik atak bekleyerek sandalyeden kalktım ve vücudunu sarsmamaya dikkat ederek yatağın kenarına oturdum.

Quinn sadece bana bakıyor ve sonra gözlerinde yaşlar parlamaya başlıyor. Çenesi titriyor ve onu göğsümde tutamadığım için nefret ediyorum.

Elini bırakıyorum ve üzerine eğilirken kollarımı başının iki yanına dayıyorum. "Ben buradayım, bebeğim."

"Eli," diye soluk soluğa bağılıyor ve travmatik kâbusun onu yiyip bitirmesini izlemek dayanılmaz.

Elimi saçlarına götürüyorum ve saç tellerini okşayarak ağzına bir öpücük konduruyorum. "Ben buradayım." Başka ne diyeceğimi bilemiyorum.

Annem Bay Drake ile içeri giriyor, ben de Quinn'i görebilsin diye geri çekiliyorum. Quinn hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor, sonra Bay Drake onun üzerine eğiliyor.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve annem elimi tuttuğunda can havliyle ona sarılıyorum. Yüzümü anneme çevirip fısıldıyorum: "Ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum."

"Sadece onun yanında ol. Yapabileceğin fazla bir şey yok. Bunu sadece Quinn atlatabilir," diye fısıldıyor annem. Sonra da ekliyor: "Sadece ona iyileşebileceği güvenli bir yer ver."

Başımı sallıyorum ve hâlâ ağlamakta olan Quinn'e bakıyorum, sesi yürek parçalayıcı.

"Sorun yok, tatlı kızım. Baban burada," diye mırıldandı

Bay Drake. "Bu... tamam... değil," diye kekeliyor Quinn.

"Hiçbir şey... tamam değil."

Bay Drake geri çekiliyor ve Quinn'in yüzünü tekrar görebiliyorum. Sol kolunu kaldırıyor ve elinin tersiyle yanaklarındaki gözyaşlarını siliyor.

Öne atılıyorum ve komodinin üzerindeki kutudan birkaç mendil alıp ona uzatıyorum. Quinn'in gözleri benimkilere kayıyor ve yine onu göğsüme çekme isteğimi bastırmak zorunda kalıyorum.

"Ağrınız var mı?" Bay Drake soruyor.

Quinn başını sallar ve ardından yüz hatlarındaki tüm duygular kaybolur ve boş gözlerle tavana bakmaya başlar.

"Quinn?" İleri doğru bir adım atıyorum ama annem kolumu tutuyor.

"Bu normal. İşlem yapıyor." Birkaç saniye sonra anne ekliyor: "Zihnini güvenli bir alana götürüyor."

Kaşlarımı çatarak anneme bakıyorum. "Bunu nereden biliyorsun?"

Kolumu okşadı. "Deneyim." Annem Bay Drake'e bakıyor. "Josh, sana kahve getireyim mi?"

"Bu harika olur, Nina."

Annem bana baktı. "Sen de ister misin?"

Başımı sallıyorum ve yatağın yanındaki sandalyeye oturuyorum. Quinn'in elini tutup ağzıma götürüyorum ve arkasına bir öpücük konduruyorum. "İyi misin, bebeğim?"

Quinn sanki gerçeklikten tamamen kopmuş gibi öylece bakıyor.

"Doktoru çağırıyorum," diyor Bay Drake ve aceleyle odadan çıkıyor.

Quinn'in sağ gözünden bir damla yaş süzülüyor ve ben onu hemen fırçalıyorum. "Ben buradayım, Quinn. Nasıl hissettiğini hayal bile edemiyorum ama ben buradayım ve hiçbir yere gitmiyorum."

Dudaklarında bir hıçkırık titriyor ve ardından duygular nefesini keserek ona çarpıyor. Bir saniye içinde ayağa kalktım ve üzerine eğildim. "Tanrım, Quinn. Ne yapabilirim ki?"

"Eli," diye inliyor kırık bir sesle. "Yapamam..."

"Biliyorum, bebeğim." Kendime engel olamayarak kollarımı dikkatlice altından geçiriyorum ve onu göğsüme çekiyorum. Sonra bir elimi başının arkasına götürerek, ağzımı şakağına bastırırken onu tutuyorum. "Kırılman sorun değil Quinn. Güçlü olmak zorunda değilsin. Ben sana sahibim."

Vücudu titremeye başlıyor ve kırılırken nefesleri sıcak patlamalar halinde göğsüme çarpıyor. Gözlerimi kapatarak, kollarımda paramparça olurken her hıçkırığa dayanıyorum.

Bölüm 12

QUINN

Katie'ye bakıyorum, hareket etmekten çok korkuyorum çünkü onun kaybolup gitmesini istemiyorum.

"Neden bu kadar sessizsin?" diye soruyor, sesi müzik notaları gibi çıkıyor.

"Sadece sana bakmak istiyorum," diye fısıldıyorum. Bir kıkırdama çıkarıyor.

"Neden?"

"Çünkü seni özledim."

"Ama ben buradayım," diyor ve sonra elime uzanıyor. Parmakları benimkilerin etrafında kıvrılıyor ve içlerindeki sıcaklığı hissetmek gözlerimin dolmasına neden oluyor. Öne atılıyorum ve onu kendime çekerek, "Beni bırakma Katie" diye ağlıyorum.

Kolları beni sıkıca sarıyor. "Sarılmayacağım. Her zaman senin yanında olacağım, Quinn."

"Söz ver," diye yalvarıyorum, hıçkırıkları içimi titretiyor. "Söz veriyorum," diyor.

İçime bir soğukluk çökmeye başladı ve ona daha sıkı sarılarak kırık bir çığlık attım. "Gitme. Henüz değil."

"Ben buradayım, aptal. Ben..."

Kollarım kucağıma yığılıyor ve gözlerimi açmak istemeyerek kapatıyorum.

Belediye Başkanı Richardson kilisenin önündeki kürsüde durduğu yerden, "Conley'ler özlenecek," dedi. "Southport, acımasızca aramızdan alınan kendi kaybının yasını tutuyor."

İçimde bir fırtına koparken parmaklarımla arasındaki mendile boş boş bakıyorum ve sonra Eli'nin eli her iki elimi de kaplıyor.

Babam solumda oturuyor, Eli da sağımda. Dr. Pickens ve Dr. Altman cenazelere katılmama izin verdiler ve sonra hastaneye dönmek zorundayım.

Çoktan taburcu olabilirdim ama panik atak geçirmeye devam ediyorum. Ne düşündüklerini biliyorum. Dengesizim ve intihar riskim var.

Hayır, değilim. Sadece travma geçirdim ve kalbim kırıldı.

"Keith ve Debbie ile birlikte büyüdüm ve Katie doğduğunda ben de oradaydım." Belediye Başkanı Richardson başını sallıyor, üzüntü yüzünde derin çizgiler oluşturuyor. "Onları tanıdığım için hayatım kutsanmıştı."

İnsanlar teker teker ayağa kalkıp Conley'ler hakkında güzel şeyler söylüyor. Sekiz gün oldu.

Sanki bir saniye önce olmuş gibi.

Şerif Miller'a ifade vermek zorunda kaldığımda, sanki başka insanlardan bahsediyormuşum gibi hissettim... yabancılardan. Zihnim bu dehşeti Conley'lere bağlayamıyordu.

Ona bardaki aynı adamlar olduğunu söyledim, ama kim olduklarını bilmiyorlarmış, bu yüzden soruşturma devam ediyormuş.

Eli'nin başparmağı elimin arkasındaki deriyi okşuyor ve bana doğru eğilerek fısıldıyor: "Hâlâ dayanabiliyor musun?"

Başımı sallamayı başarıyorum, içimdeki fırtına kontrolden çıkıyor. Katie'nin korku dolu çığlıklarını taşıyan rüzgârlar içimi parçalıyor.

Papaz Clayton kürsüye çıkıyor ve Tanrı'nın verip almasıyla ilgili bir şeyler söylüyor... ve bu benim son gücümü de yok ediyor.

Tanrı kendi bahçesi için bir çiçek seçti. Bir melek daha kanatlarını kazandı.

Ne saçmalık ama!

Eli'nin elini tutuyorum ve dişlerimi gıcırdatarak, "Beni dışarı çıkar," diye fısıldıyorum.

Eli ayağa fırlıyor ve beni koridordan aşağıya, çok parlak olan güneş ışığına doğru çekiyor.

Gözlerimi kapatıyorum, Katie'nin olduğu yerde karanlığın olmasını istiyorum, sonra Eli'nin önümde durduğunu hissediyorum.

"Ne yapabilirim ki?"

"Hiçbir şey." Gözlerimi açıyorum ve onun mavi gözlerine bakıyorum. "Hiçbir şey onları geri getirmeyecek."

Ve artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.

Eli basamaklara oturuyor, beni kucağına çekiyor ve sonra göğsüne yaslıyor. "Yanıdayım," diye mırıldanıyor ve saçlarıma bir öpücük konduruyor.

Eli bana kırılmam için izin veren tek kişi. Diğer herkes bana daha iyi olacağını söyleyip duruyor. Güçlü olmalıyım. Zaman tüm yaraları iyileştirir. Boş kelimelerden oluşan bir bulanıklık.

Yüzümü Eli'nin göğsüne dönerek toprak kokusundan derin bir nefes alıyorum. "Sakın bırakma."

"Asla, bebeğim."

Kabus beni bunaltıyor ve "Bununla başa çıkamıyorum" diye fısıldarken sesim kısılıyor.

"Biliyorum ve buna gerek yok. Sen varsın."

İçimde kopan fırtınadan dolayı vücudum titriyor ve "Katie'nin çığlıklarını duyuyorum" diye itiraf ediyorum.

Eli bana daha sıkı sarılıyor ve saçlarıma bir öpücük daha konduruyor. Bana boş sözler söylemiyor.

"Onu görmeden duramıyorum."

Kolumda bir el hissediyorum ve başımı kaldırdığımda Nina'nın önümüzde çömeldiğini görüyorum. Eli'nin annesi bana acıyarak bakmıyor, onun yerine yüzünde anlayış var.

"Quinn'i yürüyüşe çıkarayım," der Eli'ye.

Ayağa kalkıyoruz, sonra Eli mırıldanıyor, "Hemen geliyorum."

Nina elimi tutuyor ve kiliseden kısa bir mesafe yürüyüp bir ağacın altında duruyoruz.

"Neler yaşadığını biliyorum. Hem de çok iyi biliyorum."

Gözlerim onunkilere kilitleniyor ve içimdeki acının gözlerine yansıdığını görüyorum. "Nasıl hayatta kaldın?"

"Yapmadım. Başlarda yapmadım. Katlanılamayacak kadar çok olduğunda, kendimi kapatırdım. Bunu yaptığını gördüm ve sorun değil Quinn. Kimsenin sana bununla başa çıkman gerektiğini söylemesine izin verme. Zorunda değilsin. Şimdi değil."

Çenem titremeye başlarken başımı sallıyorum çünkü bunu duymaya ihtiyacım vardı.

Nina elimi sıkıyor. "Anılar zamanla katlanılabilir hale gelecek, ama o zamana kadar ağlamak istersen bana gelebilirsin. Çılgık atman gerekirse, bana bağırabilirsin. Tüm öfkeni ben alırım."

"Çok zor," diye sızlanıyorum. Bir adım öne çıktım ve kollarımı Nina'nın boynuna dolayarak ağladım, "Çok zalimlerdi. Katie'ye yaptıkları..."

Nina bana sıkıca sarıldı. "Biliyorum tatlım. Bazı insanlar canavardır. Neden böyle korkunç bir şey yaptıklarını anlamaya çalışmanın bir anlamı yok." Eliyle sırtımı ovuyor. "Bugüne odaklan. Sadece bugüne. Katie'ye ve ailesine veda et. Güven bana, vedalaşmaya ihtiyacın var."

Başımı salladım ve geri çekilerek yüzümdeki yaşları sildim.

Nina başını eğiyor ve gözlerini bana kilitleyerek, "Her gün bir gün, Quinn. Yarını düşünme."

Tekrar başımı sallıyorum ve sonra insanların kiliseden çıkmaya başladıklarını duyuyoruz. Nina elimi tutuyor ve Eli'nin beklediği yere doğru yürüyoruz.

Üç açık mezarın yanında dururken kalbimin kanadığını hissediyorum.

Saldırıdan kurtulmuş olabilirim ama bundan nasıl kurtulacağım?

Etrafım sevdiklerimle çevriliyken kendimi hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim. Sırtıma yumuşak bir dokunuş oluyor ve omzumun üzerinden baktığımda Nina'nın Jason'ın elini tuttuğunu görüyorum.

Başa çıkamayınca Eli'ye dönüyorum, kollarına sığınmak istiyorum.

Papaz Clayton kutsal kitaptan bir şeyler okuyor ve gözlerim tabutların üzerinde geziniyor. Katie'ninkinde durunca göğsüm titriyor, iyileşen kaburgalarım ağrıyor. Gözlerim yaşlarla doluyor ama düşmüyorlar.

Birlikte yaşlanmamız gerekiyordu.

Ben senin baş nedimen olacaktım, sen de benim.

Çocuklarımız olduğunda birbirimizin yanında olacaktık.

Oyun buluşmaları ve yemek buluşmaları ayarlardık.

Emekli olana kadar Yeşil Yaprak'ta çalışacaktık. Gitmemen gerekiyordu, Katie.

Kalp ağrısı, bir sonraki nefesimi almakta zorlanana kadar beni deriden yüzüyor.

Tabutlar toprağa indirildiğinde göğsüm sıkışıyor ve boğazım düğümleniyor.

Katie.

Jason'dan boğuk bir inilti duyunca bacaklarım uyuşuyor ve ben yere düşmeden Eli hemen bir koluyla beni sarıyor. Vücudum

ağır bir şekilde onunkine yaslanıyor, ondan akan sessiz güç bir şekilde beni ayakta tutuyor.

Acı dolu bir nefes çekiyorum ve sonra gözlerim Katie'nin mezarına odaklanıyor.

Hoşça kal Katie.

İçimden gelen bir hıçkırık Eli'nin bana daha sıkı sarılmasına neden oluyor.

Seni hayatımın her günü özleyeceğim.

Eli bana mezarın yanına kadar yardım ediyor ve ben de beyaz güllerden birini alıyorum. Üzerine titreyen bir öpücük kondurarak Katie'nin tabutuna bakıyorum ve çiçeği koyu renkli ahşabın üzerine bırakıyorum.

Hıçkırıklar beni sarıyor ve bu sefer kendimi ayakta tutamıyorum.

Bir kez daha, Eli orada, toz haline gelirken beni yakalıyor. Beni kamyonun park edildiği yere taşıyor ve yolcu kapısını açarak beni koltuğa oturtuyor. Yüzümü çerçeveleyiyor ve gözyaşlarımı öpmeye başlıyor.

"Çok üzgünüm Quinn," diye mırıldanıyor. "Keşke zamanı geri alabilseydim."

Ben de öyle.

Nasıl durduracağımı bilmiyorum ama Katie'yi kurtarmak için hayatımı verirdim.

Düşüncelerim kabus gibi görüntülerle dolup taşıyor. Katie'nin çığlıklarını duyuyorum. Vücudunun sarsılışını. Gözlerindeki dehşeti. Silah sesi.

Kapat, Quinn.

Bay Conley beyzbol sopasıyla kafasına vuruluyor. Saç çizgisinden kan damlıyor.

Bunu düşünme. Kapat.

Silah sesi Bayan Conley'i delip geçerken vücudum sarsılıyor.

"Bebeğim?" Eli başını eğip gözlerimi yakalıyor. "Tanrım, Quinn." Beni koltuğun üzerinde döndürüyor ve emniyet kemerini hızla üzerime bağlıyor. "Onu hastaneye götürüyorum. Panik atak geçiriyor," diye bağırdığını duyuyorum Eli'in.

Katie yıkıcı bir ses çıkarıyor...

'Katie,' diye inliyorum...

Adamın silahı alnına dayadığını görünce.

"Hayır!"

Hayır

Bölüm 13

ELI

Vay canına. Lanet olsun. Tanrım.

Son üç hafta hayatımın en kötü dönemiydi. Yine de Quinn'in yaşadıklarıyla kıyaslanamaz bile.

Ön kapıyı çalıyorum, Bay Drake kapıyı açmadan önce birkaç saniye bekliyorum. "Hey, evlat."

"Günaydın," diye mırıldanıyorum evin içine adım atarken.

"Keşke onunla evde kalabilseydim" diyor, suçluluk duygusu yüzünden okunuyor. Onlara gelir getiren tek kişi o olduğu için işe dönmek zorunda.

"Hayat devam ediyor," diyorum. "Quinn benimle güvende olacak. Söz veriyorum." "Bir şey olursa bana haber vereceksin... durumu kötüleşirse?"

"Bakacağım," diye söz veriyorum. Quinn'i bana emanet etmenin onun için zor olduğunu biliyorum. "Annem de Quinn'i kontrol etmek için sık sık gelecek. Ona çok iyi bakacağız."

Bay Drake derin bir iç çekti. "Sadece ona veda edeceğim."

O Quinn'in yatak odasına giderken ben de arkamı duvara yaslıyorum. Cebimden telefonumu çıkarıp Jason'a bir mesaj gönderiyorum.

Eli: Nasılsın? Bir şeye ihtiyacın var mı?

Mesajı okuduğunu gösteriyor ama hemen yanıt vermiyor. Birkaç dakika sonra, yazdığını gösteriyor.

Burada kalamam. Her yerde Katie'yi görüyorum. Bu çok zor. Eli: Gitmeyi mi düşünüyorsun? Nereye gideceksin?

Jason: Kuzeyde. Toronto'da bir ailem var.

Eli: Ama geri geleceksin?

Bilmiyorum. O kadar ilerisini düşünemiyorum.

Eli: Gitmeden önce seni görmek istiyorum.

Sonra eve uğrarım.

Ayak sesleri duyuyorum ve başımı kaldırdığımda Bay Drake'in bana doğru yürüdüğünü görüyorum. "Kızıma iyi bak. Lütfen."

Elini uzattı ve ben elini tutarken, "Tutacağım. Söz veriyorum."

Bay Drake evden çıktı ve arkasına bakmadan kamyonetine bindi. Motor gümür gümür çalışıyor ve Quinn'in odasına gitmeden önce onun uzaklaşmasını izliyorum.

İçeri girdiğimde bir çantanın fermuarını çekiyordu. "Hazır mısın?" diye sordum.

Quinn arkasını dönüyor, gözlerindeki boş bakış bir kez daha beni tam karnımdan vuruyor. Sanki her geçen gün onu daha fazla kaybediyormuşum gibi geliyor.

"Evet," diye mırıldanıyor, sesi hiç sıcaklık taşımıyor.

Çantayı alıyorum, sonra da "Getirmek istediğin başka bir şey var mı?" diye soruyorum.

Quinn odaya bir göz atar ve sonra gözleri Katie ile birlikte güldükleri bir fotoğrafa takılır. Hiçbir duygu göstermeden donup kalır.

Fotoğrafı alıp çantanın fermuarını açıyorum ve çantayı tekrar kapatmadan önce içine sokuyorum. Quinn'in elini tutup onu yatak odasından dışarı çekiyorum.

Evi arkamızdan kilitleyerek Quinn'i kamyonetime götürüyorum ve yolcu koltuğuna oturtuyorum.

Çantayı kamyonetin arkasına yerleştirip direksiyonun arkasına geçiyorum. Evime doğru sürerken aramız sessizdi.

Quinn benimle kalırken, bir şekilde ona ulaşabileceğimi umuyorum. Annem Quinn'in travmayı atlatmasının aylar alabileceğini söyledi.

Anneme travma hakkında nasıl bu kadar çok şey bildiğini sorduğumda, gençken korkunç bir şey olduğunu söyledi. Bana daha fazlasını anlatmadı, bunun geçmişte kaldığını ve bilmeme gerek olmadığını söyledi.

Quinn'e ihtiyacı olan zamanı vereceğim, yıllar sürse bile. Uzun vadede bu işin içindeyim.

Kamyoneti meşe ağacının altına park ediyorum ve Quinn'e bakıyorum. "Eve geldik."

Başını sallıyor ve kapıyı iterek açıyor.

Dışarı çıkıp çantasını alıyorum ve bu sefer o yanıma gelip elimi tutuyor.

İçeri giriyoruz ve merdivenlerden ikinci kata çıkarken, "Misafir odası hazırladım ama sen benim yatak odamda kalabilirsin," diyorum. Gözlerimi ona dikiyorum. "Eğer istersen. Nasıl rahat edersen."

Eski Quinn olsa kızarırdı. Travma
geçirmiş Quinn sadece omuz
silkiyor.

Yatak odama yürüyorum ve çantasını yatağın üzerine bırakıyorum. Quinn yanına çöküyor ve kucağına bakıyor.

Gözlerini yakalamak için önünde çömeliyorum ve bakışlarımla buluştuğunda "Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye soruyorum.

Birkaç kez göz kırpmıyor, sonra fısıldıyor, "Sen."

Ayağa kalkarak çantayı yere bırakıyorum ve ayakkabılarımı çıkarıyorum. Yatağa oturuyorum ve Quinn'i tutarak uzanabileceğimiz kadar yatağa çekiyorum.

Kollarımı ona doladım ve sadece sarıldım. Başını göğsüme yaslıyor ve bir kolunu belime doluyor. Gözlerini kapatırken ağır bir iç geçiriyor.

"Benimle her şey hakkında konuşabilirsin,"
diye mırıldanıyorum. Quinn sadece başını
sallıyor.

İlk başta olanlardan bahsetti ama cenazelerden sonra bir daha bu konuyu açmadı.

Dr. Altman, Quinn'e panik atak için ilaç verdi ve iki hafta boyunca danışmanlık yaptıktan sonra Quinn'in hastaneden ayrılmasına izin verildi.

Dr. Altman'la olan randevularına gitmedi ve ilaçlarını almadığını biliyorum.

Endişeyle, "Dr. Altman'la tekrar görüşmek istemiyor musun?" diye soruyorum. Quinn başını sallıyor. "Hayır."

"İlaçlar işe yaramadı mı?"

"Hayır."

Kendimi güçsüz hissederek ona daha sıkı sarıldım.

Tanrım, Quinn, pes etme. Lütfen.

QUINN

Sanki bir kasırga hayatımı kasıp kavurmuş ve mutluluğun tüm izlerini silip süpürmüş gibi hissediyorum. Geride yıkım bıraktı. Hayatıma renk katan her şey gitti ve geriye bu gri çorak arazi kaldı. Sadece gri. Başka bir şey yok.

İçimde hiçbir şey kalmadı. Mücadele yok, irade yok, sadece hiçbir şey.

Yatakta kalmak ve karanlığın beni Katie'nin olduğu yere götürmesine izin vermek istiyorum, acı ve deliliğin beni takip etmemesi için dua ediyorum.

Yapamam.

Zihnim kaotik bir çılgınlıkla dolup taşıyor. Hiçbir şeye odaklanamıyorum çünkü odaklanmak hissetmeme neden oluyor.

Hayatım paramparça olalı üç hafta oldu. Yıkım içimde kalırken kasaba yoluna devam etti.

İçimi dökmek için çığlık atmak istiyorum. Acıyı dindirmek için ağrıyan göğsümü tırmalamak istiyorum. Ama kendimi bu konuda bir şey yapmaya ikna edemiyorum.

Gözyaşlarım gözlerimin arkasında yanıyor ama düşmeyi reddediyorlar. Sanki bedenim hissettiklerimi ifade etmem için mümkün olan her yolu kapatmış gibi geliyor. Her şeyi içinde tutuyor ve bu beni parçalıyor.

Yapamam.

Eli'nin kulağımın dibinde atan kalbinin sesine odaklanmaya çalışıyorum ve atışları saymaya başlıyorum.

Bir.

İki.

Üç.

Dört.

Katie.

Fotoğrafımız gözümün önünden geçiyor ve kalbimin acıyla sıkışmasına neden oluyor. Geçen yıl Şükran Günü'nde çekilmişti. Katie'ye en çok onun için minnettar olduğumu söylemiştim.

İçimden bir nefes titriyor.

Beş.

Altı.

Yedi.

Nadir bir an için, düşüncelerim Eli ve bana dönüyor. Sadece beş haftadır çıkıyoruz. "Bir aylık yıldönümümüzü kaçırdık," diye fısıldıyorum.

"Kutlayacak daha çok şeyimiz olacak."

"Katie hiçbir randevuyu unutmazdı. O cele -" Sesim kayboluyor ve kaybın sert darbesiyle irkiliyorum.

Eli bizi yan çeviriyor ve vücudu benimkinin etrafını sarıyor. "Seni tuttum."

"Artık ağlayamıyorum," diye itiraf ediyorum ona. "Her şey içimde sıkışıp kaldı." "Olanlar hakkında konuşursak belki yardımını olur?"

Dudaklarım aralanıyor ve bir an ses çıkaramıyorum, sonra nihayet "Uykuya daldığımda Katie'yi görüyorum" diyebiliyorum.

"Kabuslar mı?" Eli soruyor.

Başımı salladım. "Hayır. Biz hep onların arka bahçesinde oturuyoruz. Bu çok garip. Bazen bir anı oluyor, bazen de öldüğünün farkına varıyorum... ve sonra kaybolup gidiyor."

Eli saçıma bir öpücük konduruyor.

"Onu görebilmek için sürekli uyumak istiyorum."

"Bu anlaşılabilir bir şey." Eli derin bir nefes alır. "Onu bir daha gördüğünde selamımı söyle."

Ağzımın kenarı yukarı doğru çekiliyor ve bu beni hazırlıksız yakalıyor. "Deli olduğumu düşünmüyorsun değil mi?"

"Hayır, herkes travma ve kayıpla kendi yöntemleriyle başa çıkar."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ona yaklaşırken. "Her şey için. Sen olmasaydın son üç haftayı atlatamazdım."

"Bu işte uzun soluklu olacağımı söylemiştim," diye mırıldanıyor.

Başımı kaldırıyorum ve gözlerine bakarak soruyorum: "Bana karşı neden bu kadar iyisin?"

Eli cevap vermeden önce uzun bir süre bana bakıyor, "Çünkü sen benimsin ve seninle ilgilenmek istemem çok doğal."

"Seni korkutmadım değil mi?"

Başını sallıyor. "Her şey beni sana karşı milyonlarca kez daha korumacı yaptı."

Yanağımı göğsüne yaslıyorum ve sonra itiraf ediyorum: "Bir daha eskisi gibi olabilir miyim bilmiyorum." Sertçe yutkunuyorum. "Bu olaydan önce olduğum gibi."

"Anlaşılabilir bir durum."

Tanrım, bana karşı çok sabırlı.

Gözlerimi kapatarak kolumu beline daha sıkı sarıyorum ve onun yanına sokuluyorum.

"Eee... Eli ile aranız nasıl?" Katie soruyor, yüzündeki ifade bana ilginç bir şeyler duymayı beklediğini söylüyor.

"Eli selam söylüyor," diye mırıldanıyorum.

Katie gülümsüyor. "O çok tatlı."

"Öyle." Fazla zamanım olmadığını bildiğimden öne doğru eğilip Katie'ye sarılıyorum. "Seni çok özledim."

"Ben buradayım," diye kıkırdıyor.

"Sen öldün Katie," diye zorladım kelimeleri. "Cenazen iki hafta önceydi."

"Oh, sus. İç karartıcı şeyler hakkında konuşmayacağız. Şu anda buradayım ve önemli olan tek şey de bu."

"Uyanmak istemiyorum."

"Yapmak zorundasın Quinn," diyor beni geri iterken. Her zaman kahkahalarla dans eden gözleri benimkilere kilitleniyor. "Baban için, Eli için geri dönmelisin. İkimiz için de yaşamalısın."

"Nasıl? Sensiz nasıl yaşarım?"

"Kolay. Uyan ve sadece yap."

Başımı sallıyorum. "Yapamam."

"Yapabilirsin," diye ısrar ediyor. "Çünkü vazgeçersen ikimiz de ölürüz ve beni hatırlayacak kimse olmaz."

Katie solmaya başlıyor, "İkimiz için de yaşa" derken sesi etrafımda yankılanıyor.

Bölüm 14

ELI

İşten sonra Şerif'in departmanına uğradım. Harry beni gördüğünde, neden burada olduğumu bildiği için başını sallıyor.

"Yeni bir ipucu yok, Eli. Yeni bir şey öğrenirsek arayacağımı söyledim."

"Kanıtlarda eşleşme yok mu?" Ben sordum. Katie'den bir meni örneği aldılar ve korku bir kenara bırakıldı, en azından adamlardan birinin kimliğini bize söyleyeceğini umuyordum.

"Henüz bir şey yok," diye yanıtlıyor Harry. "Tek bildiğimiz şehir dışından geldikleri. Jason, sen ve Quinn'den aldığımız çizimler veri tabanındaki hiçbir şeyle eşleşmiyor."

Sikeyim.

"Yani... bu kadar mı?" O piçlerin hâlâ dışarıda olduğunu bilmek beni öldürüyor.

"Elimizden gelen her şeyi yapıyoruz Eli. Hepimiz onları **p a r m a k l ı k l a r** ardında görmek istiyoruz."

İçimi çekerek başımı salladım. "Teşekkürler, Harry."

Şerif'in karakolundan ayrıldıktan sonra, kendimi çok sinirli hissederek kamyonetime doğru yola çıktım.

Eve dönerken düşüncelerim Jason'a yöneldi. İki hafta önce yola çıkmış ve sadece Toronto'ya vardığını haber vermek için beni aramıştı.

Kamyoneti meşe ağacının altına park ettiğimde telefonumu çıkarıp Jason'ın numarasını çeviriyorum.

"Hey," diye cevap veriyor, sesi Quinn'inki kadar boş çıkıyor.

"Uzun zaman oldu. Nasılsın?" Kapıyı itip açarken sordum.

"İyi ve kötü günler var. Amcamla birlikte kasapta çalışmaya başladım."

"Bu iyi bir şey. Umarım iş yardımcı olur," diyorum, o tarafa yerleştiğini duyduğuma sevindim.

"Haber var mı?" diye soruyor ve neyi kastettiğini anlıyorum.

"Henüz bir şey yok," diye iç geçirdim. "Az önce şerif departmanına uğradım." Jason derin bir iç çekti. "Bir şey duyarsan bana haber ver."

"Yapacağım." Verandaya doğru adım atıyorum. "Sadece seni düşündüğümü bilmeni istedim. Seni barda özlüyoruz."

"Teşekkürler," diye mırıldandı. "İrtibatta olacağım." "Tamam."

Ön kapıyı açtığımda görüşmeyi sonlandırıyoruz ve eve adımımı attığımda tatlı bir koku beni çarpıyor. Kokuyu mutfağa kadar takip ediyorum ve annemle Quinn'i orada buluyorum.

Annemin yanağında bir un izi var ve Quinn onu kağıt havluyla siliyor.

Quinn'in başının yan tarafına bir öpücük kondurmak için yaklaşırken, "Bir şeyler güzel kokuyor," diyorum.

Aşk hayatımız olan biten her şey yüzünden arka planda kaldı ve bu beni çok yıpratıyor. Ama Quinn yeniden biriyle çıkmaya hazır değil. Ekstra baskı olmadan kendini toparlamaya çalışıyor.

"Quinn bana nasıl kek yapılacağını öğretiyor." Annem yanmış bir partiyi işaret ediyor. "Ona mutfakta berbat olduğumu söylemeye çalıştım."

Siyah keklere bakarken bir kahkaha attım. "Bunları atış talimi için kullanabilirim."

Quinn kolunu anneme doluyor. "Kötü davranma Eli. İkinci parti çok daha iyiydi."

Mutfğa bir göz attım. "Neredeler?"

"Hepsini yedik," diyor annem ve sonra bana gururlu bir bakış atıyor. "Quinn kapkeklerime bayıldı."

Üstünden dumanlar çıkmaya başlar ve annem ileri atılır. "Hayır! Ne yaptığına bir bak Eli."

"Ben mi?" Bir elimi göğsüme götürüyorum. "Eve daha yeni geldim. Bu nasıl benim suçum oluyor?"

Annem yanmış kek tepsisini fırından çıkarırken Quinn kıkırdıyor. Kafamı Quinn'e çeviriyorum ve yüzündeki gülümsemeyi görünce içim kıpır kıpır oluyor.

Sonra gülümsemesi kayboluyor ve hüzün geri geliyor, gözlerindeki ışıltıyı siliyor.

"Hey," diyor babam arka kapıdan içeri girerken. Yanmış keklere bir göz atıyor. "İyi görünüyor, bebeğim."

İçimden kahkahalar yükseliyor ve Quinn'e bakarak, "Babam köpek evinden uzak durmaya çalışıyor," diyorum.

"Akşam yemeği için pizza sipariş etmek ister misin?"

Annem soruyor. "Ben ısmarlıyorum." "Kulağa hoş geliyor."

Babam onu takip etmem için eliyle işaret ediyor. "Kadınları işlerini yapmaları için yalnız bırakalım."

Onu oturma odasına kadar takip ediyorum ve gözlerindeki ciddi ifadeyi görünce önemli bir şey hakkında konuşmak istediğini anlıyorum.

Oturduktan sonra babam "Quinn nasıl?" diye sordu.

"Beklenebileceği kadar iyi," diye mırıldandım.

"Jason'dan haber aldın mı?"

Başımı salladım. "Onu daha önce aradım. Yerleşti."

Babam öne doğru eğiliyor ve dirseklerini dizlerine dayıyor. Bana tekrar bakmadan önce uzun bir süre ellerine baktı.

"Sana silah kullanmayı ilk öğrettiğim zamanı hatırlıyor musun?" "Evet," diyorum yastığa yaslanarak. "Çoğunu."

"Bana korktuğunu söylemiştin" diyor. "O gün sana ne dediğimi hatırlıyor musun?"

Başımı salladım. "Herkesin en az bir korkusu olduğunu söylemiştin."

"Sana korkumun seni koruyamamak olduğunu söylemiştim," diye hatırlatıyor bana. "Bir dahaki sefere sana beni beklemeni söylediğimde beni dinle."

Başımı salladım. "Quinn'in yanına gitmem gerekiyordu."

"Anlıyorum, ama silahlı adamlarla karşı karşıyaysanız, babanızın arkanızı kollamasını bekleyin. Sen oraya varmadan gittikleri için şanslısın."

Şimdiye kadar o gece hakkında hiç konuşmadık.

"Silahın nerede?" Babam sordu.

"Kasada kilitli."

"O piçler bulunana kadar bunu her zaman üzerinde taşımanı istiyorum. Quinn bir tanık ve işi bitirmek için geri gelebilirler." "Tanrım, baba," diye tıslıyorum öne doğru eğilirken.

"Eli, dalga geçmiyorum. Beni dinle. Her zaman silah taşıyacak ve kapını çalarlarsa ateş etmekten çekinmeyeceksin."

Başımı salladım. "Bana öldürme izni vereceğini hiç düşünmemiştim."

"Kendini ve Quinn'i koruyorsan bu öldürmek sayılmaz."

Gözlerim babamınkilere kilitleniyor, sonra "Ben de senin yaşadıklarına benzer bir şey yaşadım" diyor.

"Kim? Ne zaman?" Ben soruyorum.

"Annen vuruldu." Kelimeler içimi ürpertiyor ve kaslarım geriliyor.

"Sen ve Ethan gelmeden önce, annen ve benim savaşmamız gereken kendi şeytanlarımız vardı. Bunları sana hiç anlatmadık çünkü bilmen gereken bir duruma düşmeyeceğini umuyorduk."

"Biliyor musun baba?"

"Hayatım boyunca tamirci değildim. Bir zamanlar insanlar kaçırılan kurbanları kurtarmam için beni tutarlardı. Bir çeşit hobi olarak sendikaları çökertiyordum. Anneni de bir grubu çökertmeye çalışırken buldum."

Şoktan ağzım açık kaldı. "Tanrım, baba."

"Daha önce bir can aldım ve sevdiklerimi güvende tutmak için bir can daha almaktan çekinmeyeceğim."

Babamın bu yönünün var olduğunu hiç bilmiyordum.

"Tereddüt etmeyeceğim," diye söz veriyorum ve ancak o zaman biraz rahatlıyor gibi görünüyor.

"Seninle gurur duyuyorum Eli. Quinn'le ilgilenmek için gösterdiğin çabayla." Başımı salladım ve dudaklarımı gülümsemeye zorladım.

"Keşke onun için daha fazlasını yapabilseydim." "Ona hayatın güzelliklerini hatırlat. Ben de seninle bu şekilde

Anne."

Annem Quinn'le birlikte oturma odasına girerken babam uzanıp omzumu sıkıyor.

Ailem için Tanrı'ya şükürler olsun. Onlar olmasaydı tüm bunlarla nasıl başa çıkacağımı bilemezdim.

"İsteddiğiniz belirli bir pizza var mı?" Annem soruyor.

Quinn'in elini tutuyorum ve onu yanımdaki kanepeye çekiyorum, bir yandan da "Bana her şey uyar" diye cevap veriyorum.

Düşüncelerim babamın söylediklerine dönerken kolumu Quinn'in omuzlarına doluyorum.

Eğer o piçler Quinn için geri gelirlerse, onları öldürmekte tereddüt etmem.

Onun yanına yaklaşmalarına asla izin vermem.

Şakağına bir öpücük konduruyorum ve çiçekli kokusundan derin bir nefes alıyorum.

QUINN

"İyi misin?" Katie soruyor.

Başımı sallıyorum, sadece ona bakıyorum. "Yalan söylüyorsun."

"Sen gidince zor oluyor," diye itiraf ediyorum.

"Asla tamamen gitmeyeceğim," diyor ve bana sıcak bir gülümseme veriyor. Uzanıp elini kalbimin üzerine bastırıyor. "Her zaman burada, dünyadaki tüm kötü şeylerden uzakta güvenle saklanmış olacağım."

"Keşke seni kurtarabilseydim," diye itiraf ediyorum.

"Hiçbirimizin yapabileceği bir şey yoktu," diye mırıldanıyor. "Ne olursa olsun bizi öldüreceklerdi."

Bazı anılar geri dönerken sözleri içimi ürpertiyor.

Yatakta doğrulduğumda Eli'nin koluna çarpıyorum ve o da beni hemen koruyucu bir sarılmayla kendine çekiyor.

"Sorun yok bebeğim," diye mırıldanıyor Eli. "Ben yanıdayım."

Nefesim kesiliyor, gözlerim hatırladığım şeyin dehşetiyle kocaman açılıyor.

"Benim gibiler için fazla iyi olduğunu mu düşünüyorsun, sürtük?" "Söndürmek seni öldürmezdi. Şimdikininki aksine."

Farkına vardığımda nefesim kesildi. Conley'lere benim yüzümden

gelmişlerdi.

"Benim yüzümden Conley'lere geldiler," diye sızlanıyorum kalbim tam ortadan ikiye bölünürken. "Belki eve gitseydim, sadece ben olurum."

Eli hızla yüzümü çerçevesiyor ve beni ona bakmaya zorluyor. "Hayır, Quinn."

Oraya gitme bile. Bu senin suçun değil."

"Ama... ama..." İçimden bir hıçkırık dökülürken kekeliyorum.

"Hayır," diyor Eli tekrar, sesi gergin. "O piçlerin yaptıklarından sen sorumlu değilsin. Olanları durdurmak için yapabileceğin hiçbir şey yoktu."

Kendimi dizlerimin üzerine iterek kollarımı Eli'nın boynuna doluyorum. İçimdeki her şeyi tutan acımasız duvar yıkılırken tüm gücümle ona tutunuyorum.

Kontrol edilemeyen gözyaşlarım akarken Eli bana sarılıyor. Kendimi onun sıcaklığı ve kokusuyla çevrelemeye ihtiyaç duyarak ona daha da sokuluyorum. Ona yakın olduğumda, karanlık o kadar da karanlık değil.

Saçıma bir öpücük kondurdu ve "Dr. Altman'ı tekrar görsen daha iyi olmaz mı sence?" diye sordu.

"Hayır." Ondan uzaklaşmaya çalışıyorum.

Yataktan kalkıp ondan uzaklaşıyorum.

"Endişeliyim Quinn," diyor peşimden gelirken. "Olanlar hakkında konuşmuyorsun. Neredeyse bir aydır ilk kez bu gece konuşuyorsun. Her şeyi içine atıyorsun."

Durdum ve geri döndüm, sadece geri çekilmesini istiyordum.

"Sence benim için en iyisi bu mu? Bu kâbusu deşip durmak ve sürekli tekrarlamak mı?" Eli bana yaklaştığında kollarım havaya kalkıyor ve onu itiyorum.

Ellerimi tutuyor ve ancak o zaman Eli'ye saldırdığımı ve onun sadece yardım etmeye çalıştığını fark ediyorum.

Aman Tanrım.

"Eli," diye fısıldadım. "Özür dilerim. Hıncımı senden çıkarmak istememiştim."

Sanki içimde patlayacakmışım ve içimde kalan yıkıcı kaostan kimsenin haberi olmayacakmış gibi hissediyorum.

"Bebeğim," diye fısıldıyor Eli. Gözlerimi yakalamak için eğilirken sesi de benim kadar kırgın geliyor. "Ben sadece senin için en iyisini istiyorum. Dr. Altman'la konuşmak istemiyorsan benimle ya da annemle konuş. İçini döktüğün sürece kiminle konuştuğun umurumda değil. Bana şu anda ne hissettiğini söyle. Dök içini. İçinde tutma ve seni yiyip bitirmesine izin verme."

"Zor," diye fısıldıyorum.

Eli bana yaklaşırken ellerimi bırakıyor. "Biliyorum, bebeğim."

Aramızdaki son mesafeyi de kapatıp yüzümü göğsüne bastırıyorum ve sonra itiraf ediyorum: "Seninleyken neredeyse hiçbir şey olmamış gibi davranabiliyorum. Neredeyse normal hissediyorum ve bu beni suçlu hissettiriyor. Katie ölmüşken nasıl hayatıma devam edebilirim? O her şeyini kaybetmişken ben nasıl mutlu olabilirim?"

Eli geri çekiliyor ve yüzümü çerçeveliyor. "İyileşmen normal Quinn. Bu Katie'yi unutacağın anlamına gelmiyor."

"Hayatta kalmam yanlış geliyor."

Beni tekrar kollarıyla sarıyor. "Hayatta kalmanın suçluluğunu hissetmek normal." "Katie'yi hâlâ rüyalarımda görüyorum," diye itiraf ediyorum.

Eli saçlarıma bir öpücük konduruyor. "Onunla konuşuyor musun?" Başımı sallıyorum.

"Güzel. Belki de travmayla bu şekilde başa çıkıyorsun. Tüm sırlarını paylaştığın tek kişiyle konuşuyorsun."

Eli'nin sözleri içime işliyor ve her an kopacakmış gibi hissettiğim içimdeki bir şeyi gevşetiyor.

"Bana karşı sabırlı olduğun için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

"Her zaman." Elimi tuttu ve yatağa doğru yürüdük.

"Uyandırdığım için özür dilerim," diyorum tekrar yorganın altına girerken. "Bunun için endişelenme. Bana ihtiyacın olduğunda beni uyandırmanı istiyorum."

Eli yanıma uzanıyor ve beni kollarına çekiyor.

Kendimi çok suçlu hissettiğim için bu gibi anların tadını çıkaramadım.

Gerçekten bir şeyler yapmam gerekecek. Katie'den başka biriyle konuşmam gerekecek.

Bölüm 15

ELI

Aşırı umutlu muyum bilmiyorum ama sanırım Quinn'e ulaştım.

Hırdavat dükkânının dışında dururken, gözlerim Yeşil Yaprak'ın eskiden olduğu yere gidiyor. Dükkân, her şey boşaltıldığından beri boş duruyor.

Çok üzücü.

Bazen kendimi dükkâna bakarken yakalıyorum, Quinn ve Katie'yi tezgâhın arkasında gülerken göreceğimi düşünüyorum.

Quinn'i düşünerek telefonumu cebimden çıkarıyorum, ama sonra günü annemle geçireceğini hatırlıyorum ve onu bir kenara koyuyorum. Umarım annemle geçireceği zaman ona iyi gelir.

Telefonum çalmaya başlıyor ve cihazı tekrar çıkarıyorum. Ekranımda Bay Drake'in adının yanıp söndüğünü görünce, "Hey, yolda işler nasıl?" diye cevap veriyorum.

Endişelenmesin diye Quinn'in babasına onun hakkında bilgi veriyordum. Ona Josh dememi söyledi ve ben hâlâ buna alışmaya çalışıyorum.

"İyi zaman geçiriyorum ve önümüzdeki Salı günü evde olurum. Quinn nasıl?" Josh soruyor.

"Daha iyi. Dün gece benimle konuştu ve bugünü annemle geçirecek," diyorum ona. "Sanırım olanlar hakkında içini dökmeye başladı."

"Bunu duyduğuma sevindim." Boğazını temizliyor. "Eve döndüğümde ne yapacağız? Şehirde sadece bir hafta kalacağım."

Kalbimin etrafında bir yumruk sıkılıyor. "Onun eve gelmesini mi istiyorsun?"

"Onu aşağı yukarı hareket ettirmenin iyi bir şey olup olmayacağından emin değilim. Rutinini bozmak istemiyorum, özellikle de biraz ilerleme kaydetmeye başladıysa."

Rahatlamış bir nefes aldım. "Benim evimde kalabilirsin."

Kıkırdamaya başladı. "Kızımın senin çatın altında yaşaması benim için sorun olmayabilir ama onu senin yatağında uyurken görmek istemediğimden eminim."

İçimden garip bir kahkaha patlıyor. "Quinn'e saygılı davranıyorum, Josh. Bizi ziyaret etmesi güvenli."

"Kendi evimde kalacağım. Çok uzun zamandır boş duruyor. Gnlerimi Quinn'le geçireceğim."

"Tamam, nasıl rahat edersen."

"Harry ile konuştum," diye mırıldandı Josh. "Davayla i l g i l i hâlâ yeni bir şey olmadığını söyledi."

"Evet, bu beni de öldürüyor" derken Josh'un hayal kırıklığını hissediyorum. "Koru, Quinn. Lütfen."

"Hayatım pahasına", söz veriyorum.

G  r  ř m e y i sonlandırıyoruz ve telefonu cebime geri koyup mağazaya giriyorum.

Dakikalar sonra Ethan içeri girdi. "Selam."

Kardeşime gülümserken tezgâha yaslanıyorum. "ok sessizsin." "Hayır."

Yanımda dururken başını sallıyor, o da eğiliyor Tezgâha sırtını yasladı. "Sadece meşguldn." Ethan'ın gözleri benimkilere kilitleniyor, sonra da "Sen nasılsın?" diye soruyor.

"Ben iyiyim."

"Gerçekten mi?" diye soruyor, gözlerini bana dikerek. "Quinn'e bakmayı kabul ederek büyük bir sorumluluk stlendin."

Ethan'ı dirseğimle itiyorum. "Sanki birinin köpeğini a l m ı ř ı m gibi konuşuyorsun. Quinn benim kız arkadaşım."

"İşler sarpa sardığında sadece iki haftadır çıkıyordunuz Eli."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak kardeşime kaşlarımı çatıyorum. "Bunun konuyla ne alakası var?"

Ethan omuz silkiyor. "Sadece bu ilişkinin sıfırdan iki yüze çok hızlı çıktığını söylüyorum."

"Aslında öyle olmadı. Aksine, duraklattı." Ethan'ın kaşları havaya kalktı ve bana açıklama yaptırdı: "Quinn bir ilişkiyle uğraşacak durumda değil. Saldırıdan beri onu öpmedim bile."

"Kahretsin," diye nefes verir Ethan. "Bu çok zor olmalı."

"Evet, ama şu anda ne istediğimin bir önemi yok. Quinn iyileştiğinde, kaldığımız yerden devam edeceğim."

"Annem yıllar olmasa bile aylar sürebileceğini söylüyor. O kadar bekleyecek misin?" diye sorar.

"Ne kadar sürerse sürsün bekleyeceğim. İşler zor diye Quinn'i yüzüstü bırakacak değilim."

"Kahretsin," diye nefes alıyor ve başını sallıyor. "Umarım ben de kendimi aynı durumda bulursam aynısını yapabilirim."

"Eminim yapacaksın," diye mırıldandım. "Hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediğin kadınla tanıştığında, onun için yeri göğü yerinden oynatacaksın."

"Jackson erkeklerinin laneti," diye kıkırdıyor Ethan.

"Bu bir lanet değil küçük kardeşim," diyorum tezgâhtan uzaklaşırken.

"Aksine, hayatıma bir amaç kattı."

Ethan'ın gözleri tekrar benimkilere kilitleniyor. "Quinn'i çok seviyormuşsun gibi geliyor."

Duygularımı gözden geçirirken ona bakıyorum. Quinn ile normal bir ilişkim olmayabilir ama eskiden olduğu kadın her zaman aklımın bir köşesinde. Ayrıca, travma boyunca verdiği mücadeleyi görmek ona hayranlık duymamı sağladı.

Şu anda sadece acı çekiyor. Eminim zamanla eski Quinn'imın bir kısmını geri kazanacağım.

Yine de... aşk?

Ancak o zaman fark ediyorum ki, ister eski Quinn'i geri alayım, ister iyileştikten sonra onun yeni bir versiyonunu, onu hâlâ istiyorum.

Quinn'i her zaman isteyeceğim, acı çekse de mutlu olsa da.

"Evet, onu seviyorum."

QUINN

Nina mutfağında oturduğumuz sandalyeden kalkıyor. "Hadi biraz yürüyelim. Sana bir şey göstermek istiyorum."

"Tamam." Ayağa kalkıp evden çıkarken onu takip ediyorum. Evin arkasındaki ağaçların arasından sessizce yürüyüp sahile ulaşana kadar devam ediyoruz.

"Ayakkabılarını çıkar," diyor sandaletlerini tekmeleyerek çıkarırken.

Yalınayak olduğumda Nina elimden tutup beni suya çekiyor. Hava buz gibi ve tüylerim diken diken olurken ayak parmaklarımı oynatıyorum.

"Kahretsin, bunu son yaptığımda çok daha sıcaktı" diye kıkırdıyor.

Soğuk suya verdiği tepkiye gülümsüyorum.

"Dondurucu soğuk dışında ne hissediyorsun?" diye

soruyor. Ona bakarken kaşlarımı çatıyorum. "Su mu?

Islak mı?"

Başını sallıyor. "Hâlâ aynı hissi veriyor, değil mi? Suyun hissi değişmedi."

"Öyle mi?" Cevap veriyorum, nereye varmaya

çalıştığından emin değilim. "Etrafına bir bak. Manzara

değişti mi?"

Okyanusa bakıyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır, hâlâ aynı."

Beni sudan çıkardı ve ayakkabılarımızı bıraktığımız yere oturduk.

"Southport pek çok kasırganın gelip geçtiğini gördü, ancak kasaba hala aynı kalıyor. Elbette doğanın kendini toparlaması ve insanların her şeyi düzeltmesi biraz zaman alıyor ama bu büyük resmi değiştirmiyor." Nina'nın gözleri benimkilerle kilitleniyor. "Aynı şey senin için de geçerli Quinn."

Ne dediğini duymak için etrafımıza bakıyorum. "Yaptığın şey bu mu? Elinden geleni yaptın mı?"

"Evet." Nina derin bir nefes veriyor. "Alex bunu benim için kolaylaştırdı. Bana destek için birine yaslanmanın sorun olmadığını gösterdi." Nina okyanusa doğru bakıyor. "Dürüst olmak gerekirse, gerçek iyileşme ancak Alex'e travmam hakkında açıldığında başladı. Sanki acımın bir kısmını aldı ve başa çıkmamı katlanılabilir hale getirdi."

"Eli'ye yük olmak istemiyorum" demeden önce bir an sessizlik oldu.

"Ona yük olmayacaksın Quinn. Acını paylaştığın kişiyle aşk asla bir yük değildir. İlişki budur, iyiyi ve kötüyü paylaşmaktır." "Eli zor zamanlar geçirirse seninle konuşmasını isterdin, değil mi?" diye sorarken gözleri benimkileri buluyor.

Başımı sallıyorum ve sonra aramıza sessizlik giriyor ve Nina'nın söylediği her şeyi düşünüyorum.

Uzun bir süre sonra, "Nasıl bu kadar zeki oldun?" diye sordum. Güldü. "Alex'le evlendim."

Bunu duymak beni güldürüyor.

Birkaç dakika sonra fısıldadım, "Hiç daha iyi olacak mı?"

Nina sertçe yutkunuyor, keder yüz hatlarını gölgeliyor. "Ailemi on sekiz yaşımıdayken kaybettim. Öldürüldüler."

Ondan bu sözleri duymayı beklemiyordum ve bu sözler içimi ürpertti.

Be

n. Devam etmeden önce derin bir nefes alıyor, "Babam ve amcam Bazı korkunç insanlarla ilişkim oldu. Ailem öldürüldükten sonra Güney Afrika'dan kaçmak zorunda kaldım. Buraya geldim ve onlar beni bulmadan önce yedi yıl boyunca saklanmayı başardım." Bir an duraksıyor, çenesi titriyor. Bir şekilde duygularını bastırmayı başarıyor. "O zamanlar kendimi suçluyordum."

Gözlerim yüzüne yapışıyor, bana geçmişini anlatırken kalbim onun için parçalanıyor.

Yaralı bir bakış yüz hatlarını sıkıca sarıyor ve ilk kez, içinde gömülü tuttuğu tüm acının yeniden ortaya çıkmasına izin verdiğini görüyorum.

Ona yaklaşıyorum ve kolumu kaldırıp sırtına doluyorum.

"Dört gün boyunca bir konteynırda tutuldum ve ölene kadar dövüldüm... Ölüm için yalvardım."

Tanrım.

"Dördüncü gün en kötüsüydü." Yüzü acıyla geriliyor. "Bana tecavüz ettiler."

Şoktan nefesim kesiliyor ve gözyaşlarımı tutamıyorum. "Çok üzgünüm Nina," diye fısıldıyorum, Nina'ya duyduğum merhamet içimi doldururken kendi acımı bir anlığına unutuyorum.

"Alex ertesi gün beni buldu ve kurtardı," diye mırıldanıyor. "O olmasaydı şu anda burada olamazdım."

İtirafı Alex'i yepyeni bir gözle görmemi sağladı. Artık o kadar korkutucu görünmüyor, aksine güçlü bir kuvvet... Nina'yı kurtaracak kadar güçlü.

"Senin acın da benimki kadar gerçek Quinn. Hepimiz farklı şekilde başa çıkıyoruz. Hiçbir deneyim iki kişi için aynı değildir. Ama yalan söylemeyeceğim, aylar

Sonrası yaşıyan bir kabustu. İnsanların etrafında olmayı kaldıramıyordum. Alex'in yanında kendimi yarı rahat hissetmem haftalarımı aldı."

Elimi sırtında aşağı yukarı gezdirip "Çok güçlüsün" diye fısıldıyorum. "Asla geçmiyor," diye itiraf ediyor. "Sadece onunla yaşamayı öğrendim." O

gözlerini tekrar bana çeviriyor. "Ama yüzlerini hatırlayamıyorum. Anılar artık solmuş lekeler gibi. Acının keskin kenarı yıllar geçtikçe köreldi ve senin için de aynısı olacak."

Ona inanarak başımı salladım.

Nina bakışlarını tekrar okyanusa çeviriyor. "Sonrasında uzun bir süre boyunca onlara beni incitme gücü verdim. İster dışarıda bir yerde olsunlar, ister yerin on metre altında, acımı azaltmadı. Ancak tüm bunlardan doğan güzelliği gördüğümde kendi hayatımın kontrolünü geri almam gerektiğini anladım."

"Bu kadar korkunç bir şeyden nasıl bir güzellik çıkabilir ki?" Ben soruyorum.

"Alex. Eli. Ethan." Gülümsüyor ve acı, onu çektiği derinliklere geri çekiliyor. "Cennetimi bulmak için cehennemden geçmem gerekti."

Kendimi durduramayıp ona sıkıca sarılıyorum. "Sen tanıdığım en güçlü insansın."

Geri çekildi ve bana baktı. "O zamanlar güçlü değildim Quinn. Alex'e izin verdiğim için başardım. Ona güvenmeyi öğrenmek zorundaydım. Sonsuza kadar kaçmak ya da kalıp onunla birlikte olmak için savaşmak arasında bir seçim yapmak zorundaydım."

Hikayesini benimle neden paylaştığını anladım. Eli ile ilişkiyi sürdürmek istiyorsam, ona açılmam gerekecek.

Başımı sallıyorum ve derin bir nefes alarak fısıldıyorum, "Anlıyorum." Nina'ya bakarak, umarım ben de onun kadar güçlü olabilirim. "Hikâyesi benimle paylaştığın için çok teşekkür ederim."

Gölümsüyor ve saçlarının bir kısmını geriye doğru tarıyor. "Konuşmak için her zaman burada olacağım Quinn. İşler kötüye gittiğinde, ki gidecek, benim için bir şeyi unutma."

"Ne?"

"İnsanlar hayatınıza girecek ve sizi incitecekler. Onlara hayatınızın geri kalanını mahvedecek gücü verip vermemek size kalmış. Kazanmalarına izin mi vereceksiniz, yoksa savaşıp hayatınızı geri mi alacaksınız?"

Sözleri özgürleştirici geliyor. Onu kendime çekip sıkıca sarılıyorum ve "Savaşacağım ve hayatımı geri alacağım" diyorum.

"Ben de bunu duymayı umuyordum," diye kıkırdıyor bana sarılırken.

Bölüm 16

ELI

Geçen haftadan beri Quinn çok daha iyi. Annem bana Quinn'le kalpten bir an yaşadıklarını söyledi. Biriyle konuştuğu sürece Quinn'in kiminle konuştuğu umurumda değil ama annem olduğu için minnettarım.

Quinn annemle konuştuğundan beri içine kapanık değil ve fırtınalar koparıyor. Artık hırdavatçıda da kek satıyorum.

Duştan sonra mutfağa girdim, pastırma kokusu odayı dolduruyordu. Hava.

"Ne yapıyorsun?" Dolaptan bir şişe su alırken soruyorum buzdolabı, gözlerim Quinn'in üzerinde geziniyor.

"Ekmeğin üzerine domuz pastırması koyup üzerine peynir serpeceğim, sonra da fırında birkaç dakika pişireceğim."

"Kulağa hoş geliyor." Sudan bir yudum aldıktan sonra, "Prenses temalı kekleriniz hızla satılıyor. Sanırım tüm babalar kızları için nalbur dükkanına uğruyor."

Quinn bana bakarken kıkırdıyor. "Gerçekten mi? Hepsini yemeyecek misin?"

"Tatlıya düşkün olabilirim ama sadece bu kadar şekerle başa çıkabilirim."

Quinn ekmek dilimlerinin üzerine pastırma şeritlerini yerleştirmeyi bırakıp bana şaşkın bir bakış attı. "Gerçekten satıyorlar mı?"

"Evet." Gözlerim onunkilere kilitlendi. "Bir mağaza açmayı düşünebilirsin."

Hemen başını sallar. "Hayır, sadece eğlenmek için pişiriyorum."

Quinn'e baskı yapmak istemediğim için şimdilik bu fikrin peşini bırakmaya karar verdim.

Izgara peynirli sandviçleri yapmaya devam ederken onu izliyorum ve beni bakarken yakaladığında yanakları yumuşak bir pembeyle kızarıyor.

Aşık olduğum kıza bir göz attığımda kalp atışlarım anında hızlanıyor.

"Bakıyorsun," diye fısıldıyor.

"Beni suçlayabilir misin? Mutfağında güzel bir kadın var."

Yanaklarındaki pembe renk derinleşirken ağzının köşesi kalkıyor. Kendinden emin görünmeye başladığı anda ona yaklaşıyorum ve parmak uçlarımı yanağının kıvrımına sürterek fısıldıyorum, "Bunu özlemişim."

"Fırtına gibi kızaran ben mi?" diye soruyor.

"Evet. Bayıldım." Parmaklarımı çenesinin altına götürüyorum ve yüzünü bana çevirerek ağzına şefkatli bir öpücük konduruyorum. Dudaklarımı dudaklarında tutarak, geri çekilmeden önce derin bir nefes alıyorum. "Ben masayı hazırlayayım."

"Tamam," diye nefes alıyor.

Her şey hazır olduğunda masaya oturuyoruz. Quinn'in elini sıkıp "Yemek hazırladığın için teşekkür ederim" diyorum.

"En azından bunu yapabilirim," diye mırıldanıyor. Suyundan bir yudum aldıktan sonra, "Babam yarın şehre dönecek," diyor.

"Evet, bana söyledi."

"Burada kalmam gerektiğini mi söyledi?" Gözleri yüzümde geziniyor ve endişe yeniden ortaya çıkarken kalbimin etrafındaki yumruk sıkılaşıyor.

İçimdeki pislik ona başka seçeneği olmadığını söylemek istiyor. Taşınmasına asla izin vermeyeceğim. Onun yerine, "Burada kalmaya ne dersin?" diye soruyorum.

Quinn omuz silkiyor, sonra yüzüne garip bir ifade yerleşiyor. "Zaten iki aydır ziyaret ediyorum. Sanırım bir noktada, gitmem gerekiyor."

ev."

Kalp atışlarım hızlanıyor. "İstediğin bu mu?" Bana cevap vermek yerine, "Ne istiyorsun?" diye soruyor.

Elini uzattım, parmaklarımı onunkilere doladım. "Mutlu olmanı istiyorum Quinn. Benimle yaşamak hoşuna gidiyorsa, kal."

Dili dışarı fırlayıp dudaklarını ıslatıyor. "Bu senin için sorun olmayacak mı?" "Bebeğim, bu benim için sadece bir yatıya kalma değil. Eve, senin yanına gelmeyi seviyorum.

Seni burada istiyorum, bir ziyaret ya da birkaç ay için değil, süresiz olarak."

Quinn bir an bana bakıyor, sonra yüzünde bir gülümseme patlıyor ve aylar sonra ilk kez güneş yeniden parlıyor. "Bunu ben de isterim."

Onun görüntüsünü içime çekerken ağzım yukarı kıvrılıyor, "Öyle mi?"

Başını sallıyor ve bana doğru eğilerek ağzıma bir öpücük konduruyor. Geri çekildiğinde, "Sen harika bir adamsın Eli. Her şey için teşekkür ederim."

"Rica ederim," diye mırıldanıyorum ve sonra dikkatimi yemeğe veriyorum. "Hadi yiyelim."

Sırıttırıyor ve bir dilim ızgara peyniri alıp dişlerini geçiriyor. Gözlerini kapatarak ısırığın tadını çıkarırken inliyor.

Utanmadan, altımda çıplak kaldığında da aynı tepkiyi verip vermeyeceğini merak ederek bakıyorum.

Tanrım, eğer yaparsa bana yardım et çünkü böyle inlerse uzun süre dayanamam.

QUINN

Sadece hayal görüyor olabilirim ama bugün Eli ile aramızdaki şeyler değişmiş gibi hissediyorum.

Yemekte yaptığımız konuşma beni endişelendiren bir konuydu, bu yüzden bunu tartıştığımıza sevindim.

Gitmek zorunda olmadığım için mutluyum. Yalnız yaşamayı sevdiğimi sanırdım ama Eli ile yaşamaya başladığımdan beri bu değişti.

Nina ile konuştuğumdan beri kendimi daha iyi hissediyorum. Sanki onun hikayesini dinlemek bana kendi şeytanlarımla savaşmak için biraz güç verdi.

Bugün neredeyse normal hissettiğimi düşünerek memnun bir iç geçirdim. Sanki etrafımdaki şeylerin yeniden farkına varmaya başladım. Eli'nin yoğun bakışları gibi. O yakınımdayken midemde oluşan kıpırtı. Onun kollarında yatmak... onun yatağında.

Saldırıdan önce hissettiğim heyecanın bir kısmı geri geliyor ve sanki bir kabusun içinde sıkışıp kaldıktan sonra uyanıyormuşum gibi hissediyorum.

Yarın her şeyin yine kötü olabileceğini biliyorum, ama karşıma çıkan iyi anın tadını çıkarıyorum.

Yatakta uzanırken Eli vücudunu aşağı doğru kaydırıyor ve başının altına bir yastık koyuyor. Ben de bundan faydalaniyorum ve onun yanına sokularak başımı omzunun kıvrımına yaslıyorum.

Kolunu aramızdan çekip omuzlarıma doluyor. Parmakları pazumun üzerinde gezinmeye başladığında tüylerim diken diken oluyor.

Dokunuşunun tadını çıkarmaya izin veriyorum, bedenim onun yanına bastırılana kadar ona yaklaşıyorum.

Kolunu omuzlarıma doluyor ve ben de başımı göğsüne yaslıyorum. Gözlerimi kapatıyorum, evimdeymişim gibi hissediyorum. Derin bir nefes alıp Eli'nin erkeksi kokusunun ciğerlerime dolmasına izin veriyorum.

Parmakları kolumda aŖađı yukarı hareket etmeye devam ederken nefesinin saçlarımı karıştırdığını fark ediyorum.

Eli iki kolunu da bana dolayarak bizi yan çeviriyor. Başımın tepesine bir öpücük kondurduktan sonra bir elini sırtımın alt kısmına götürüyor.

Ona o kadar odaklanıyorum ki, tüm travma ve acılar kayboluyor ve kutsanmış bir an için sadece biz varız.

Sonra Eli tişörtümün eteklerini yoldan çekiyor ve avucunu tenimin üzerine koyuyor. Karnım çırpınıyor ve yavaş yavaş nefeslerim hızlanmaya başlıyor.

Eli sırtımda ilerlemeye başlıyor, kumaşı da beraberinde kaldırıyor.

Kalp atışlarım, göğsüne çarptığını hissedebileceğinden emin olana kadar artıyor.

Karanlıkta onunla yatarken normalde olduğumdan daha cesur hissediyorum. Elimi göğsüne koyup derin bir nefes alıyorum ve parmaklarımı aŖađıya doğru kaydırarak parmak uçlarımın altındaki kaslarının iniş ve çıkışlarını hissediyorum.

Elimi gömleğinin kumaşının altına sokarken nefesimi tutuyorum ve sonra sıcak tenini hissettiğimde kalbim boğazıma sıçırıyor.

Eli elini gömleğimin altından çıkarıyor ve donup kalıyorum. Ama sonra yüzümü çerçevesiyor ve ona bakana kadar beni dürtüyor.

Odaya vuran ay ışığından mavi gözlerindeki yoğunluğu görebiliyorum ve sanki içimde bir kovan dolusu arı vızıldıyor gibi hissediyorum.

Gözleri ağızımla gözlerim arasında dans ediyor ve keşke şu anda ne düşündüğünü bilseydim.

Gergin bir şekilde dudaklarımı ıslatıyorum ve bu onun gözlerinin ağızıma kaymasına neden oluyor.

Başı aşığı inmeye başladığında, dudakları dudaklarıma değene kadar nefesimi tutuyorum. Karıncalanmalar vücuduma hücum ediyor ve kalbim kaburgalarımın arkasında güm güm atıyor.

Tıpkı daha önce Eli beni ilk kez öptüğünde olduğu gibi, onun son derece farkındayım. Erkeksi kokusu ciğerlerimi dolduruyor. Dokunuşu üzerimde sıcak ve vücudu benimkine karşı katı.

Geri çekilmeden önce dili alt dudağımın üzerinde geziniyor, gözleri yüzümü okşuyor. "İyi misin?"

Başımı sallıyorum ve elimi gömleğinin altından çekerek çenesine götürüyorum ve parmaklarımı koyu renkli kılların üzerinde gezdiriyorum. Kendimi yukarı iterek ağızımı onunkine bastırıyorum.

Eli sırt üstü dönüyor ve bedenimi onunkinin üzerine çekiyor. Ellerimi yüzüne götürüyorum ve çenesini kavrayarak başımı eğiyorum ve dilimin dudaklarında gezinmesine izin veriyorum.

Bana doğru açılıyor ve dilim onunkine değdiği anda Eli bir inilti çıkarıyor. Bir elini başımın arkasına koyarak kontrolü ele alıyor ve öpüşmemiz daha önce onunla paylaştığım her şeyden daha ateşli bir hal alıyor.

Yavaşça Eli'ye olan ihtiyacımın yanıp tutuşuyorum, daha fazla dokunuş, daha fazla ten tene temas, her şeyden daha fazlasını istiyorum.

Öpüşme yoğun ve vahşi bir hal alıyor ve sanki midem yükseliyor, alçalıyor ve gökyüzünde taklalar atıyormuş gibi hissediyorum. Eli ben sırtüstü yatana kadar bizi döndürüyor ve sonra vücudu benimkini kaplayınca kalbim yerinden fırlıyor.

Ezici ve mükemmel hissettiriyor... ve korunuyor.

Öpüşmeyi yavaşlatıyor, sonra başını kaldırıyor. "Bu senin için sorun olur mu?"

Bana destek olduğu yerden ona bakarken, daha iyi olamayacağımı biliyorum.

Yeterince hızlı cevap vermeyince, "Quinn, yaklaşmamız senin için sorun olur mu?" diye sordu.

"Evet," diye fısıldıyorum. Parmaklarımı Eli'nin çenesinde gezdiriyorum, şakağındaki saçlarının yumuşaklığını bulmadan önce kılların sert hissini alıyorum.

Bana daha da yaklaşıyor ve gözleri o kadar delici ki tüylerim diken diken oluyor. "Seni seviyorum, Quinn."

Duygularım üzerime çökerken
dudaklarım aralanıyor. "Beni seviyor
musun?" Hayretle fısıldıyorum.

"Her günün her saniyesini seninle geçirmek istiyorum. Sen benim şimdi ve sonsuza kadarımsın."

"Eli," diye soluyorum adını, şu anda ne hissettiğimi kelimelerle ifade edemiyorum. Bu yüzden bir sonraki en iyi şeyi yapıp onu öpüyorum.

Eli'nin dili ağzımın içine giriyor, benimkiyle hızlı ve sert bir şekilde kıvrılıyor, damarlarımda baş döndürücü bir zevk dolaşıyor.

Yumuşak bir şekilde hırılıyor ve titreşimler dudaklarımı sızlatıyor.

Ellerimi gömleğinin altından geçirip kumaşı yukarı itene kadar sırtında gezdiriyorum.

"Bekle Quinn," diyor kısık sesle. "Kendimi ancak bu kadar kontrol edebilirim." Ellerimi hızla sırtından çekiyorum, biraz kafam karışmış gibi hissediyorum.

"Sadece seni öpmek istiyorum bebeğim," diye açıklıyor Eli. "Kıyafetlerini yırtıp seni becermek en kolay şey olurdu ama ilk seferimizin böyle olmasını istemiyorum."

Zihnim '*kıyafetlerini yırt*' ve '*seni becereyim*' kısımlarına odaklanıyor. Düşünmeden, "İkisi de bana uyar." diye ağzımdan kaçırdım.

Eli kıkırdıyor ve beni sıkıca göğsüne çekiyor. "Bekaretini almadan önce hâlâ yapmak istediğim çok şey var. Tamam mı?"

"Tamam," diye fısıldıyorum.

Eli başını tekrar eğiyor, bu sefer ağzını şakağıma ve yanağıma değdiriyor. "Tanrım, bebeğim, bana ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?"

Başımı sallıyorum ve sonra Eli kalçasını benimkine doğru itiyor ve eşofmanının altındaki sertliğinin her santimini hissediyorum.

Eli kavurucu bir öpücükle ağzımı almadan hemen önce hava ciğerlerimi bir anda terk ediyor.

Yatakta ne kadar uzanıp öpüştüğümüzü bilmiyorum ama her saniyesi mükemmel.

Dünya o kadar karanlık
gelmiyor. Acım o kadar çığ
değil.

Ve haftalardır ilk kez, Katie'nin beklediği yerde uykuya dalmak yerine uyanık kalmak istiyorum.

Bölüm 17

QUINN

Katie bana gülümsüyor, gözleri yıldızlar gibi parlıyor. "Bana neyi kaçırdığımı söyle." Yumuşak bir gülümseme dudaklarımı büküyor. "Eli beni tekrar öptü."

Yüzü aydınlandı. "Öyle mi? İlk seferki kadar iyi miydi?" Bir kahkaha attım. "Daha iyiydi."

"Ooh-la-la... bakın kim Eli Jackson için yanıp tutuşuyor," diye dalga geçiyor

Be

n. "Evet," diye sırtıyorum ona. "Ayrıca beni sevdiğini de söyledi." "Quinn!" Katie ellerimi tuttu ve ben de onun sıcaklığını içime çektim. onun dokunuşu. "Gerçekten mi? Gerçek kelimeleri mi söyledi?" Başımı salladım.

"Evet."

Bana sarılıyor ve "Senin adına çok mutluyum" diye fısıldıyor. Kollarımı ona sıkıca sararak gözlerimi kapatıyorum.

Bir süre sonra Katie mırıldanıyor, "Yakında gitmem gerekecek." Başımı sallıyorum. "Sadece biraz daha."

Katie omuzlarımdan tutarak beni geriye itiyor ve başını eğerek benimle göz göze geliyor. "Hayır, Quinn. Yani, temelli gitmem gerekiyor."

"Hayır," kelimesi dudaklarımdan dökülürken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Neden burada benimle kalamıyorsun?"

Başını sallıyor, gözleri yaşlarla doluyor. "Buraya ait olmadığımı biliyorsun Quinn. Beni bırakmalı ve yoluna devam etmelisin."

"Hayır." Panik damarlarımda dolaşıyor ve onu tekrar sıkı bir kucaklamaya çekiyorum. "Hayır, Katie. Gitmene izin veremem."

"Yapmalısın," diye fısıldıyor. "Ayrıca, ben her zaman senin kalbinde olacağım."

"Hazır değilim," diye sızlanıyorum bir hıçkırık boğazımdan yukarı süzölürken. Kollarımda solmaya başladı. "Bekle!" diye haykırıyorum. "Bekle, hazır değilim Katie."

"Sen..."

Saldırının üzerinden altı ay geçti ve son dokuz gündür Katie'yi rüyamda bile görmedim.

Şimdi uykuya dalmaktan korkuyorum, onu göremeyeceğim bir gece daha geçecek diye korkuyorum.

Çardağa doğru yürüyorum, banklardan birine oturuyorum ve bacaklarımı yukarı kaldırıyorum, çenemi dizlerime dayamadan önce kollarımı etraflarına sarıyorum.

Geri gel, Katie.

Sadece bir kez

daha.

Çok erkendi. Hazır değildim.

Ayak sesleri duyuyorum ve sonra Eli gelip karşıma oturuyor. Öne doğru eğilip kollarını kalçalarına dayadıktan sonra bana bakıyor. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Kalbimdeki ağırlık iki katına çıkıyor ve gözyaşlarım gözlerimi yakmaya başlarken sertçe yutkunmak zorunda kalıyorum. "Katie'yi dokuz gündür rüyamda görmedim."

"Belki de iyileştiğin içindir?" diye soruyor.

"Hazır değildim. Onunla son kez birlikte olacağımı bilmiyordum." Gözyaşlarıma karşı verdiğim savaşı kaybediyorum ve bir tanesi yanağımdan süzölüyor. Dizime doğru fırçalıyorum.

Eli derin bir nefes alıyor ve kalkıp yanıma oturuyor. Kollarını bana doluyor ve nefesinin kulağımın ve saçlarımın üzerinde gezindiğini hissettiğimde, "Katie altı ay önce öldü" diyor.

Sözleri çok sertti, içimden bir hıçkırık kopardı.

Rüyalar onu kaybetmediğimi hissettirdi, tamamen değil.

Vücudum sarsılmaya başlarken "Veda edemedim," diye ağlıyorum.

"Biliyorum, bebeğim." Eli beni kucağına çekiyor, parmak uçlarıyla yanaklarımdaki gözyaşlarını silerken beni kucaklıyor. "Ama belki de Katie'nin gittiğini kabul etmenin zamanı gelmiştir?"

Birdenbire içimdeki her şey, göğsümde sadece kocaman bir boşluk varmış gibi hissedene kadar durgunlaşıyor. "Bunu nasıl yaparım Eli? Katie'nin öldürüldüğünü, böylesine korkunç bir şekilde öldüğünü, son anlarında bir adamın ona tecavüz ettiğini nasıl kabul edebilirim?"

Eli'nin bana olan tutumu sıkılaşıyor. "Belki de bunların hiçbirini hatırlamadığı daha iyi bir yerde olduğunu kabul etmek daha iyi olur?" Nefesi tekrar kulağımın üzerinde geziniyor, "Belki de mutludur ve tüm acılardan kurtulmuştur?"

Sözleri garip bir şekilde rahatlatıcı, boşluğun geri çekilmesini sağlıyor.

"Ölmek Katie'nin yolculuğunun sona erdiği anlamına gelmek zorunda değil," diye devam ediyor.

"Varoluşunun bir sonraki aşamasına geçti."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Kucağına daha da gömülürken soruyorum. "İnanıyorum. Tüm kalbimle."

"Katie daha iyi bir yerde," diye fısıldıyorum, kaybın acısını hissederek.

Katie gitti.

Eli elini çeneme götürüp yüzümü kendisine doğru kaldırmadan önce aramızda bir süre sessizlik oluyor. Gözlerimiz kilitlendiğinde, "Peki ya sen Quinn?" diye sordu.

"Peki ya ben?"

"Siz de saldırıya uğradınız. Bu konuda hiç konuşmadın. Peki ya sen neler yaşadın?"

Çenemi tuttuğu yerden kurtarıyorum ve kucağından inerek ayağa kalkıyorum. "Ben iyiyim. Bu oldu ve ben hayatta kaldım."

Eve doğru yürümeye başlıyorum ama Eli kolumu tutuyor ve önüme geçerek yolumu kapatıyor. Gözlerimi onun siyah tişörtüne sabitliyorum.

"Quinn," diye mırıldanıyor, sesi gergin çıkıyor.

Başımı iki yana sallıyorum. "Ben gerçekten iyiyim."

"O zaman bana bak," diye meydan okuyor.

Gözlerimi boynuna doğru kaldırmayı başardım, sonra durdular ve daha yukarı çıkmayı reddettiler.

Ben iyiyim.

Bana olanlar Katie ve ailesine yapılanların yarısı kadar bile kötü değildi.

Onlar öldü ve ben hayatta kaldım.

Şanslıydım.

"Quinn, bana bak," diye ısrar ediyor Eli.

Dediğini yapmak yerine gözlerimi kapatıyorum. "Şanslı olan bendim, Eli." Sesim titriyor ve zorlukla yutkunuyorum.

Eli kulağımın arkasındaki saçlarımı okşuyor ve eğildiğini hissediyorum. "Gözlerini aç, bebeğim."

Kirpiklerim onun emriyle kalkıyor ve gözlerim onunkilerle buluştuğu anda nefesim kesiliyor.

Şok.

Korku.

Başıma aldığım darbe.

Katie çığlık atarken kalbim kırıldı.

Yan tarafıma gelen bir darbe, kaburgalarımı çatlattı ve ateşin içimi yalamasına neden oldu. Dünyam paramparça oldu.

Onlardan kaçarken yaşadığım dehşet.

Vurulduğumda yaşadığım umutsuzluk.

İkinci atışta öleceğimi düşünüyordum.

Her şey bir tsunami gibi vuruyor ve beni ayaklarımın üzerinde sarsıyor. "Çok korkmuştum," diye sızlanıyorum. Eli alnını benimkine bastırıyor. "Biliyorum bebeğim. Ben de çok korkmuştum." "Kendimi çaresiz ve kapana kısılmış hissettim. Kaçamıyordum." Bir nefes titriyor benden. "Öleceğimi düşündüm ve bunun olmasını engellemek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu." İçimden daha fazla hıçkırık dökülürken Eli beni sıkıca göğsüne sarıyor. "Seni tutuyorum. Bırak içini, bebeğim." Olanlardan dolayı perişan bir halde daha çok ağlamaya başladım. "Güvendesin," diye fısıldar Eli. "Seni her zaman koruyacağım." Güçlü kollarını etrafımda hissederek kendim için ağlıyorum, ruhumu arındırıyorum. Eli.

ELI

Quinn sonunda bana açılırken bütün gece ona sarıldım. Bu uzun zamandır beklenen bir şeydi ve ikimiz için de çok üzücü olacağını biliyordum ama buna ihtiyacım vardı.

Umarım Quinn'e bir şekilde yardımcı olmuştur, böylece iyileşme yolunda bir adım atabilir.

İşe gitmeye hazırım, silahımı güvenli bir şekilde arkama sokuyorum ve gömleğimle örtüyorum.

Babam bana söylediğinden beri Quinn fark etmeden Baretta taşıyorum. Nasıl tepki vereceğinden emin değilim.

Onu mutfakta önlüğüne uzanırken buldum. Bana baktı, sonra "Dışarı mı çıkıyorsun?" diye sordu.

Omzumu kapı pervazına yaslarken başımı sallıyorum. "Evet, ama bugün senin de gelmek isteyeceğini umuyordum."

Tam da beklediğim gibi, Quinn donakaldı. "Ah... Evde kalıp yemek yaparım diye düşünmüştüm." demeden önce gergin bir şekilde dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırladı.

"Hep buradasın ya da annemi ziyaret ediyorsun. Biraz dışarı çıkmanın sana iyi geleceğini düşünüyorum." Bana öylece bakınca ekliyorum: "Her şeyi kontrol etmek için babanın evine de uğrayabiliriz."

Hayır demek istediğini görebiliyorum, ama sonra fısıldıyor, "Tamam."

Onu zorlamaktan nefret ediyorum ama saldırıdan beri şehre gelmedi ve kendini eve kapatmasını istemiyorum.

Kapı pervazını iterek elimi ona doğru uzattım. "Hadi bebeğim. Gidelim."

Quinn önlüğü arka kapıdaki kancaya yerleştiriyor ve isteksizce elimi tutmaya geliyor. Onu evden çıkarırken ağzımın kenarı zaferle kalkıyor. Kamyonete doğru yürümeden önce ön kapıyı arkamızdan kilitliyorum.

Yolcu kapısını açıp Quinn'in içeri girmesini bekliyorum, sonra ona doğru eğilip dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum. Geri çekilip kapıyı kapatmadan önce "Seninle gurur duyuyorum," diye mırıldanıyorum.

Direksiyonun arkasına geçtiğimde, "Emniyet kemeri" derim.

Ben motoru çalıştırırken o kemeri takarken dudakları hafifçe kıvrılıyor.

Kasabaya doğru giderken gözlerim Quinn'e takılıyor. Pencereden dışarı bakıyor, sanki her şeyin farklı görünmesini bekliyormuş gibi biraz şaşkın görünüyor.

Hırdavatçıya yanaştığımda, gözleri caddenin karşısındaki boş dükkâna kilitleniyor. Motoru kapatıyorum ve elini uzatıp sıkıyorum.

Yeşil Yaprak'ın artık orada olmadığını anlaması için ona zaman tanıdıktan sonra "İçeri girmeye hazır mısın?" diye soruyorum.

"Evet."

Kamyonetten inip kapıya doğru yürümeden önce Quinn'i bekliyorum. Kilidi açıp, "Reyonları doldurmaya ne dersin?" diye sordum.

"Elbette, işleri berbat etmemem için bana ne yapacağımı göstermen gerekecek."

Nalbur dükkanına girip ışıkları açtım.

Quinn etrafına bir göz gezdiriyor ve sonra gözleri tezgâhın üzerinde keklerini sergilediğim tarafa kilitleniyor.

"Eli," diye fısıldıyor yaklaşırken.

"*Quinn tarafından yapılmıştır*" yazan bir tabela yaptım. Bir de içi dolar dolu bir kavanoz var.

Quinn kavanozu işaret ediyor. "Bunların hepsi satışlardan mı?"

Başımı salladım. "Boşaltmam lazım. Sen mağaza açma konusunu konuşmaya hazır olana kadar bir tasarruf hesabı açtım."

Gözleri büyüdü. "Birikim hesabı mı var?"

"Evet," diye sırtıyorum ona. "Dört aylık cupcake satışları güzel bir meblağa ulaştı."

Quinn tabelaya bakar. "Bir dolar elli bir mi? Kaç tane sattınız?"

Gülümsemem artıyor. "Hesapta neredeyse üç bin dolar var."

Quinn'in gözleri bana döndü. "Şaka yapıyorsun!"

"Sana söyledim, insanlar keklerine bayılıyor. Eğer bir dükkan açıp bu işi yaparsan çok daha fazla para kazanabilirsin."

Quinn'in gülümsemesinin yavaş yavaş büyümesini izliyorum ve sonra bana doğru atılırken mutlu bir çığlık atıyor. Onu yakaladım ve

Kollarını boynuma doluyor, ben de kıkırdayarak onu yerden kaldırıyorum.

Ondan kahkahalar yükseliyor, uzun zamandır duyduğum en güzel ses.

"Teşekkür ederim Eli," diye nefes alıyor ve ağzını benimkine bastırıyor. Dudaklarıma karşı bir kıkırdama çıkarıyor ve sonra yüzümün her tarafına öpücükler konduruyor. "Teşekkür ederim."

Bölüm 18

QUINN

Eli ile şehre indiğimden beri, bir fırın açmakla ilgili söylediklerini düşünüyordum.

Mağazanın nasıl görünebileceğine ve kekler için başka hangi temaların uygun olabileceğine dair fikirlerimi yazmaya başladım. Buna hayal günlüğüm diyorum.

Eli kamyonetini ailesinin evinin önünde durduruyor. Ethan'ın kendi evine taşınmasına yardım ediyoruz.

Kamyonetten indiğimizde Alex ve Ethan garajdan bir kanepe taşıyorlardı. Gözlerim Ethan'ın ailesiyle yaşarken topladığı tüm mobilyaları tarıyor.

"Vay canına, taşınacak çok fazla eşya var," diyorum yaklaşırken.

"Neyse ki ikiniz bana yardım ediyorsunuz," diye kıkırdıyor Ethan.

kanepeyi Alex'in kamyonetinin arkasına yüklüyorlar.

"Ben yüklemeye başlayacağım," diyor Eli garaja doğru yürürken.

Ben de Eli'nin peşinden gidip bir lamba alıyorum.

"Yardım etmek zorunda değilsin bebeğim," diyor Eli mutfak eşyaları etiketli bir kutuyu alırken.

"İstiyorum."

Kamyonete doğru yürümeye başladığımda Ethan, "Quinn,"

diyor. "Öyle mi?"

"Evime gittiğimizde, annemin eşyalarını yerleştirmesine yardım eder misin?"

"Hiç de değil. O zaten orada mı?" Lambayı kamyonetin kasasına koydum.

Ethan, "Evet, burası havalansın diye pencereyi açmaya gitti," diye yanıtlıyor.

Ethan'ın evine gitmeden önce kemerlerimizi bağladık ve yükleyebildiğimiz kadar yükledik. On dakikalık bir yolculuktan sonra, tam sahilde, çok fazla bakıma ihtiyacı olan bir eve yaşıyoruz.

Beyaz ve mavi boyalar yer yer soyuluyor ve bazı panjurlar eksik.

"Taşınmadan önce evi onarması gerekmez mi?" Kamyonu durdurduğunda Eli'a sordum.

"Bunu Ethan'a söylemeyi dene," diye kıkırdar Eli.

Ana yatak odasında Nina'ya katılmadan önce hafif kutuların boşaltılmasına yardım ediyorum. "Yardım etmek için buradayım."

Nina ön koluyla alnını siler. "Seni gördüğüme çok sevindim. Mutfaktan bir kova su ve bir bez al. Kutuları açmadan önce tüm odaları temizlemek istiyorum."

"Tamam."

Misafir odalarından birinde çalışıyorum ve her saat başı Eli beni kontrol etmeye geliyor.

Misafir tuvaletine girdiğimde, çirkin kireç yeşili fayanslara burnumu kıvırıyorum. "Lanet olsun. Bana kalsa hepsini söküp yeniden yapardım," diye mırıldanıyorum kendi kendime.

Alex tuvaletin önünden geçerken, "Senin dudaklarından Tanrı'nın kulaklarına," diyor. "Duydun mu Ethan? Quinn de benimle aynı fikirde."

"Evet, evet, hallederim," diye mırıldanıyor Ethan. Omzunu kapı pervazına yaslayıp küçük mekâna göz gezdiriyor. "Acaba önceki sahipleri bu fayansları seçerken ne düşünüyorlardı?"

"Belli ki hiç zevkleri yok," diye kıkırdıyorum. "Sanki biri hapşırması da duvarlara sıçramış gibi görünüyor."

"Ewww," diye gülüyor Nina. "Bu arada, öğle yemeği vakti geldi."

Ethan ve ben gülerek mutfağa gidiyoruz, Eli'nın ağzında çoktan bir sandviç var.

"Geri kalanımızı bekleyemedin mi?" Nina şakacı bir şekilde onu azarlar.

Eli az önce aldığı lokmayı bitirirken başını sallıyor, sonra Tupperware'e uzanıp bir sandviç daha alıyor ve bana uzatıyor. "Bunu seveceksin. Pastırmalı ve peynirli."

"Mhh..." Ondan aldım ve dişlerimi geçirdim.

Hepimiz mutfakta toplanıyoruz, Nina'nın hazırladığı öğle yemeğinin tadını çıkarırken şakalaşıyoruz.

İşe döndüğümüzde zaman su gibi akıp geçiyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan evin ışıkları yanıyor. Ayağa kalkıp ağrıyan kaslarımı esnetiyorum. "Bugün her şeyi bitiremeyeceğiz," diyorum mutfağa bakarken.

Ethan gelip kolunu omuzlarıma doluyor. "Yarın bunun için var."

"Eğer kolunu Quinn'den çekmezsen, senin için yarın olmayacak," diye mırıldanıyor Eli.

Ethan beni kendine doğru çekiyor. "Dürüst olmak gerekirse Quinn, sen geldiğinden beri Eli çok sahiplenici oldu. Ona ne yaptın?"

"Ben mi?" Gülmemek için kendimi zor tutarak soluk soluğa kalmış gibi yapıyorum. "Ben hiçbir şey yapmadım."

"Üç," diye saymaya başladı Eli. "İki." Ethan'a bir kaşını kaldırıyor.

Eli tam ileri atılırken, Ethan beni kalkan olarak önüne çekiyor. Eli kollarımdan tutup beni göğsüne yaslıyor. "Benim."

Nina kahkahalar atarken poposunun üzerine oturuyor ve çok geçmeden hepimiz gülmekten kırılıyoruz.

Eli beni sıkıca kucaklıyor ve çenesini başımın üstüne koyuyor.

"Mağara adamım," diyorum kahkahalarım azalırken.

"Babasına çekmiş," diyor Nina, yerleri fırçalamaya geri dönerken.

ELI

İşten sonra Josh'un evine gittim. Bu sabah Quinn'i bıraktım çünkü Josh bir nakliyeden dönmeden önce evi temizlemek istiyordu.

Kamyoneti park edip dışarı çıktım. Tam ön kapıyı açarken Quinn'in çılgılığı evin içinde yankılanıyor. Kapıyı arkamdan çarparak kapattım, arkamdan silahımı çektim ve mutfığa doğru koştum.

"Quinn!"

"Eli," diye bağılıyor. "Çabuk!"

İçeri daldım ve lavabonun altındaki patlak borudan fışkıran suyu görünce ürpererek durdum.

"Orada öylece durmayın. Durdur şunu!"

Silahımı bir kenara bırakıp alet çantamı almak için evden aceleyle çıkıyorum ve mutfığa geri döndüğümde Quinn'in kıyafetleri sıırılsıklam olmuş, saçlarının ıslak telleri boynuna ve yüzüne yapışmıştı.

Bir İngiliz anahtarı çıkarıp lavabonun önüne çömelirken "Kenara çekil bebeğim," diyorum. Akışı engellemeye çalışırken su saniyeler içinde beni ıslatıyor. Sonunda başarıyorum, sonra yüzümdeki damlaları silerek ayağa kalkıyorum.

Quinn mutfaktaki dağınıklığa kaşlarını çatarak, "Sadece patladı," diyor.

Quinn'e bakarken gözlerim göğsüne kilitleniyor. Elbisesinin beyaz kumaşı tamamen transparan, ona ikinci bir deri gibi yapışıyor. Aletim sertleşiyor ve bir saniye içinde kot pantolonumu zorluyor.

Bakışları üzerimde geziniyor ve bir an için sadece birbirimize bakıyoruz.

Tanrı yardımcım olsun, çok seksi görünüyor.

İngiliz anahtarı parmaklarımdan düşüyor ve Quinn'in dili dudaklarındaki damlaları yakalamak için dışarı fırladığında, aramızdaki mesafeyi kapatmaktan kendimi alamıyorum.

Yüzünü çerçeveleyerek başını geriye yatırıyorum ve sonra ağzım onunkine çarpıyor.

Quinn gün geçtikçe daha iyi hale gelirken, aramızdaki tempoyu yavaş tutmak zorlaşıyor. Dilim onunkine değdiğinde kendimi kontrol edemiyorum ve ellerim omuzlarına doğru iniyor.

Islak tenini hissetmek göğsümde bir inilti oluşturuyor. Elbisesinin eteklerine ulaşana kadar ellerimi yanlarında gezdirmeye devam ediyorum. Dudaklarım onunkileri yoğururken parmaklarım bacaklarının kenarlarını okşuyor.

Sırılsıklam olmuş kumaşı toplayarak, kışını ortaya çıkarana kadar elbisesini yukarı çekiyorum. Sert yanaklarını avuçladığımda boğazımda bir inilti dalgalanıyor ve sonra bacaklarını belime dolayabilmesi için vücudunu kendime doğru çekiyorum.

Bir şekilde onu öpmeye devam ederken bizi eski yatak odasına götürmeyi başarıyorum. Quinn'in parmakları saçlarıma dolanıyor ve ağzımın içinde inlediğinde neredeyse tökezliyorum.

Onu tek kişilik yatağın kenarına bıraktım ve gömleğimin eteklerine uzanarak kumaşı başımın üzerine çektim.

Quinn elbisesiyle boğuşmaya başlıyor, ben de ona yardım etmek için uzanırken kıkırdıyorum.

"Kollar yukarı, bebeğim," diye mırıldanıyorum kumaşı vücudundan yukarı çekmeden önce. Kumaş ıslak bir tokatla ahşap zemine düşüyor.

Bakışlarım beyaz pamuklu sütyen ve külotun üzerinde geziniyor, bu manzara beni inanılmaz derecede sertleştiriyor.

"Çok güzelsin," diye fısıldıyorum hayranlıkla.

Tek bir adımla aramızdaki mesafeyi kapatarak ellerimi kollarından aşağıya doğru indiriyorum. Kalçalarından tutup onu yatağa geri itiyorum.

Quinn uzanıyor ve ben onun üzerine süründüğümde, geniş yeşil gözleri dünyadaki tüm güvenle bana bakıyor.

Quinn'in de benimle aynı fikirde olmasını isteyerek, "Bugün bekâretini almayacağım," diyorum. Kaşlarını çatmaya başlıyor ve ben de hemen "Yapmak istediğim başka bir şey var" diye açıklamak zorunda kalıyorum.

"Ne?" diye soruyor, ellerini omuzlarıma koyarak.

"Sadece birbirimizi keşfedelim. Tamam mı?"

Quinn derin bir nefes alır, sonra başını sallar.

Başımı eğerek öpüşmeyi derinleştirmeden önce dudaklarını ısıırıyorum. Hızla kontrolden çıkıyor ve sonra sol elimi kalçalarına koyuyorum. Parmaklarım onun sıcak tenine karşı esniyor.

Quinn elini sırtımda gezdiriyor ama yanlışlıkla silaha dokununca geri çekiliyor.

Hızla geri çekiliyorum. "Kahretsin, özür dilerim," Silahı arkamdan çekerek komodinin çekmecesini açtım ve silahı içine soktum.

"Silahın mı var?" Quinn kaşlarının arasında hafif bir çatıklıkla soruyor.

"Sadece bir önlem." Ön kollarımı başının iki yanına dayıyorum ve onunla göz göze geldim. "Bunun için endişelenme."

Quinn başını sallıyor ve ellerini yanlarıma koyarak başını kaldırıyor, ağzını ağzıma bastırıyor. Aşağı doğru inmeden önce onu bir süre öpüyorum, göğüslerine doğru ilerlerken dudaklarımla tenini okşuyorum.

Tanrım, tadı çok güzel.

Sol elimi aşağı indiriyorum ve sütyenin dantelini aşağı çekerek Quinn'in sağ meme ucunu ortaya çıkarıyorum. Tıpkı diğer yerleri gibi göğüsleri de küçük. Avucum onu tamamen kaplıyor ve ne kadar iyi hissettirdiğinden gözlerim kapanıyor.

"Kahretsin bebeğim, daha mükemmel olabilir miydin?" Fısıldıyorum ve sonra sütyenini açmak için arkasına uzanıyorum. Pamuğu ondan uzaklaştırırken, Quinn'in göğsünün ne kadar hızlı nefes aldığından neredeyse çırpındığını fark ediyorum.

Gözlerim onun yüzüne kayıyor ve gözlerini karartan bir beklentiyle beni izlediğini gördüğümde göğsümde şefkatli bir duygu ısınıyor.

"Bana sana dokunan ilk erkek olduğumu söyle," diyorum başımı eğip meme ucunu sert bir tomurcuk olana kadar ağzıma alırken.

"Sen ilksin," diye nefes nefese kalıyor.

Ellerimi kalçalarına koyarak vücudunda aşağı doğru ilerliyorum, külotuna ulaşana kadar tenine öpücükler konduruyorum. Çıplak vücuduna bakarak pamuğu bacaklarından aşağıya doğru çekiyorum.

İsa. Bekaretini almak yok, Eli.

Ellerimi Quinn'in bacaklarında, kalçalarında ve göğüslerinde gezdiriyorum, ona bu şekilde dokunan ilk ve tek erkek olduğumu bilerek neredeyse sarhoş oluyorum.

Bölüm 19

QUINN

Eli'nin vücudumda dolaşan elleri ciğerlerimden nefesimi çalıyor.

Onun önünde çıplak olduğum için utanacağımı sanıyordum ama hissettiğim tek şey beklenti. Tenim sanki Eli'a her yerime dokunması için yalvarıyormuş gibi karıncalanıyor. Her sinir ucum onun farkında.

Eli'nin dişleri göğüs ucumu çekiştiriyor ve karnıma bir şimşek çizgisi gönderiyor.

Başını kaldırdığında yüz hatları gergindir, çenesi o kadar sıkılmıştır ki bir kası çenesinin hemen üstünden fırlar.

"Bir sorun mu var?" Gözlerim yüzünde gezinirken soruyorum.

Başını sallıyor. "İşleri ağırdan almak için kendimi kontrol etmem gerekiyor."

"Zorunda değilsin," diyorum ve ellerimi beline koyarak onu aşağı çekiyorum, böylece üstüme uzanacak.

Göğsünü göğsüme bastırdığında, acı çekiyormuş gibi derin bir inilti çıkarıyor. "Siktir, bebeğim."

Yine alnımda bir çatıklık oluşmaya başlıyor, ama sonra Eli'nin ağzı benimkini öyle yoğun bir öpücüğe boğuyor ki, nefes almakta zorlanıyorum.

Eli kalçama doğru iniyor ve ağzı benimkinden ayrılıp boynuma ve omzuma öpücükler konduruyor. Bana bakmadan önce derin bir nefes aldığını duyuyorum.

Eli hafifçe üzerimden kayarken parmakları karnımın üzerinde geziniyor. Eli bacaklarımın arasına girdiğinde nasıl nefes alacağımı unutuyorum. Dokunuşu yumuşak, gözleri yüzüme kilitlenmiş.

"Sana dokunmamı hayal ettin mi?" diye soruyor.

Elinin en mahrem yerimi örtmesinden etkilenmiş bir halde cevap vermem biraz zaman alıyor. "Evet."

"Ve? Hayal ettiğin gibi hissettiriyor mu?"

Başımı sallıyorum.

Eli kıvrımlarımı ayırıyor ve parmağı hassas noktamın üzerinde geziniyor. Başımı daha sert sallıyorum ve "Milyon kat daha iyi" diye nefes alıyorum.

Ağzının köşesi yukarı kıvrılıyor ve beni daha sert okşamaya başlıyor. Karnım öyle bir sıkılıyor ki, içimdeki hava dışarı fırlıyor.

Eli'n bana hissettirdiklerine o kadar odaklanmışım ki vücudunu keşfetmeyi unutuyorum. İçimde zevk birikmeye, dönmeye ve sıkılaşmaya başladığında gözlerim ona kilitli kalıyor.

Parmakları aşağı doğru hareket ediyor, sinir demetine dönmeden önce açıklığımla flört ediyor ve kalçalarımın yataktan kalkmasına neden oluyor.

"Parmağımı içinde istiyor musun Quinn?" diye soruyor, sesi kısık.

"Evet." İçimdeki beklenti kırılma noktasına ulaştığında bedenim geriliyor.

Eli'n gözleri üzerimde yanıyor ve sonra tek bir parmağını içime sokuyor. Avuç içi klitorisime doğru düzleşiyor ve bana masaj yapmaya başladığında, zevk bir roket gibi içimden fırlıyor. Kalçalarım hareket etmeye başlıyor ve elini aşağı doğru iterken nefeslerim düzensizleşiyor.

Vücudum geriliyor ve tırnaklarım Eli'n yanlarına

batıyor. "İşte böyle, bebeğim. Bırak beni."

Bir uçurumda sıkışıp kalmışım gibi hissediyorum, ama sonra Eli klitorisime daha sert bastırıyor, parmağı içimde dönüyor.

"Gel, Quinn."

B e d e n i m çözülüyor ve elektrik çarpmış gibi sarsılıyorum. Dudaklarımdan boğuk bir inilti süzülürken, içimden coşku akıyor.

Eli bana o kadar büyük bir sevgiyle bakıyor ki göğsümde dayanılmaz duygular oluşuyor.

Yavaşça orgazmdan iniyorum ve Eli elini çekerken, vücudumda aşağı doğru hareket ettiğinde şaşırıyorum. Bacaklarımı birbirinden ayırıyor, kaşlarımın saç çizgime atlamasına neden oluyor ve sonra beni açıklığımdan klitorisime kadar yalarken yüzüm alevler içinde kalıyor.

Ağızıma ulaşana kadar vücudumu öperken, utanç ve arzunun garip bir karışımından hafifçe ölüyorum.

Kızardığımı görünce yüzüne ateşli bir sırıtma yayılıyor. "Sadece bölgemi işaretliyorum, bebeğim."

Bir kahkaha attım. "Sanırım bunu yapmanın bir yolu da bu."

Eli üstüme çıkıyor ve başını eğerek beni şefkatle ve derinden öpüyor, bana kendimi değerli hissettiriyor.

Orgazmdan sonra beyin aktivitem geri döndüğünde, ellerimi sırtında aşağı yukarı hareket ettirerek sıcak teninin ve tonlanmış kaslarının hissini içime çekiyorum. Sırtının alt kısmına ulaşan parmaklarım, ön tarafa gelene kadar kot pantolonunun bel bandını takip ediyor. Düğmeyi açıyorum, ama aşağı çekmeye çalıştığımda Eli başını sallayarak öpücüğü keser.

Hemen suratımı asıyorum, beni durdurduğu için mutlu değilim. "Ben de seni keşfetmek istiyorum."

"Hiç iradem kalmadı Quinn."

"Yani?" Eli'ın altından sıyrılıyorum ve onu sırt üstü itiyorum. "Sıra bende ve hayır cevabını kabul etmiyorum."

Yastıklarına yaslanırken, "Vay canına, şu patronluğa bak," diye takılıyor bana. Gözleri vücudumda geziniyor ve bir elini uzatıp parmak eklemlerini sağ göğsümün üzerinde gezdiriyor.

Kalçasının yanında diz çökerek fermuara uzanıyorum ve bu sefer beni durdurmuyor.

Kotunu ve boxerını tutarak, "Kalçanı kaldırabilir misin?" diye sordum. Eli dediğimi yapıyor ve kumaşı bacaklarından aşağı çekerken gözlerim kasıklarına kayıyor.

Aman Tanrım.

Cüssesi karşısındaki şaşkınlığımı gizlemeye çalışıyorum.

Bir keresinde porno izlemeyi denedim ama utancımdan neredeyse ölüyordum. Bir erkeği çıplak gördüğüm tek zamandı ve kendimi biraz travmatize olmuş hissettim.

Ama Eli.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyorum vücuduna hayranlıkla.

"Güzel mi?" diye soruyor, kaşlarını çatarak başını eğiyor. "Kadını sikine bakarken bir erkeğin duymak isteyeceği bir kelime değil."

"Ne söylemem gerekiyor?" Tepkisiyle eğlenerek kıkırdıyorum.

"Etkileyici."

Bir kahkaha attım. "İnan bana, çok etkileyicisin."

ELI

Quinn'e takıldım çünkü bir an için biraz korkmuş görünüyordu.

Üstüme çıkmaya başladığında, onu durdurmak için kalçalarını tutuyorum. "Eğer amın sikime yaklaşırsa, yemin ederim işim biter."

Onu biraz aşağı iterek kalçama yerleştiriyorum. Ondan yayılan ve tenimi yakan sıcaklık daha iyi değil.

"Madem senin için bu kadar zor, neden seks yapmamızı geciktiriyorsun?" diye sorar. "Çünkü öncesindeki her şeyi kaçırmamı istemiyorum.

o."

Quinn'in parmakları sikimin etrafını sarıyor ve benim için tüm beyin aktivitesini anında durduruyor. "Siktir," diye tıslıyorum, gözlerim yüzüne kayıyor.

Beni bir kez okşarken dikkatle izliyor, dokunuşu dikkatli. "Daha sert, bebeğim," diyorum ve elimi onunkinin etrafına sarıp sıkıyorum. "İşte böyle."

Elimi onunkinin etrafında tutarak ona yol gösteriyorum, nasıl sevdiğimi öğretiyorum. Gözlerim sikime iniyor ve Quinn'in elinin beni okşamasını izlemek gördüğüm en ateşli şey.

Sol elimi kaldırarak Quinn'i boynunun arkasından tutup kendime doğru çekiyorum. Ağzına giriyorum, dilimi onun sıcaklığına sokuyorum, tıpkı sikimi amına sokmak istediğim gibi.

Quinn'in elini bırakarak, zevkimin kontrolünü tamamen ona verdim.

Dişlerim alt dudağını çekiştirdiğinde Quinn sikimi sıkıca kavıyor ve içimden bir inilti kopuyor. "Tanrım, bebeğim. Evet."

Her vuruşta kendine güveni artıyor ve kontrolü ele alarak boğazımdan göğsüme doğru öpücükler yağdırıyor. Quinn'in beni sevmesini, ağzının göğüslerimi ve meme uçlarımı keşfetmesini izlerken evcilleşmemiş arzu kaslarımı geriyor.

Konu bazı şeyler olduğunda kızım masum olabilir, ama Tanrım, onun öğrenme hevesi benim bağımlılığımı besliyor.

Karın kaslarıma doğru inerken dudaklarım aralanıyor ve sonra dilini diplerimde gezdiriyor. Vücudum ateşle kızarıyor ve saçlarını tutup onu anlamsızca becermemek için sahip olduğum tüm gücü harcıyorum. Bunun yerine kalçalarım hareket etmeye başlıyor ve onun sıkı yumruğuna doğru itiyorum.

Quinn daha da alçalıyor ve ben nefesimi tutuyorum. Nefes veriyor ve ılık hava sikimin başına çarpıyor. Kendimi durduramıyorum, elim başının arkasına gidiyor ve nemli saç tellerini sıkıca avuçluyorum.

"Quinn," diye fısıldıyorum, gözlerim ona yapışmış halde.

Gözleri yüzüme kayıyor ve sonra ağzı sikimin başına kapanıyor ve ben bitiyorum.

"Lanet olsun," diyorum, kaslarım o kadar gerilmiş ki her an kopacakmışım gibi geliyor.

Quinn sikimi ağzına alıyor, tepkimi görmek için gözlerini yüzüme dikeyyor. Ben ağzına sokarken yumruğum onu yerinde tutmak için saçlarını sıkıyor.

"Bebeğim," diye inliyorum, daha derine inmek istiyorum. "Derin bir nefes al."

Derin nefes aldıktan sonra, onu öğürtmeden gidebildiğim kadar ileri itiyorum. Elini tutarak parmaklarını sikimden uzaklaştırıyorum ve taşaklarımı avuçlayana kadar onu aşağı doğru yönlendiriyorum. "Yavaşça."

Kendimi okşamayı devralıyorum ve sonra Quinn bu manzara karşısında inliyor, gözleri şehvetle kararıyor. Dudakları parmaklarıma değene kadar ağzının içine geri itiyorum ve sonra bir hız belirlemeye başlıyorum.

"Tekrar inle," diye nefes nefese emrediyorum, sikimin başındaki titreşimi hissetmek istiyorum.

Quinn inliyor ve benim doruğa ulaşmam için gereken tek şey bu. Onu uzaklaştırıyorum ve horozumu yumrukluyorum, kendimi karnımın üzerine boşaltırken sertçe pompalıyorum.

Quinn'in şişmiş dudakları boşalmamı izlerken aralanıyor ve bu benim zevkimi milyonlarca kez daha yoğun hale getirerek benden bir homurtu koparıyor.

Yüksekliğimden aşağı indiğimde, Quinn üzerime eğiliyor ve sonra horozumu tabandan başa doğru yalıyor, vücudumun artık ecstasy spazmlarıyla sarsılmasına neden oluyor.

Bana bakarken yüzüne bir gülümseme yayılıyor. "Sadece bölgemi işaretliyorum."

Bir kıkırdama duyuyorum, kaslarım nihayet gevşiyor ve sonra karnımdaki dağınıklığa bakıyorum.

Quinn yataktan kalkıyor ve odadan çıkarken kışına iyice bakıyorum. Bir dakika sonra elinde bir bezle geri gelip karın kaslarımı temizliyor.

Nemli kıyafetleri toplamaya başladığında, "Burası beni kucaklayan gereken kısım" diyorum.

Kafasını kaldırır. "Kahretsin. Özür dilerim." Gelip yanıma uzandı ve göğsüme bir öpücük kondurdu. "İşimiz bitti sanıyordum."

Kıkırdayarak başımı sallıyorum. "Tabii ki hayır. Sana sarılmayı sevdiğimi söylemiştim."

Bana sırtıyor, sonra yanakları kızarıyor ve "Yaptığımız şey gerçekten hoşuma gitti" diye itiraf ediyor.

"Ben de." Kollarımı ona sıkıca doluyorum ve o da yüzünü boynumun kenarına bastırıyor.

"Teşekkür ederim, Eli."

"Teşekkür etmesi gereken benim," diye mırıldanıyorum.

Quinn başını hafifçe sallar. "Bana karşı bu kadar sabırlı ve nazik olduğun için teşekkür ederim. Bana kendimi değerli hissettiriyorsun."

"Çünkü öylesin." Saçlarına bir öpücük konduruyorum. "Sen benim en büyük hazinemsin." Çıplak bedeninin benimkine değmesinin keyfini çıkararak, "Seni seviyorum bebeğim," diyorum.

Quinn başını kaldırıyor ve gözlerimiz buluştuğunda fısıldıyor: "Seni seviyorum.

Çok, çok fazla."

Yanağını kavrayarak ağzımı onunkine bastırıyorum, onu yavaşça ve derinden öpüyorum.

Bölüm 20

QUINN

Eli ile paylaştığımız yakınlığı zihnimde tekrar tekrar canlandırıyordum.

Eli'nin orgazmını izlemek... akıl almaz derecede ateşliydi.

Sigh.

"Bu iç çekiş ne için?" Babam yanıma otururken soruyor. Tekrar ayrılmak zorunda kalmadan önce Şükran Günü için evde.

Yüzüm alev alev yanıyor ve dişlerimin arasından yalan söylerken hızla başımı sallıyorum, "Oh, sadece açabileceğim fırını düşünüyordum."

"Olabilir mi? Emin değil misin?" diye soruyor, bir elini sırtıma koyarak. Omuz silkiyorum. "Bu büyük bir taahhüt. Ya başarısız olursam?"

"O zaman başka bir şey deneyin. Başarısız olmak kötü bir şey değildir. Deneyim kazanırsınız ve bir dahaki sefere yeni bir işe başladığınızda ne yapmamanız gerektiğini bilirsiniz."

"Josh haklı Quinn," diyor Alex bize katılırken. "İlk başta başarılı olamazsan, tekrar denersin."

"Sence bunu yapmalı mıyım?" Böyle büyük bir görevi üstlenmek konusunda hâlâ endişeli hissederek soruyorum.

Hem babam hem de Alex başlarını sallıyorlar, sonra Alex "Ayrıca hepimiz yardım etmek için burada olacağız" diyor.

"Evet, ayrıca ilk birkaç ay dükkânın kirasına yardımcı olmak için kenara ayırdığım bir miktar birikimim var," diye öneriyor babam.

Eli, babama ve Alex'e birer bira uzatırken, "O işi biz hallederiz," diye araya giriyor. "Quinn'in şimdiden yaptığı satışlarla iyi bir miktar biriktirdi."

"Öyle mi?" Babam bana gururlu bir bakış attı. "Bak benim küçük kızım başarılı bir iş kadını oluyor."

"Baba," diye mırıldanıyorum, yüzümde bir kızarıklık daha beliriyor, "Başarılı olmaktan çok uzağım."

Ethan, "Boyama konusunda gerçekten iyi olmaya başladım, bu yüzden mağaza için bir boyacıya ihtiyacınız varsa, adamınız benim," diyor.

"Sen onun erkeği misin?" Eli, kardeşine kaşlarını çatarak yorum yapar.

"Tanrım, yine başlama," diye kıkırdıyor Nina. "Herkes Quinn'in senin olduğunu biliyor."

Gözlerim babamın yüzüne kayıyor ama onun Eli ve Ethan'ın şakalaşmalarına sırtıttığını görmek beni rahatlatıyor.

Sandalyemden kalkıp, "Pastayı kontrol edeceğim" dedim.

Ayrıca Eli'nin dört gün sonraki yirmi beşinci doğum gününü kutluyoruz ve ona çikolatalı bir pasta yapıyorum. Her on dakikada bir kontrol ediyorum çünkü bu berbat edemeyeceğim tek pasta.

Mutfağa girip çömeliyorum ve fırına bakıyorum. Alex'in akşam yemeği için hazırladığı hindiye de bakıyorum.

Her şeyin yolunda gittiğinden emin olarak ayağa kalkıyorum ve Eli'nin göğsü sırtıma baskı yapıyor ve boynumun yan tarafını öpüyor.

"Pasta için endişelenmeyi bırak."

Kollarında dönüyorum, ellerimi göğsüne koyuyorum. "Bu benim sana doğum günü hediyem. Mükemmel olmak zorunda."

Eli burnumun ucunu öpüyor. "Şimdiden isteyebileceğim en iyi hediye oldun."

Ne zaman Eli'yi daha fazla sevemeyeceğimi düşünsem, duygularımın daha da büyümesini sağlayacak bir şey söylüyor ya da yapıyor.

Ellerimi yukarı kaldırıp kollarımı boynuna doluyorum. "Sana vermem gereken bir hediye daha var."

Tek kaşı kalkıyor. "Öyle mi?"

Şakacı bir şekilde sırtarak, "Bekaretim." dedim.

Eli hemen beni bırakıyor ve aramıza mesafe koyuyor. Başını sallayarak, "Ailelerimiz yakınımızdayken böyle şeyler söyleyemeyeceğini biliyorsun," diyor.

Bir kıkırdama çıkardım, gözlerim onun sikine kaydı.

"Quinn," diye mırıldanıyor, adımı söylerken bir uyarı tonu var.

"Sadece söylüyorum," diye omuz silkiyorum. "Boynuma bir kurdele bile sararım ve seksi bir iç çamaşırı giyerim."

Eli bir süre bana bakıyor, arzu gözlerini erimiş buz gibi yapıyor.

"Bundan zevk alıyorsun, değil mi?"

Başımı sallayarak aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. "Bana her şeyin beklentiyle ilgili olduğunu öğreten sendin."

"Ne bekliyorsun?" Babam arka kapıdan içeri girerken aniden sorar.

Eli hızla mutfak masasına oturuyor ve ben kahkahalarımı **y u t m a k** zorunda kalıyorum.

Eli boğazını temizledikten sonra, "Ah... Quinn bana fırını açmak için nasıl bir beklenti oluştuğunu anlatıyordu" dedi.

"Herhangi bir mağazaya bakmaya gittin mi?" Babam soruyor.

Başımı sallıyorum, sonra Eli "Yeşil Yaprak hâlâ boş" diyor.

Yüzümdeki gülümseme kayboluyor. "Hayır."

"Mükemmel olurdu," diye Eli'ye katılıyor babam.

Başımı sertçe salladım ve dışarı çıkarken, "Hayır dedim.

Bir daha bundan bahsetme."

Nina'nın yanına oturduğumda, suçluluk ve keder göğsümde dönüp dururken yüzüme bir gülümseme yerleştirmek için kendimi zor tutuyorum.

Geçen hafta Katie hakkında giderek daha az düşündüğümü fark ettim. Ama aklıma geldiğinde, bu kalbime büyük bir darbe indiriyor ve kendimi suçlu hissediyorum

Eli ile bulduğum mutluluk anları için.

Konuşmayı dinlemeye çalışıyorum ama zihnim dağılıyor ve kucağımdaki ellerime boş boş bakıyorum.

Nina'nın eli sırtıma yerleşiyor ve gözlerim onunkilere kaydığında bana rahatlatıcı bir gülümseme veriyor.

Benimle paylaştığı her şeyi hatırlıyorum ve derin bir nefes alarak üzüntü ve suçluluk duygularımı bastırıp etrafımdaki insanlara odaklanıyorum.

ELI

Tüm kapıların kilitli olduğundan emin olduktan sonra yukarı çıkıyorum.

Yatak odasına girdiğimde Quinn banyoda dişlerini fırçalıyordu.

Lavaboda ona katılıyorum ve diş fırçama biraz diş macunu sürerken gözlerim aynada Quinn'inkilerle kilitleniyor. Daha önce terslediği için kendini kötü hissettiğini görebiliyorum ve sorun olmadığını göstermek için ona göz kırpıyorum.

Ağzımızı çalkalamayı bitirdikten sonra elini tutup onu yatağa çekiyorum. Oturuyorum, yüzümü ona dönüyorum ve elini elimde tutarak, "Benimle konuşacak mısın?" diye soruyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldıyor.

Başımı salladım. "Beni terslediğin için üzgün değilim Quinn. Sadece nedenini bilmek istiyorum."

Omuzları çöküyor ve derin bir nefes veriyor. "Yeşil Yaprak'tan bahsettiğinde, Katie hakkında giderek daha az düşündüğümü hatırladım."

Gözlerindeki suçluluk duygusunu şimdi anlıyorum.

Boğazımı temizleyerek, "Hoşunuza gidebilecek bir fikrim var," diyorum. Quinn bana meraklı bir bakış attı. "Ne?"

"Fırınınıza Katie'nin adını verin. Böylece onu her gün hatırlarsın."

Quinn'in dudakları aralanır ve sonra ağzını bir gülümseme kaplar. "Aman Tanrım, Eli. Bu çok iyi bir fikir."

Parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum. "Yeşil Yaprak'ı kek dükkanınız yapmayı düşünür müsünüz?"

Quinn başını sallar. "Katie'nin anısına." Alnında bir çatıklık oluşmaya başlıyor, sonra soruyor: "Yeşil Yaprak'ın olduğu yerde dükkân açmam senin için neden bu kadar önemli?"

Elini kaldırıp sırtına bir öpücük konduruyorum. "Çünkü bana yakın olacaksın ve ben de senin güvende olduğundan emin olacağım."

"Oh." Yüz hatları yumuşuyor, sonra tekrar başını sallıyor. "Tamam." "Kira kontratını imzalayabilir miyiz?"

"Evet."

Onu göğsüme doğru çekiyorum ve sıkıca sarılıyorum. "Bunu duyduğuma çok sevindim."

Quinn'i bırakarak banyo ışığını kapatmak için ayağa kalkıyorum. Ona dönerek, "Şimdi benimle seks konusunda dalga geçmen hakkında konuşalım" diyorum.

İçinden bir kahkaha patlıyor ve ayağa fırlayıp kapıya doğru koşmaya başlıyor. Kaçamadan onu yakalıyorum ve ayaklarından kaldırıp yatağa fırlatıyorum.

Quinn'in üzerine sürünüyorum ve ellerini başının iki yanında tutarak ona kaşlarımı çatıyormuş gibi yapıyorum. "Beni sertleştirip sonra da babanla bırakmayı seviyor musun?"

Başını sallıyor, gözlerinde kahkahalar dans ediyor.

"Kurdelem ve iç çamaşırım nerede?" Parmaklarımı boynunda gezdirebilmek için bir elini bırakarak soruyorum.

"Ah... doğum gününe sadece dört gün var ve şu anda hepsi hayal ürünü çünkü hiç iç çamaşırım yok."

Aşağı inip göğsünü avuçlarken ona bir kaşımı kaldırarak soruyorum: "Hayal gücün başka neler bulabilir?"

Quinn'in dudakları ayrılıyor ve sırtını dikleştirerek göğsünü avucuma daha sert bastırıyor. "Sen bana böyle dokunurken düşünemiyorum."

Şortunun üzerinden amını avuçlayana kadar elimi vücudundan aşağı kaydırıyorum. "Peki ya şimdi?"

"Eli," diye nefes alıyor adım bir dua gibi.

Onu kıyafetlerinin arasından okşamaya başlıyorum ve o da kalçalarını kaldırarak daha fazla sürtünme elde etmeye çalışıyor.

"Bana şu anda ne düşündüğünü söyle," diye emrediyorum. Quinn'in gözleri ihtiyaçtan ateş gibi parlıyor. "Daha fazlasını istiyorum."

"Sana ne yapmamı istiyorsun?" Başımı eğip nefesimin çenesinde gezinmesine izin verirken mırıldanıyorum.

"Kıyafetlerimi çıkar."

Amını daha sert ovuyorum. "Ya sonra?"

"Eli," diye inliyor.

"O zaman ne yapmamı istiyorsun, Quinn?" Gözlerini yakalayabilmek için başımı kaldırırken talep ediyorum.

"Her yerime dokun."

Vücudunda aşağı doğru ilerliyorum ve şortunu ve külotunu tutarak kumaşı bacaklarından aşağı sürüklüyorum. Kıyafetleri yere bırakıyorum, sonra bacaklarını iterek açıyorum ve kalçasının iç kısmına öpücükler konduruyorum. Amına ulaştığımda, nefesimin onun üzerinde dolaşmasına izin veriyorum.

Quinn titremeye başladı, gözleri bana kilitlenmişti.

Parmaklarımla onu ayırıyorum ve sonra dilimi klitorisinin üzerinde gezdiriyorum.

Quinn'in ayrılmış dudaklarından hava fışkırıyor ve onun benim yüzümden titrediğini görmek göğsümü tatminle dolduruyor. Onu yerinde tutmak için kalçalarını tutuyorum, başımı tekrar indiriyorum ve sonra onu yutuyorum, susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi uyarılmasının her damlasını yalayıp yutuyorum.

"Eli," diye haykırıyor yorganı avuçlarken.

Dilimi içine sokuyorum, sonra klitorisini emerek kalçalarının titremesine neden oluyorum. Quinn başını arkaya yatırıyor, inilti ondan süzülüyor ve serbest kalmaya yaklaştığında, öldürmek için içeri giriyorum, klitorisini sertçe emerken bir parmağımı içine itiyorum.

"Oh, Tanrım," diye nefes nefese kalıyor ve sonra orgazm olurken kasılıyor, amı parmağımın etrafında sertçe kenetleniyor.

Vücudunda yukarı doğru hareket ederken onu parmaklamaya devam ediyorum, zevkinin mümkün olduğunca uzun sürmesini sağlıyorum. Ağzımı onunkine bastırarak dilimi içine sokuyorum, uyarılmışlığını tatmasını istiyorum.

Quinn boşalınca parmağımı içinden çıkarıp dudaklarını ıslaklıkla kaplıyorum. "Bir dahaki sefere ailelerimiz etraftayken beni seksle kızdırırsan, amını yalarım ama boşalmana izin vermem."

Quinn başını sallıyor ve ben de onu öpmeden önce dudaklarındaki uyarılmayı emiyorum, içine dalmaktan kendimi alıkoymak zorunda kalmanın verdiği hayal kırıklığıyla.

Yapmak zorunda olduğumdan değil. Kendime mavi toplar veriyorum çünkü Quinn'de oluşan beklentiye izlemek içimdeki bağımlılığı besliyor.

Bölüm 21

QUINN

Eskiden Yeşil Yaprak olan dükkânda dururken kalbim acıyla sıkışıyor. Boş olmasına rağmen, her şeyin tam olarak nerede olduğunu hatırlıyorum.

Katie'nin kahkahalarını
duyabiliyorum. Neredeyse onu
yanımda hissedebiliyorum.

İçimi bir keder dalgası kaplıyor ve ağlamaya başlamamak için zorlukla yutkunuyorum.

Eli ellerini omuzlarıma koyuyor, göğsü göğsüme bastırıyor. Sonra bir duvarı işaret ediyor. "Mutfağını oraya kurabiliriz. Geri döndüğünde her zaman çok huzurlu görünüyorsun, müşterilerin seni çalışırken görebilmesi için açık bir mutfak olması gerektiğini düşünüyordum."

Başımı sallıyorum, fırının görüntüsü zihnimde şekillenmeye başlıyor. "Teşhir tezgahı da buraya konabilir."

"Evet. Senin için raflar koyabilirim."

Kollarında dönerek onun çarpıcı mavi gözlerine bakıyorum. "Teşekkür ederim, Eli."

"Ne için?"

"Bana bir rüya verdiğin için."

Dudakları yukarı kıvrılıyor, sonra boş alana göz gezdiriyor. "İşimiz bittiğinde harika görünecek."

Tekrar arkamı dönüp Eli'nin göğsüne yaslanıyorum. Kollarını bana doluyor ve çenesini başımın üstüne koyuyor. "Kekler için farklı temalar kullanmayı düşünüyordum. Peri masalı. Avengers. Çiçekler."

"Aletler," diye ekliyor Eli gülerek. "Hırdavat dükkanına uygun olsun diye."

Bir kakhaha patlattım. "Bunlar çok tatlı olurdu." Birlikte gelecekle ilgili hayaller kurarken keyifle sırtıyorum. "Mini kekler yapabilirim. Belki onlara galaksi teması veririm."

"Eminim bunlar çok çabuk satılır," diyor Eli. "İki masa koyup kahve satmaya ne dersin?"

"Ah, bilmiyorum." Hayal etmeye çalışıyorum, sonra başımı sallıyorum. "Pişirmeye odaklanmak istiyorum. Belki daha sonraki bir aşamada?"

"Tamam," diye mırıldanıyor.

Telefonum çalmaya başlıyor ve cebimden çıkarıyorum. Finlay'ın adını görünce gülümseyerek "Selam, nasılsın?" diye cevap veriyorum.

"İyi. Sen nasılsın?" diye soruyor kuzenim.

"Daha iyi," diye mırıldandım. "Buraya ne zaman taşınacağınıza dair bir haber var mı?" "Babam evi satışa çıkardı. Satılır satılmaz eşyalarımı toplayacağım." "Umarım çabuk satılır. Seni burada görmek için sabırsızlanıyorum."

Finlay kıkırdayarak, "Bu ikimiz için de geçerli," diyor.

"Babam iş bulana kadar idare etmem için bana biraz para vereceğini söyledi."

"Şey... Ben bir fırın açıyorum. Eğer işler iyi giderse, her zaman benimle çalışabilirsin."

"Gerçekten mi? Kendi mağazanı mı açıyorsun?" Finlay nefes nefese kaldı.

"Evet." Tam o sırada bir arkadaşımın olmasını ne kadar özlediğimi fark ettim ve "Buraya gelmen için sabırsızlanıyorum" diye ekledim.

"Toplanmaya başladım bile. Naperville'i çoktan aştım."

"Umarım yakında kapımın önünde olursun."

"Biraz şansla... ugh... Gitmeliyim, bir müşteri var." "Yakında görüşürüz."

Görüşmeyi bitirdiğimde Eli, "Kulağa umut verici geliyordu." dedi.

"Evet." Telefonu cebime geri sokuyorum ve Eli'a dönüyorum. "Evleri satılıkmış."

"Finlay bizimle kalacak mı?"

Düşünmek için duraksadım. "Belki bir hafta kadar... eğer senin için de uygunsa. Muhtemelen babamın yanına taşınacak." Omuz silkiyorum. "Kendi evini bulabilir."

"Elbette Finlay bizimle kalabilir," diye teminat veriyor Eli. "İhtiyacı olduğu sürece."

Ona bakarken, sevgi dolu bir gülümseme dudaklarımı büküyor. "Nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

Sırtarak kalçalarımı tutuyor ve beni kendine doğru çekiyor. "Şanslı olan benim, bebeğim." Dudaklarıma hızlı bir öpücük konduruyor.

Eli beni bırakarak, "Haydi, işe koyulalım" diyor. Ben defteri ve kalemi alırken o da bir mezura çıkarıyor ve rafların olacağı alanı ölçmeye başlıyor.

O numaraları söyledikçe ben de yazıyorum.

"Finlay senin tek kuzenin mi?" diye soruyor.

"Hayır, Teksas'ta bir tane daha var. Anne tarafımdan, o yüzden onunla pek görüşmüyorum."

Eli'nin gözleri bana kaydı. "Annen sen küçükken öldü, değil mi?"

Başımı salladım. "Ben bebekken, yani onu hiç tanımadım."

"Baban seni tek başına yetiştirerek harika bir iş çıkardı."

Yüzüme bir sırıtma yayılıyor. "Evet, o en iyisidir. On üç yaşına geldiğimde, bir erkeğin bana nasıl davranması gerektiğini göstermek için beni ilk randevuma bile götürdü."

Eli kıkırdar. "Kahretsin, umarım onun belirlediği standartlara uygun yaşıyorumdur." "İnan bana, o standartları sudan çıkarmışsın." Bir yazı yazmak

Not defterine birkaç fikir not ettikten sonra "Kuzenin var mı?" diye soruyorum.

Eli başını sallar. "Hayır, sadece biz varız."

"Ailenizin bu kadar yakın olmasına bayılıyorum," diyorum.

Eli gelip önümde, bacak bacak üstüne atmış oturduğum yere çömeliyor. Bir elini yüzüme götürerek saçımın birkaç telini kulağımın arkasına doğru fırçalıyor. "Sen de o ailenin bir parçasısın."

Gözlerinin derinliklerine bakarken dudaklarım sıcak bir gülümsemeye kıvrılıyor. "Keşke seni ne kadar sevdiğimi görmek için kalbimin içine bakabilseydin."

Eli başparmağıyla işaret parmağını birbirinden bir santim uzakta tutuyor. "Bu kadar mı?" Başımı sallıyorum. "Bundan çok daha fazlası."

Kollarını iki yana açarak, "Bu kadar mı?" diye sordu.

Dizlerimin üzerine çöküp kollarımı ona doluyorum ve göğsüne gömülüyorum. "Her şeyden çok Eli. Sen benim hayatımsın."

Bana sıkıca sarılıyor ve beni ayağa kaldırıyor. "Seni yaşıyorum, Quinn." Yukarı bakarak, "Annenle babanın birbirlerine böyle dediklerini duymuştum" diyorum.

"Evet, babam aşkın nefrete çok benzediğini söylüyor. Gelir ve gider, ama sadece bir hayatınız var. Bu hayatta benim için tek olan sensin, bu yüzden seni yaşıyorum."

Mutlu bir kıkırdama çıkararak, "Bunu sevdim. Ben de seni yaşıyorum."

ELI

Telefonum çalmaya başladığında Quinn'in dükkânında rafları yerleştirmekle meşguldüm. Çekici bırakıp ekrana bakıyorum ve Jason'ın adının yanıp söndüğünü görüyorum.

"Hey, uzun zaman oldu," diye cevap veriyorum.

"Nasılsın?" "İyiyim," diye cevap veriyor. "Doğum günün kutlu olsun."

"Teşekkürler," diye kıkırdıyorum.

"Orada işler nasıl?"

Gözlerim astığım raflarda geziniyor. "Şikayetim yok. Quinn'in mağazasını hazırlamakla meşguldük."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Bir an sessizlik oldu, sonra "İyi misin?" diye sordum. "Evet. Olan oldu. Hayat devam ediyor."

Sesinin ne kadar yorgun geldiğini duyunca, "Yeterince dinleniyor musun?" diye soruyorum.

"Hayır, amcam beni iliklerime kadar çalıştırıyor." Sonra kıkırdıyor ve ben rahat bir nefes alıyorum.

"Haber var mı?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Hiçbir şey. Ellerindeki her ipucu bir çıkmaz sokakla sonuçlandı."

"Berbat," diye mırıldandı. "Şey, sadece seni kontrol etmek istedim."

"Kendine iyi bak, Jason."

"Sen de."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve sonra cihaza bakıyorum, Jason'ın Katie'yi kaybettikten sonra kendini toparlayıp toparlayamayacağını merak ediyorum.

Onun bana davayı hatırlatmasıyla arama listemi açıyorum ve şerif departmanının numarasını çeviriyorum.

Harry ile konuşmak istiyorum ama beni Cade'e

bağlıyorlar. "Hey, Eli," diye iç geçiriyor Cade.

"Evet, o piçleri bulana kadar benden haber almaktan bıkacaksınız," diyorum.

"Sürekli araman onları daha çabuk bulmamızı sağlamayacak," diye mırıldandı Cade.

"Elinizde DNA örnekleri ve krokiler var. Ne kadar zor olabilir ki?" Hayal kırıklığıyla sesim titreyerek soruyorum.

"Sistemde hiç eşleşme yoktu. Samanlıkta iğne aramaya çalışıyorsunuz," diye homurdanıyor.

Derin bir nefes alıyorum. "Üzgünüm, Cade. Sadece sinirliyim."

"Hepimiz öyleyiz Eli. İnan bana, bu davaya ayırabildiğim her dakika çalışıyorum."

"Teşekkürler. Minnettarım."

"Quinn nasıl? Bir mağaza açtığını duydum?"

"Evet, kek satacak. Kapılar açıldığında gelmelisin."

"Yapacağım. Yeniden ayağa kalktığını duyduğuma sevindim. Hepimiz onu destekliyorduk."

"Teşekkürler," diye mırıldandım. "İrtibatta olacağım."

"Tamam. Haftaya konuşuruz," diye kıkırdıyor görüşmeyi sonlandırırken.

"Hayır, Eli," diye bağıyor Quinn dükkâna girdiğinde, gözlerim ona kayıyor. "Bugün senin doğum günün. Bu bekleyebilir."

Alnıma bir kaş çatma yerleşiyor. "Kasabaya kadar yürüdün mü?" Quinn başını sallıyor. "Sadece otuz dakikalık bir yürüyüş."

İçimdeki hayal kırıklığı taşıyor. "Kahretsin, Quinn! Seni almam için neden beni aramadın?"

Quinn sert ses tonum karşısında irkiliyor, yüzündeki kan çekilirken gözleri fincan tabağı gibi açılıyor.

Elimi yüzüme sürerek derin bir nefes alıyorum. "Üzgünüm, bebeğim." Onu göğsüme doğru çekerek aramızdaki mesafeyi hızla kapatıyorum. "Seni terslediğim için özür dilerim."

"Tek başıma yürümeme izin verilmediğini bilmiyordum," diye mırıldanıyor, sesi temkinli çıkıyor.

Önce şakağına, sonra yanağına ve boynuna birer öpücük konduruyorum. "Sadece her zaman güvende olduğundan emin olmak istiyorum."

Quinn başını sallıyor, bana sokuluyor. "Tamam. Bir daha tek başıma yürümeyeceğim."

O piçler yakalanana kadar olmaz.

"Toparlanmama izin ver. Şehirde almanız gereken bir şey var mı?"
Tüm aletlerimi alet kutusuna geri atarken soruyorum.

"Ah... evet..."

Yanaklarının kızardığını görmek için tam zamanında ona bakıyorum.
Kaşlarım yukarı kalktı. "Ne almanız gerekiyor?"

"Hediyen. Sadece on dakikaya ihtiyacım var," diyor ve mağazanın girişine doğru bir adım atıyor. "Tek başıma gidebilir miyim?"

"Elbette bebeğim. Sadece kasabaya yalnız yürümeni istemiyorum.
Etrafında insanlar varken sorun yok."

Quinn başını sallar. "Hemen döneceğim."

Dükkândan çıkışını izledim, sonra derin bir nefes aldım. Quinn'e karşı ilk kez kendimi kaybetmişim. Bir daha olamaz.

Sadece... o piçlerin hala dışarıda olduğunu ve neler yapabileceklerini bilmek... Quinn'i tekrar ele geçirirlerse ölürüm.

Başımı sallayarak alet çantasını alıyorum ve dükkândan çıkıp kapıyı arkamdan kilitliyorum.

Yolun karşısına geçip nalburdan içeri adımımı attığımda anneme bakıyorum. "Bugün yardım ettiğin için teşekkürler."

"Tabii ki." Gözleri yüzümü tarıyor, sonra soruyor, "Sorun ne?"

Alet kutusunu tezgâhın üzerine koyarken başımı sallıyorum. İçimi çekerek, "Quinn'i tersledim," diye itiraf ediyorum.

Annemin gözleri büyüdü. "Neden?"

"Az önce Cade ile bir telefon görüşmesi yaptım ve hiçbir ilerleme kaydedemedikleri için hayal kırıklığına uğradım. Quinn kasabaya kadar tek başına yürüdü."

"Oh." Annem tezgâhın etrafından dolanıp elini sırtıma koydu. "Quinn iyi mi?"

"Sanırım onu çok korkuttum. Yeterince çabuk kaçamadı."

Annem dükkânın girişine bakıyor. "Nereye gitti?" "Bana bir hediye almaya." Kulağa boş gelen bir kıkırdama çıkardım.

"Eminim sadece ürkmüştür. Ona neden sinirlendiğini açıkladın mı?"

Başımı salladım. "Evet. Sadece onlar hâlâ dışarıdayken o mesafeyi yürümesini istemiyorum."

"Bu konuda fazla endişelenme," diyor annem.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak tezgâha yaslanıyorum.

"Endişenin bana bu kadar ağır geldiğini bilmiyordum."

"Geri gelebileceklerini mi?"

Başımı sallıyorum, gözlerimi anneminkilere dikiyorum. "Katie'ye yaptıklarından sonra..." Başımı sertçe sallıyorum.

Annem derin bir nefes alıyor, yavaşça nefes veriyor ve sonra şöyle diyor: "Hepimiz Quinn'i güvende tutacağız. Artık tek başına yürümemesi gerektiğini biliyor."

Dükkâna şöyle bir bakıp, "Benim için kapatabilir misin?" diye soruyorum. "Tabii. Git Quinn'le doğum gününü kutla.

Endişelenmemeye çalış."

Başımı sallayarak alet kutusunu aldım. "Teşekkürler anne." Dükkândan çıkmadan önce alnına bir öpücük konduruyorum.

Tam alet çantasını kamyonun arkasına koyarken Quinn'in elinde küçük bir çantayla yoldan geldiğini görüyorum. Onu izlediğimi fark edince çantayı arkasına sıkıştırıyor.

Ona şakacı bir sırıtma yapıyorum. "Ne saklıyorsun?" "Eve gittiğimizde göreceksin."

Elimi kaldırıp başparmağımı yanağına sürüyorum. "İyi misin?"

Başını sallıyor, sonra kamyonu bakıyor. "Gitmeye hazır mısınız?"

"Evet, gidelim."

Bölüm 22

QUINN

Yemeğimiz bittikten sonra, "Hediyeni almaya gidiyorum. Bana on dakika ver."

Eli tabakları lavaboya bırakıyor ve bana sırtıyor. "Nihayet. Beni bu hediye için beklettin."

"Oturma odasında bekler misin?"

"Elbette."

Merdivenleri hızla çıkıyorum ve yatak odasının kapısını arkamdan kapatarak dolaptan içinde iç çamaşırı olan çantayı almaya gidiyorum.

Kırmızı danteli çıkarıyorum ve Eli'nin seveceğini umarak ona bakıyorum.

Üzerimdeki elbiseyi çıkarıp banyoya gidiyorum ve seksi geceliğimi üzerime geçirmeden önce kendime çeki düzen veriyorum. Kıçımın hemen altına kadar düşüyor.

Sırtarak g-string'i çekiştiriyorum ve sonra aynadaki yansıma bakiyorum. Saçlarımı omuzlarımın etrafında kabartıyorum.

"Kahretsin! Neredeyse unutuyordum." Aceleyle pakete geri dönüp kırmızı kurdeleyi çıkarıyorum, sonra da aynanın karşısına geçip boynuma fiyonkla bağıyorum.

Sonucu gördüğümde yüzüme mutlu bir gülümseme yayılıyor ve kendimi seksi hissederek odadan çıkıyorum. Merdivenlerden gizlice iniyorum ve oturma odasına ulaşip vücudumu duvarın arkasına saklayarak içeri bakıyorum. "Hazır mısın?"

Eli koltukta oturduğu yerden bana bakıyor. "Olabileceğim kadar hazırım."

"Gözlerini kapat ve dikizlemek yok."

Dediğimi yapıyor ve oturma odasına doğru yürürken sehpayı hızla itip televizyonu kapatıyorum.

"Mobilyaları taşıdığınız bu hediye ne kadar büyük?" Eli soruyor.

Önünde duruyorum ve hızla atan kalbimi sakinleştirmek için derin bir nefes alarak, "Gözlerini açabilirsin," diyorum.

Eli'nin gözleri açılıyor ve sonra yüzündeki gülümseme kayboluyor. Bana bakıyor, dudakları aralanırken yüz hatları düpedüz yırtıcı görünene kadar gerginleşiyor. "Tanrım, Quinn, bir melek gibi görünüyorsun." Ayağa kalkarken boğazını temizliyor. "Çok seksi bir melek." Aramızdaki mesafeyi kapatıyor. "Boşver onu. Seksi küçük bir şeytana benziyorsun."

Tepkisinden memnun, ona sırtıtıyorum. "Öyle mi?"

"Ah evet," diyor elini boynuma götürerek. Pruvayı çekiştiriyor. "Kahretsin, bunu gerçekten beğendim. Kırmızı benim yeni favori rengim."

Eli ellerini çıplak omuzlarıma koyuyor, sonra parmakları göğüslerime değene kadar avuçlarını aşağı indiriyor. "Yalan söylemeyeceğim, bu çok tahrik edici."

Gözlerim onun yüzüne kayıyor. "Bu gece bekaretimi almanı istiyorum."

Eli'nin gözleri güneşe rakip olabilecek bir şiddetle benimkilerle buluşuyor. Alt dudağını dişlerinin arasına alarak bir adım geri çekiliyor ve yakıcı bakışlarının üzerimde gezinmesine izin veriyor. "Bu noktada, senin içine girdikten sonra bir dakika bile dayanamayacağım."

Gömleğini boynunun arkasından tutarak, kumaşı başının üzerinden çekiyor. Dudaklarım hareketin ne kadar sıcak görüldüğünden ayrıldı.

"Evet, bana böyle bakmaya devam edersen kesinlikle uzun süre dayanamayacağım."

Eli kemerini çözmeye başlıyor ve gözlerim kot pantolonuna yakınlaşıyor. "Beni boşaltacak mısın bebeğim?" diye soruyor.

"Oh, evet," diye nefes alıyorum. Eli kot pantolonunu ve boxer'ını çıkardığında yaklaşıyorum ve kanepeye oturması için onu geri itiyorum. Ereksiyonu kaya gibi sert, vücudundan yukarı doğru çıkıntı yapıyor.

Eli'nin kucağına tırmanıp, üzerine çıkıyorum. Öne doğru eğilip çenesine bir öpücük konduruyorum ve boynuna doğru daha fazla öpücük bırakırken parmaklarımı sikinin etrafına doluyorum.

"Daha sert," diye emrediyor, çenesi sıkıca kilitleniyor.

Yumruğumu kalın uzunluğunun etrafında sıkıyorum ve onu yavaşça okşamaya başlıyorum, gözlerim yüzüne kilitlenmiş.

Eli'nin ifadesi şehvetle şehvani bir hal alıyor ve karnım onun ne kadar ateşli görüldüğünden dolayı sertçe sıkılıyor.

Bir elini kaldırıyor ve parmaklarını boynumun arkasına dolayarak ağzımı kendine doğru çekiyor. Dili ağzımın içine girdiğinde, kalçaları sallanmaya başlıyor ve sikini elime doğru pompalıyor.

Olacakların tadına bakmak isteyerek elimi ondan çekiyorum ve sonra ereksiyonunun üzerine bastırıyorum. Kalçalarımı hareket ettirmeye başlıyorum, kendimi onun şaftına yukarı ve aşağı sürtüyorum.

"Oh... siktir," diye tıslıyor Eli. "Siktir, bebeğim." Kalçalarımıdan tutarak beni sertçe üzerine itiyor, dantel külotuma vururken gözleri sikine kilitleniyor. "Tanrım, boşalacağım."

Beni geri itmeye çalışıyor ama omuzlarından tutup kalçalarımı daha hızlı hareket ettiriyorum. "Hayır, böyle boşalmanı istiyorum."

Nefes alışları hızlanıyor, dudakları aralanıyor ve gözlerini bana dikeyyor. Kaslarının gerilmesini izliyorum, sonra sarsılmaya başlıyor, kalçaları içime doğru sertçe sallanıyor. "Siktir, Quinn... Bebeğim." Kelimeler nefes nefese inliyor ve sonra orgazm oluyor.

Çenesini ellerimin arasına alarak, kendimi ona sürtmeye devam ederken, kendi orgazmımın arttığını hissederek ağzımı onunkine yapıştırıyorum.

"Eli," diye nefes alıyorum dudaklarına karşı.

Elini aramıza sokuyor ve parmakları beni dantellerin arasından geçiriyor, ta ki ben bir çığlık atana kadar.

Eli kanepenin kenarına geçip gömleğine uzandığında içimde kalan spazmların etkisiyle hâlâ soluk soluğa kalıyorum. Kumaşı karnını temizlemek için kullanıyor, sonra "Bacaklarını etrafımda kilitle" diyor.

Ayağa kalktığında, bir örümcek maymunu gibi ona yapıştım. Beni yatak odasına taşıyor ve yatağa yatırıyor.

Bir an bana baktı, sonra boynumdaki kurdeleye uzandı ve çekerek çözdü.

"Kollarını başının üstüne koy" diye emrediyor.

Dediğini yaparken ona meraklı bir bakış attım.

Eli bileklerimi tutuyor, sonra da kurdeleyle birbirine bağlıyor. "Ellerini orada tut."

Başımı sallıyorum, yatağın başucundaki çekmeceye uzanışını izliyorum. Bir prezervatif çıkarıp folyo paketi ellerimin yanına koyuyor.

Ne olacağını bildiğim için midem bir alçalıp bir yükseliyor.

Sonunda.

Eli vücudumda aşağı doğru hareket ediyor ve g-string'i tuttuğunda, danteli çıkarabilmesi için kalçalarımı kaldırıyorum.

Beni öpmesini ya da prezervatifi takmasını bekliyorum ama bunun yerine bacaklarımı açıyor, aralarına diz çöküyor ve sonra gözleri benimkileri buluyor ve öylece bana bakıyor.

Duygusallık yüz hatlarını sıkılaştırıyor, sonra "Teşekkür ederim Quinn" diyor. Ellerini kalçalarımın üzerine koyuyor ve eğilerek kurşunun köprücük kemiğimde bıraktığı ize bir öpücük konduruyor. "Bekaretini benim için sakladığın için teşekkür ederim." Aşağı doğru inerek göğsümdeki yara izine bir öpücük konduruyor. "Bu kadar çok savaştığın ve beni terk etmediğin için teşekkür ederim."

Sözleri beni duygulandırıyor ve gözyaşlarımı zorlukla yutarken çenem titremeye başlıyor.

Başını kaldırarak ellerini başımın iki yanına koyuyor ve sonra gözleri benimkilere kilitleniyor. "Benim olduğun için teşekkür ederim."

Başımı sallıyorum, karşılık veremiyorum çünkü o zaman ağlamaya başlayacağımı biliyorum. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor, gözleri sözlerini yansıtıyor. "Benimkinden daha çok hayat. Her şeyden çok."

Bir damla gözyaşı kaçıyor ve Eli eğilip dudaklarıyla onu yakalıyor. Nefesi yanağımda ve çenemde geziniyor, sonra "Hazır mısın?" diye soruyor.

Çabucak başımı salladım. "Öyleyim."

Eli'nin ağzı saniyeler içinde derin ve içten bir öpücükten vahşi ve ateşli bir öpücüğe dönüşüyor.

Ağzımı serbest bırakıp boynuma ve göğsüme öpücükler yağdırdığında nefes nefese kalıyorum. Dantelin arasından meme ucumu ağzına almadan önce beni vücuduyla sararken kasları derisinin altında dalgalanıyor.

Elleri kalçalarımın yerleşiyor ve sonra onları hareket ettirerek geceliği göğüslerimin üzerinde toplanana kadar yukarı itiyor.

Göğsünü benimkine bastırıyor, sonra aşağı doğru inerken vücudunu benimkine sürtüyor. "Kahretsin, tenini benimde hissetmeyi seviyorum," diye inliyor. Yüzünü bacaklarımın arasına gömmeden önce göğüslerime ve karnıma sıcak öpücükler yağdırıyor.

Eli'nin derin bir nefes aldığını duyuyorum, yanaklarım kızarıyor. Gözleri açılışıma kilitleniyor, sonra "Çok ıslak ve benim için hazır" derken neredeyse hırlıyor.

Oh. Tanrım.

Eli giriş yerimden klitorisime kadar beni yalıyor, ciğerlerimdeki havayı çalıyor. "Hepsi benim." Kelimeler hassas bedenimde gümbürdüyor.

Sonra Eli bacaklarımın arasında diz çöküyor ve prezervatife uzanıyor. Kalbim boğazıma fırlıyor, folyoyu yırtıp prezervatifi sikine geçirirken gözlerim ellerine yapışıyor.

Göğsümdeki beklenti nefesimi tutmama neden oluyor.

İşte bu... Beklediğim an.

ELI

Prezervatifi sikime geçirdiğimde Quinn'in yüzüne bakıyorum ve nefesini tuttuğunu görüyorum.

Vücudumu onunkinin üzerine yerleştirip ön kollarımı başının iki yanına dayıyorum ve "Nefes al bebeğim" diyorum.

Önce alnına, sonra da kızarmış yanağına bir öpücük konduruyorum. "İyi misin?"

Çabucak başını sallıyor. "Sadece heyecanlıyım."

Verdiği dürüst yanıt dudaklarımın kıvrılmasına neden oluyor. Gözlerim güzel yüzünde geziniyor, paylaştığımız samimiyet beklentiyle dolup taşıyor.

"Seni incitmemek için elimden geleni yapacağım," diyorum, bekâretini alma konusunda biraz endişeliyim.

Quinn bir nefes verir. "Acıyorsa sorun değil."

Aramıza uzanarak sikimi onun girişine yerleştiriyorum. Kalçasını tutarak yavaşça hareket etmeye başlıyorum, sadece onu kızdırıyorum.

Quinn kollarını aşağı indirmeye başlıyor ve ben başımı sallıyorum. "Hayır, onları başının üstünde tut. Bana dokunarak dikkatini dağıtmanı istemiyorum. Ben istiyorum

tüm dikkatini seninle ilk kez seviştiğimde nasıl hissettiğine ver."

"Tamam."

Başımı eğerek ağzına bir öpücük konduruyorum ve sonra biraz daha sert itiyorum, sikimin başı zar zor içine giriyor. Kıçım sıkılaşıyor ve içine girme dürtüsüyle savaşmak zorunda kalıyorum.

Tanrım. Tamam... derin nefes al.

Onu dikkatlice bedenime uygun hale getirmeye çalışırken sikim onun açıklığıyla flört etmeye devam ediyor.

Quinn inliyor ve sonra kıçını yataktan kaldırıyor ve istediğimden daha derine itiyorum. İçinden hava fışkırıyor ve benim vücudum donarken onun yüz hatları geriliyor.

"Lanet olsun. Kıpırdama!" Kelimeleri gıcırdatarak çıkarıyorum, nefesim kesiliyor. "Kıpırdama." Alnımı onunkine yaklaştırıyorum ve yoğun dürtünün geçmesini bekliyorum.

"İyi misin?"

"Evet," diye fısıldıyor. "Sadece bir tutam."

Vücudumu kontrol altına aldığımda, yavaşça tekrar hareket etmeye başlıyorum. İticileri birkaç saniye kısa tutuyorum, sonra yavaşça içine daha derine itiyorum.

Quinn'in dudakları aralanıyor, acı yüz hatlarını sıkılaştırırken nefesi kesiliyor. "Üzgünüm bebeğim," diye fısıldıyorum.

Başını sallar. "Sadece hızlı git." Bana yalvaran bir bakış attı. "Sanırım daha iyi olacak."

Ağzına bir öpücük konduruyorum ve kalçasındaki tutuşumu sıkılaştırıyorum, sertçe iterken gözlerimi onunkilerle kilitli tutuyorum. Sikim onun sıkı iç duvarlarında güçleniyor ve sonra göğsümden bir inilti kopararak beni sıkıştırıyor.

"Siktir." İkimizin de nefesi kesildi, Quinn'in vücudu benimkinin altında gerildi, kalçaları bana doğru sıkıştı.

"Kahretsin," diye nefes alıyorum, yoğun zevk sırtımdan aşağı iniyor ve taşaklarımı sıkıyor. "Tanrım, çok sıkıydın."

Quinn'in saçlarına bir damla gözyaşı doluyor ve hemen dudaklarına bir öpücük konduruyorum. "Tanrım, özür dilerim. Çok acıyor mu?"

Birkaç nefes çekiyor, sonra fısıldıyor, "Ben iyiyim."

Sikimin etrafını saran sıcaklığının yoğun bir şekilde farkına varıyorum ve yavaşça çekiyorum. Kaslarım geriliyor ve yavaşça tekrar içine sokmak için sahip olduğum tüm gücü harcıyorum.

İrkildi ama hemen "Ben iyiyim. "Durma."

Tekrar içine girdiğimde, Quinn'in bekaretini aldığımı fark ettiğimde göğsümden bir duygu dalgası geçiyor. Bu düşünce kendi kontrolümü sarsıyor ve daha hızlı hareket etmeye başlıyorum.

Yavaşça, Quinn'in kalçaları gevşiyor ve bana daha geniş açılıyor.

"Hissettin mi bebeğim?" Soruyorum, gözlerim yüzünün her santimini içine alıyor. "İçinde hareket ettiğimi hissediyor musun?"

Başını sallıyor ve sonra dudakları yukarı kıvrılıyor.

Ağzımı Quinn'inkine bastırarak onu derinden öpüyorum ve kendi kontrolüm üzerindeki sıkı tutuşumu bırakıyorum. Kalçalarım daha hızlı hareket ediyor, sikim her parçama sahip olan kadının derinliklerine batıyor.

Quinn inliyor, ses ağzıma doğru sürükleniyor, böylece onu yutabiliyorum.

Göğsümü onunkine doğru indirirken, diğer kolumu aşağıya doğru hareket ettiriyorum. Ellerimi onun altına itiyorum ve kıcını kavrayan parmaklarım sıkı yanaklarını hissetmekten zevk alıyor.

Nefes kesici güzellikteki vücuduna girerken kalçalarım ve uyluklarım birlikte çalışıyor ve kendimi o ana kaptırıyorum.

Göğsümün altında ezilen göğüslerinin tadını çıkarıyorum. Amcığı beni sıkıca kavırıyor. Dudaklarından kaçan inlemeler ve iç çekişler.

"Oh, bebeğim," diye tıslıyorum, parmaklarım onun mükemmel kık yanaklarına daha derinden girerken, tenimizin tokat sesi bunu hayatımın en erotik anı haline getiriyor.

"Eli," diye inliyor, vücudu benden daha fazlasını istiyor.

Bir mucize eseri hızımı yavaşlatabiliyorum ve pelvisimi klitorisine sürtmeye odaklanıyorum, sikim onu yavaşça ve derinlemesine okşuyor.

"Oh, Tanrım," diye inliyor. "Eli... kahretsin... Eli," diye inliyor, vücudu geriliyor.

"Sikime gel, bebeğim."

Ondan boğuk bir çığlık kopuyor ve sonra amı sikimin etrafında kenetlenmeye başlayınca aklımı kaybediyorum.

Lanet olsun.

Yemin ederim yıldızlar görüyorum ve bedenim kendi kurtuluşunu ararken kendimi ona vurmaktan alıkoyamıyorum.

Zevk omurgamdan aşağı vuruyor, karın kaslarım sıkılaşıyor, kıkım kenetleniyor ve göğsümden gelen bir inilti ile patlıyorum.

Bir bok göremiyorum, sikim Quinn'in içinde spazm geçirirken görüşüm kararıyor. Orgazm kaslarımı yırtıyor, onları uyuşturuyor ve vücuduna doğru batıyorum.

Boynuna doğru nefes nefese uzanırken, her santimimi kaplıyordu.

On

u. "Vay... kahretsin," diyorum havayı içime çekerek. "Bu çok yoğundu." Quinn sadece başını sallayabildi.

Göğsümü itecek gücü bulana kadar tam bir dakika geçti.

Onun. Gözlerim kızarmış yüzüne kilitleniyor ve gözlerindeki memnun ifadeyi görmek göğsümü gururla dolduruyor.

Quinn'in bacakları arasında dizlerimin üzerine çöküp ondan çekiliyorum, sikimdeki kan görüntüsü beni yoğun bir sahiplenme duygusuyla dolduruyor.

"Burada bekle," diye mırıldanıyorum ve yataktan kalkıp banyoya doğru yürüyorum. Prezervatifi atıyorum ve ılık su akarken kendimi temizliyorum. El bezini alıp ıslattıktan sonra Quinn'in yanına dönüyorum.

Amını nazıkçe temizledikten sonra eğilip ağzına bir öpücük konduruyorum. "Bu harika doğum günü hediyesi için teşekkür ederim."

Bana sırtıyor. "Bir şey değil." Sonra başını geriye doğru eğip bağlı bileklerine baktı. "Beni çözer misin?"

Doğrudum ve bana sergilediği çıplak vücuduna baktım. "Bilemiyorum. Seni bütün gece böyle tutabilirim."

"O zaman üzerimi örtsen iyi olur çünkü hava soğuyor."

Yüz bezini yere bıraktım ve Quinn'in üzerine uzanarak "Daha iyi misin?" diye sordum.

Bir kıkırdama çıkarıyor, sonra inliyor, "Çok ağırsın."

Başımı eğip meme ucunu ağzıma almadan önce önce çenesine, sonra boynuna bir öpücük konduruyorum.

"Tamam, sen kazandın," diye mırıldanarak bileklerine uzandım.

Quinn'i çözüyorum ve sonra yorganın altına giriyoruz. Kollarımı ona dolayarak vücudunu daha yakına çekiyorum, böylece kısmen üzerimde yatıyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Sadece hassas." Bir an duraksıyor, sonra ekliyor: "Hâlâ içimdeymişsin gibi geliyor."

Bir hırıltı çıkararak onu kendime daha da sıkı tutuyorum. "Beni tekrar sertleştireceksin."

Quinn bir kahkaha patlatır, sesi mutluluk doludur.

Bölüm 23

QUINN

Dükkânımın bir duvarını uçuk bir pembeye boyarken yumuşak bir melodi mırıldanıyorum.

Eli, diğer duvarı gözleriyle aynı bebek mavisi rengine boyadığı yerde bana sırtlıyor.

Önümüzdeki Cumartesi günü yapılacak açılış için her şeyi hazır hale getirmeye çalışıyoruz.

Eli'nin telefonu çalıyor ve fırçasını yere bırakarak cihazı kontrol ediyor, sonra da cevap veriyor: "Merhaba anne." Kapıya doğru yürüyor, sokağın karşısına bakıyor. "Tabii. Ben sadece ellerimi yıkayacağım."

Telefon görüşmesini bitirince Eli bana baktı. "Toparlanmak ister misin? Annem eve gidiyor, seni de bırakır."

"Gelmiyor musun?" Fırçayı yere bırakırken sordum.

"Kontrplak teslimatı için beklemem gerekiyor." Eli kol saatine bakar. "Altıya kadar evde olurum."

"Tamam."

Lavaboya gidiyoruz ve ellerimizi yıkadıktan sonra kapıyı kilitleyip nalbura giden yolu geçiyoruz.

"Hazır mısınız?" Nina bana gülümseyerek soruyor.

"Evet." Elimi Eli'nin omzuna koyarak parmak uçlarımda yükseliyorum ve ağzına hızlı bir öpücük konduruyorum. "Evde görüşürüz."

Nina'nın arabasına binişimizi izliyor ve Nina arabayı yola doğru sürerken "Eee... nasıl gidiyor?" diye soruyor.

Ona sırtıyorum. "Güzel. Boyamayı neredeyse bitirdik." "Yani, Eli ile aranız nasıl?"

"Oh." Bir kahkaha attım. "Bu da iyi."

"Bunu duyduğuma sevindim," diye mırıldanıyor. Birkaç dakika sonra evin önüne geldiğinde, "İçeri giremem. Alex beni bekliyor."

"Tabii. Sorun değil." Arabadan indim. "Bıraktığın için teşekkürler." "Görüşürüz," diyor Nina kapıyı arkamdan kapatmadan önce.

Arabayla uzaklaşmasını izliyorum ve cebimden anahtarlarımı çıkararak verandanın merdivenlerinden yukarı yürüyüp kapının kilidini açıyorum.

"Kahretsin. Unutmuşum." Hemen telefonumu çıkarıp Eli'ı arıyorum. "Eve sağ salım geldin mi?" diye cevap veriyor.

"Evet." Ön kapıyı arkamdan kapattım. "Akşam yemeği için ne yapayım?"

"Yemek yapmayı dert etme. Lokantadan bizim için bir şeyler alacağım."

"Oooh... Ben çizburger istiyorum," diyorum mutfağa girerken. Sonra, Arka kapının açık olduğunu fark edince kaşlarımı çatıyorum. "Arka kapıyı kilitlemeyi unutmuşuz." "Ne?" Eli soruyor.

Arkamda bir ses duyuyorum ve omzumun üzerinden baktığımda Katie'ye tecavüz edip öldüren adamın omzunda duran beyzbol sopasıyla bana sırtıttığını gördüğümde içimden bir çığlık kopuyor.

Buz gibi panik ve şok içimi ürpertiyor. "Quinn!"

Eli bağılıyor.

"Geldiler!" Nefes nefese arka kapıya doğru koştum.

Ben kaçamadan, diğer adam önümde beliriyor ve belimden tutuyor.

"Hey, şimdi. Eski dostlarla böyle selamlaşılmaz."

Eli'nin kamyonetinin çalıştığını duyabiliyorum, "Geliyorum bebeğim. Bekle.." Adam telefonu elimden alıp yere fırlattı.

"Hayır," diye haykırıyorum, göğsüne bastırıp kendimi kurtarmak için kıpırdanırken korkum kararıyor ve tehditkâr bir şeye dönüşüyor.

Beni tutan adam kıkırdayarak beni mutfağın derinliklerine doğru götürmeye çalışıyor. "Hadi ama, beni tekrar görmek için *can attığını* biliyorum."

Ondan uzaklaşmak için tüm gücümü kullanarak geri çekiliyorum, ama o sadece öne eğiliyor, sonra benden derin bir nefes alıyor. Dili çenemden gözümün altına kadar beni yalıyor. "Mmm... tatlı."

İğrenç bir çığlık attım ve bir şekilde dizimi kaldırıp kasıklarına vurmayı başardım. Acı dolu bir inilti çıkararak tezgâha doğru sendeledi.

Hiç düşünmeden evden çıkıyorum ve Nina ve Alex'in evine doğru olabildiğince hızlı koşuyorum.

Ağaçların arasına ulaşip aralarından geçiyorum, hava ciğerlerimi yakıyor. Kalbim göğsümde acı içinde gümbürdüyor, düşüncelerim şok olmuş bir kaostan başka bir şey değil.

"Kaçabilirsin amına koyayım," diye bağılıyor diğer adam arkamdan, sonra bir patlama sesi duyuyorum ve bir saniye sonra bir kurşun ben eğilirken bir ağaca çarpıyor, "ama saklanamazsın amına koyayım!"

Bir çığlık attım, ham dehşet bedenimi onlardan uzaklaşmak için daha fazla zorladı.

"Alex!" Beni duymalarını umarak olabildiğince yüksek sesle bağıryorum. "Alex!"

Adamlardan biri sırtıma çarpıyor ve beni yaprakların, dikenlerin ve çalılıkların üzerine yuvarlayarak ciğerlerimden kavurucu bir nefes çıkarıyor.

"Ölmeyeceksin lan," diye kıkırdıyor adam, beni kovalamaktan zor nefes alıyor.

Dehşet beni sarıyor ve beni öldürecek atışı beklerken vücudumu cenin pozisyonuna getirmeye çalışıyorum.

Silahın soğuk metalinin başıma dayandığını hissediyorum ve sonra beni rahatsız eden o manik kıkırdamayı duyuyorum.

Eli.

"Söndürme zamanı, kaltak. Kahretsin, bizi amın için çalıştırdın. İyi olsa iyi olur."

Hayır.

Hayır.

Hayır. Eli!

Yine kıkırdayarak elbisemin kumaşını yukarı doğru itmeye başladı. "Acaba senin amın da arkadaşının beynini patlattığımda olduğu kadar sert sıkılacak mı?"

Tanrım.

Boğazımda safra birikiyor ve kırık bir çığlık atıyorum, çaresizlik ve iğrenme yıkıcı bir güce dönüşüyor, içimdeki dehşetle çarpışıyor.

ELI

Evin içinde koştururken, Quinn'den ya da o pisliklerden hiçbir iz yoktu. Silahımı çektim ve hazırım, emniyeti kapalı.

Babam telefonuna cevap vermedi ve mesaj bırakmak zorunda kaldım. Şerifi arayacak vaktim olmadığı için arka kapıdan çıktım.

"Lanet olsun Quinn," diye tıslıyorum, göğsüm korku ve öfkeyle sıkışıyor.

Tam o sırada ağaçlardan gelen korkunç bir çığlık duyuyorum ve koşmaya başlıyorum.

Bir ağacın yanından geçerken, bir sopa bana doğru savruluyor ve darbeden kaçınarak yana eğilmeyi başarıyorum. Arkamı dönüp kolumu kaldırıyorum, parmağım tetiğin etrafında kıvrılıyor. Silahın geri tepmesi elimi titretirken, patlama bir mermiyi pisliğin karnına çarparak gönderiyor.

Geriye doğru sendelerken vücudum ona doğru savruluyor, yüzünde şok dalgaları oluşuyor. Boğazını tuttum ve onu ayağa kaldırarak yüz yüze geldik.

Damarlarımda dolaşan cinayetle onu tekrar ağaca çarpıyorum ve sonra gözlerindeki yaşam akıp gidene kadar kafasını ağaç kabuğuna vurmaya devam ediyorum.

Piçin cesedini yere bıraktıktan sonra kolumu kaldırıyorum ve Quinn'i aramak için ilerlerken silahı önümde tutuyorum.

Neredesin, bebeğim?

"Acaba senin amın da arkadaşının beynini patlattığımda sıkacağı kadar sert sıkılacak mı?" diye kıkırdadığını duyuyorum diğer piçin.

Bir koşu tutturuyorum ve onlar ortaya çıkıp da Quinn'in üstündeki adamı gördüğümde aklımı kaybediyorum.

Koşmanın verdiği ivmeyle ona sert bir tekme atıyorum ve Quinn'in üzerinden uçup gidiyor. Yuvarlanarak yere düşüyor, sonra ayağa fırlıyor ve silahını bana doğrultuyor.

Bir el silah sesi ağaçların arasında yankılanıyor ve Quinn'in çılgılığı çığ, umutsuzlukla dolu, o kadar karanlık ki sanki güneşi karartıyor.

Alaycı ağzından kan damlamaya başlarken piç kurusu bir kıkırdama daha çıkarıyor ve ardından babam arkasından geliyor.

"Quinn'e iyi bak," diye homurdanıyor babam, silahını piçin kafasına dayayarak.

Adam dizlerinin üzerine çöküyor, ama babamın silahı başından ayrılmadan onu takip ediyor.

Babam tetiği tekrar çekerken Quinn'e doğru atıyorum ve onunla nişangâhın arasına giriyorum. Kalçalarımın arasına sinerken vücudu sarsılıyor, yüzü karın kaslarıma bastırılıyor.

Kendimi toparlamam biraz zaman alıyor ve sonra Quinn'in yüzünü çerçeveleyip gözlerini bana doğru kaldırıyorum. "Yaralandın mı?"

İçinden bir hıçkırık dökülüyor ve konuşmadan başını sallıyor. Yüzü çöküyor ve kollarını bana doğru kaldırıyor.

Onu kendime doğru sararak ayağa kaldırıyorum. Derin bir nefes çekerek vücudunu göğsüme doğru kaldırıyorum.

Ben babama dönerken Quinn yüzünü boynuma gömüyor.

Elini Quinn'in sırtına koyuyor, onu bir kez okşadıktan sonra sanki ikimizin de iyi olup olmadığını kontrol etmek istermiş gibi omzumu sıkıyor.

"Quinn'i eve götür. Ben bununla ilgileneceğim."

Başımla diğer cesedi bıraktığım yeri işaret ediyorum. "Diğeri şu tarafta."

Quinn'i eve geri götürmeye başladığımda babam başını sallayarak sırtımı sıvazlıyor. "Eli," diye inliyor, bana o kadar sıkı sarılıyor ki neredeyse beni boğacak.

Eve giriyorum ve verandaya çıkana kadar yürümeye devam ediyorum. Basamaklara oturup Quinn'i kucaklıyorum.

"İyi misin? Sana zarar verdiler mi?"

Quinn biraz geri çekilip ellerini aramıza sokarken sertçe titriyor. Derisi çiğ, sonra kollarındaki ve omuzlarındaki sıyrıkları görüyorum.

"Ben... Ben... kaçtım," diyor, travma yüzünden dişleri takırdamaya başlamıştı. "Ben... kaçtım."

Elimi saçlarının üzerinde gezdirirken, tellerin arasına sıkışmış yapraklara bakıyorum. "Kaçmakta haklıydın, bebeğim. Seninle gurur duyuyorum." Saçındaki yaprakları toplamaya başladım.

Vücudu sarsılıyor ve gözleri yüzüme fırlıyor, göz bebekleri şoktan büyümüş.

"Onlar öldü. Sana bir daha asla zarar veremeyecekler," diyorum, bunu duyması gerektiğini düşünüyorum, böylece onlardan güvende olduğunu anlayabilir.

Başını sallarken hareketleri dengesiz.

İki devriye aracı evin önünde çığlık atarak durur.

Cade ve Harry bize doğru koşuyor.

"Babam arkada," diyorum, hâlâ cehennemden gelen adrenalinin etkisinden kurtulmaya çalışarak.

"İyi misin?" Harry evin içinde koşarken Cade soruyor.

Başımı sallıyorum, sonra dikkatimi Quinn'e veriyorum ve ona sıkıca sarılıyorum. Alnına bir öpücük kondurduktan sonra sanki onu dünyadan saklamaya çalışıyormuşum gibi vücudum onun etrafında kıvrılıyor.

"Güvendesin bebeğim. Yanındayım," diye fısıldıyorum ve soğuk tenine bir öpücük daha konduruyorum.

Ancak o zaman çıplak ellerimle bir adam öldürdüğümün farkına varıyorum. Bir an için içimdeki her şey ölüm sessizliğine büründü.

Suçluluk duygusunun beni vurmasını bekliyorum ama asla gelmiyor çünkü Quinn'i korumak için bunu tekrar ve tekrar yapacağımı biliyorum.

Bölüm 24

QUINN

Cesetler götürüldükten ve ifadelerimizi verdikten sonra hala titriyorum.

Şerif Miller bana elini uzatarak, "Seni hastaneye götürelim," dedi.

Başımı sallayarak geri çekiliyorum ve sonra Alex'i tutup arkasına geçiyorum. Gitmek istediğim son yer hastane.

"Quinn?" Alex arkasını dönüp bir kolunu omuzlarıma koyarken soruyor.

Şerif Miller Alex'e "Onu hastaneye götürmeliyiz," diyor.

Başımı tekrar sallıyorum. "Hayır. Ben iyiyim. Gitmeme gerek yok." Alex bana daha sıkı sarılıyor, sonra da "Eli, buraya gel" diye sesleniyor.

Eli, Cade'le konuşmayı kesip kafasını bize doğru çeviriyor ve koşarak yanımıza geliyor.

"Neyin var?" Eli bana doğru uzanarak soruyor.

Alex'in elinden kurtulup kendimi Eli'nin göğsüne yapııştırıyorum.

Alex, "Quinn'in hastaneye gitmesi gerektiğini düşünüyoruz," dedi.

"Sadece bir kontrol için."

Eli bir elini sırtıma koydu ve eğilerek "Gitmek istemiyor musun?" diye sordu.

"Hayır." Başımı arkaya yatırarak ona yalvaran bir bakış attım. "Ben iyiyim. Sadece duş alıp yatmak istiyorum."

"Tamam," diye kabul eder, sonra Şerif Miller ve Alex'e bakar. "Quinn'in çürükleriyle ben ilgilenirim."

Kollarımı Eli'ye sıkıca sarıyorum ve onun diğer adamların ellerini sıkmasını izliyorum.

Ambulans uzaklaşır ve kısa bir süre sonra devriye arabaları da onu takip eder.

Alex bize döndü. "Ben eve gidiyorum. Annen birkaç dakikada bir beni arıyor."

"Neden gelmedi?" Eli soruyor.

Alex başını sertçe sallar. "Ona yapmamasını söyledim. Bunların hiçbirini görmesini istemedim."

Muhtemelen kendi travmasını tetikleyeceği için.

"Sabahın köründe seni kontrol etmek için burada olacak," diyor Alex, Eli'a yandan sarılırken.

Eli beni eve doğru çekiyor ama ben duruyorum ve sonra "Alex" diye sesleniyorum. Dönüp bana bakıyor ve ben de aradaki mesafeyi hızla kapatarak ona sıkıca sarılıyorum. "Beni duyduğuna çok sevindim."

Beni kucaklıyor. "Bana ihtiyacın olduğunda her zaman koşarak geleceğim." Bana sarılışı bir an için sıkılaşıyor, sonra bırakıyor. "Biraz uyumaya çalış."

Başımı sallıyorum ve Eli'nin beklediği yere doğru yürüyorum.

Eli ön kapıyı arkamızdan kilitledikten sonra "Arka kapının kilidini tamir etmem için bana beş dakika verir misin?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ve onu mutfığa kadar takip ediyorum. Eli kilidi hallederken ben de buzdolabından iki şişe su alıyorum.

Ne kadar susadığımı fark etmemiştim ve suyun yarısını tek seferde içtim. Şişeleri mutfak masasına bırakıyorum ve sandalyelerden birine oturup vücudumu kaplayan sıyrıklara ve çürüklere bakıyorum.

Akşam zihnimde yeniden canlanırken gözlerim kapanıyor.

"Hadi bebeğim," diyor Eli aniden, sonra kolları altımdan kayıyor ve beni göğsüne doğru kaldırıyor. "Seni temizlemenin zamanı geldi."

Kollarımı Eli'nin boynuna doladığımda arka kapıya bakıyorum ve kapalı olduğunu görüyorum.

"Kapıyı açık gördüğümde böyle bir hata yapmayacağını bilmeliydim," diye mırıldanıyorum merdivenlerden çıkarken.

"Sorun yok," diye mırıldanıyor Eli, yatak odamıza doğru yürürken.

Beni banyonun ortasına bırakıyor, sonra duşa uzanıp muslukları açıyor.

Elbisemi tutarak kumaşı başımın üzerinden çekiyorum ve yere bırakıyorum. İç çamaşırımı ve sütyenimi çıkarıyorum ve Eli çıplak kaldığında beni sıcak spreyin altına çekiyor.

Ben vücut yıkayıcısına uzanamadan Eli şişeyi eline alıyor ve bir lifin üzerine biraz fışkırtarak vücudumdaki kiri ve kurumuş kanı dikkatlice yıkamaya başlıyor.

Onlardan birini öldürdüğünü duydum ve bir an için sessiz kalmalı mıyım diye düşündüm ama sonra fısıldadım, "Onu öldürdüğün için teşekkür ederim."

Eli'nin gözleri benimkilere kayıyor ve birbirimize bakıyoruz, sonra "Sana zarar vermeye çalışan herkesi öldürürüm" diyor.

Gözlerim ona kilitlenmişken vücudumu temizlemeye devam ediyor.

Bugün kâbuslarımdan bir sayfaydı ama Eli'nin beni her zaman koruyacağını bilmek travmanın etkisini azaltıyor. Eskisi gibi ruhuma işlemiyor ve belki de onlardan birinin öldüğünü gördüğüm içindir.

Olabilir.

Ama sanırım bunun nedeni içten içe Eli'nin bir daha başıma kötü bir şey gelmesine asla izin vermeyeceğini bilmem. O her zaman orada olacak, ne zaman bir bela kapımı çalsa hesaba katılması gereken güçlü bir kuvvet olacak.

"Aşık olduğum on yedi yaşındaki çocuğun benim kahramanım olacağını hiç düşünmemiştim," diye fısıldıyorum duygusal bir gözyaşı suya karışırken.

Eli'n gözleri tekrar benimkileri buluyor ve elini yanağıma götürerek başparmağını tenimde gezdiriyor. "Her zaman senin kahramanın olmak için elimden geleni yapacağım."

Kollarımı beline dolayarak yanağıma göğsüne yaslıyorum. Eli saçlarımı yıkamaya başlıyor ve ben de gözlerimi kapatarak beni ne kadar koruduğunu hissediyorum.

ELI

İlk başta, travmanın Quinn'i alt etmesini ve onu tekrar derin bir depresyona sürüklemesini bekledim. Ancak günler geçtikçe korku azaldı.

Pişirmek istediği keklerin listesini gözden geçirirken onu izlerken, ne kadar güçlü olduğuna sadece hayranlık duyabiliyorum.

Gözlerini yüzüme dikti ve "Neden bana öyle bakıyorsun?" diye sordu.

Derin bir nefes alıp yavaşça bıraktım. "Sadece güçlü kadınıma hayranlık duyuyorum. Beni şaşırtıyorsun."

Yüzüne anında parlak bir gülümseme yayılır. "Sadece sana sahip olduğum için güçlüyüm."

Telefonum çalmaya başlıyor ve cihazı cebimden çıkararak cevap veriyorum, "Eli Jackson."

"Ben Harry," diyor şerif. "Sonunda cesetlerin kimliklerini tespit ettik. İsimlerini öğrenmek ister misiniz?"

Neredeyse hayır diyecektim ama sonra Jason'ı düşündüm. "Evet."

"Steve Aldrin ve Jerry Mosby. Wilmington'dan geliyorlar. Daha önce kayıtları yok." Harry iç geçirir. "Bir hastanede tanıştıklarını öğrendik."

psikiyatri hastanesi. Her ikisinin de akli dengesi yerinde değildi ve sanırım kötülüğün kötülükle buluşması ve bunun sonucunda katile dönüşmeleri gibi bir durum söz konusuydu."

"Neden Quinn ve Conleys?" Ben soruyorum.

"Bardaki kavga onları tetiklemiş olabilir. Muhtemelen kızlara odaklandılar ve saldırmadan önce onları izlediler. Tanrı bilir, Eli." Harry derin bir nefes alıyor, sesi yorgun geliyor. "En azından başka kimseye zarar veremezler."

"Evet," diye mırıldandım. "Haber verdiğin için teşekkürler." "Silahını alabilirsin," dedi.

"Uğrarım," diye cevap verdim, "Bizden başka bir şey ister misiniz?" "Hayır. Dava kapandı."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz, sonra Quinn soruyor, "Şerif ne dedi?"

Başımı salladım. "Sadece dava kapandı." Quinn'e doğru yürüyorum ve alnına bir öpücük konduruyorum, sonra da yaptıkları şeyi neden yaptıklarını bilmesinin ona yardımcı olabileceğine karar veriyorum. "Harry adamların akli dengelerinin yerinde olmadığını söyledi."

"Katie ve ailesini bu yüzden mi öldürdüler?" Quinn soruyor.

"Evet. Kötülüğün kötülükle buluştuğu bir durum olduğunu ve kombinasyonun patlayıcıya dönüştüğünü söyledi."

Quinn başını sallar, bilgiyi alırken alt dudağını dişlerinin arasına çeker.

"İyi misin?" diye sordum.

"Evet." Bazı malzemeleri karıştırmaya başlıyor. "Bize neden saldırdıklarını bilmek yardımcı olur."

Bir süre ona bakıp iyi olduğundan emin olduktan sonra, "Hırdavat dükkanını kontrol etmeye gidiyorum. On dakika içinde dönerim."

"Tamam."

Yolun karşısına geçerken Jason'ın numarasını çeviriyorum. "Selam," diye cevap veriyor.

"Haberlerim var." Quinn'e odaklandığım için ona ikinci saldırıdan henüz bahsetmedim.

"Öyle mi?"

Dükkâna girip anneme bakıyorum, sonra da depoya yöneliyorum. "Geri geldiler."

"Ne?"

"Öldüler," diye ekliyorum

hemen. "Nasıl?"

"Birini babam vurdu, diğerini de ben öldürdüm."

Bir an sessizlik olur, sonra Jason sorar, "Onu nasıl öldürdün?"

"Kafatasını bir ağaca çarptım."

Bir nefes çektiğini duyuyorum ve "Teşekkürler Eli" derken sesi boğuk çıkıyor.

"İsimlerini ve bunu neden yaptıklarını bilmek ister misiniz?"

"Hayır." Jason boğazını temizler. "Sadece Katie ve ailesi için adaletin yerini bulduğunu bilmem gerekiyordu."

"Tamam." Bir an duraksadıktan sonra "Sen nasılsın?" diye soruyorum.

"O piçlerin hak ettiklerini aldıklarını duyduktan sonra kendimi daha iyi hissediyorum. Daha iyi hissediyorum.

sanki bırakabilirmişim ve hayatımdan geriye kalanları bir şekilde yeniden inşa edebilirmişim gibi."

"Bunu duyduğuma sevindim," diye mırıldandım. "Eve dönme şansın var mı?" Jason hemen cevap vermiyor, sonra "Belki bir gün" diyor.

"Umarım öyle olur. Seni özledim."

"Ben de seni özledim Eli," diyorum, sesi yine boğuk çıkıyor. "Gitmem gerek. Yakında konuşur muyuz?"

"Evet."

Telefonu kapattıktan sonra duvara yaslanıyorum, içimdeki his Jason'ın Southport'a asla geri dönmeyeceğini söylüyor.

Kendime birkaç dakika ayırarak arkadaşımı özlememe izin veriyorum, sonra çenemi kaldırıp mağazanın önüne doğru yürüyorum.

"İyi misin?" Annem soruyor.

"Evet." Ona gülümsedim. "Sakin bir gün müydü?"

"Evet, ama Noel ışıkları ve dekoru gelir gelmez istila edileceğiz, bu yüzden sessizliğin tadını çıkarıyorum."

Elimi tezgâhın üzerine koyarak, "Bana ihtiyacınız olursa yolun karşısında olacağım" diyorum.

Annem bana gülümsüyor ve sonra Quinn'in dükkânına geri dönüyorum. Öğleden sonra teslim ettiklerinde tabelanın yerleştirileceği yere bakıyorum.

Quinn pişirmeye başladı, ben de teşhir dolabının arkasına geçtim. "Önce hangi l e r i n i yapıyorsun?"

Quinn kek karışımını kalıplara d ö k e r k e n "Masalsı olanlar," diye cevap veriyor. Bana bakıyor. "İşten sonra bir yerde durabilir miyiz?"

"Tabii. Nerede?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak tezgâha yaslanıyorum.

"Katie'nin mezarı."

Şaşkınlık içimde dalgalanıyor. "Onu ziyaret etmeye hazır mısınız?"

Quinn başını sallıyor. "Ona öldüklerini söylemek istiyorum ve onun anısına bir kek dükkânı açıyorum."

"Tamam." Gözlerim Quinn'in yüz hatlarında geziniyor. "Saldırıdan sonra iyi misin?"

Başını sallıyor. "Açıkçası sarsıldım ama çok daha kötüsü de olabilirdi." Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Ve sen ve Alex beni kurtardınız."

"Sadece bize ait olanı koruyoruz," diye mırıldanıyorum.

"Ben nasıl babanın oluyorum?" diye kıkırdıyor, burnunu kıvrarak. "Bir gün onun gelini olacaksın."

Quinn'in gözleri genişler. "Oh... ah... doğru."

Sonra aklıma bir fikir geldi.

Bu kadınla evleneceğim.

Kalp atışlarım hızlanıyor ve yüzüme bir sırıtma yayılıyor.

Yakında.

Bölüm 25

QUINN

Kamyonetten inen Eli, aracın yan tarafına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturarak, "Sen git bebeğim. Ben burada bekleyeceğim."

"Teşekkür ederim." Zambakları daha sıkı kavıyorum ve Katie'nin mezarına doğru yürüyorum.

Hafif bir esinti başlıyor, elbisemle oynuyor ve bana Katie'nin kumaşın uçmasını engellemek zorunda kaldığı zamanı hatırlatıyor.

Ağzımda hüznü bir gülümseme beliriyor ve onun mezar taşını gördüğümde kalbim acıyla sıkışıyor. Olduğum yerde duruyorum ve gözlerim buğulanarak kelimeleri bulanıklaştırıyor.

Zorlukla yutkunarak fısıldıyorum, "Merhaba Katie." Bir adım öne çıkıyorum ve çömelerek çiçekleri mezar taşının önüne bırakıyorum. "Umarım beğenirsin. Papatyaların en sevdiğin çiçekler olduğunu biliyorum ama hiç bulamadım."

Kıçımın üzerine oturuyorum ve dizlerimi göğsüme çekerek elbisemi bacaklarımın etrafına sıkıştırıyorum. "Ziyarete gelmem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim." Yanağımı dizlerimin üzerine koyuyorum. "Sanırım veda etmeye hazır değildim."

Boğazım düğümleniyor ve gözyaşlarım akmaya başlıyor. "Seni çok özledim." Gözyaşlarım kendiliğinden durana kadar güzel arkadaşımı kaybettiğim için ağlıyorum. Boğazımı temizlerken elbisemi kullanarak yanaklarımı kuruluyorum. "Senin anına bir cupcake dükkânı açıyorum, böylece seni asla unutmayacağım."

Dudaklarımdan hüznü bir kıkırdama geçiyor. "Ayrıca, Eli ile seks yaptım." Bu kez benden gerçek bir kıkırdama kaçıyor. "Evet, çılgılık atabilirsin ve evet, o

inanılmaz." Parmaklarımı çimlerin üzerinde gezdiriyorum. "Jason Toronto'ya taşındı. Eli iyi olduğunu söylüyor."

Derin bir nefes alıyorum, sonra gözlerimi mezar taşına kaldırıyorum.

"Seni seviyorum Katie." Titreyerek nefes alıyorum. "Mutlu olacağım ve ikimiz için de hayatı dolu dolu yaşayacağım."

Ayağa kalkıp elbisemi düzeltiyorum ve sonra parmaklarımı mezar taşının üzerinde gezdiriyorum. "Belki beni rüyalarımda tekrar ziyaret edebilirsin? Sana son bir kez sarılmayı gerçekten çok isterdim."

Nefesimi içime çekiyorum, sesim kısık bir şekilde "Hoşça kal Katie" diye fısıldıyorum. Arkamı dönüp Eli'a doğru yürüyorum.

Doğruldu, kollarını benim için açtı ve sonra göğsüne çarptım. Beni koruyucu bir kucaklamayla sarıyor, ben kederimi kontrol altına alırken o da bana sarılıyor.

"İyi misin?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Evet. Sadece duygusal."

Saçıma bir öpücük konduruyor, sonra da "Katie'nin mezarının yanı çok güzel" diyor.

Geri çekilerek arkadaşımın ebedi istirahatgahına bakıyorum ve ancak o zaman gövdesinin etrafında papatyalar büyüyen ağacı görüyorum.

Benden bir hıçkırık yükseliyor. "Bunlar Katie'nin en sevdikleri." Papatyaları gösteriyorum.

"Biliyorum."

Gözlerim Eli'nin yüzüne kayıyor.

"Annem onları cenazeden sonra dikti."

Nina'nın düşünceliliği yüzünden kalbim sıcaklıkla dolarken çenem titriyor.

Eli ve Alex dükkânın tabelasını asarken yukarı bakıyorum.

Katie'nin Cennet Dilimi.

Nina arkamdan gelirken, "Aww... bu mükemmel," diyor.

Gülümseyerek ona dönüyorum ve yanıma geldiğinde kolumu beline dolayarak ona yanlamasına sarılıyorum. "Teşekkür ederim, Nina."

Bana şaşkın bir gülümseme veriyor. "Ne için?" "Katie için papatya dikiyorum."

Yüz hatları yumuşuyor. "Sadece onun için bir şey yapmak istedim." "Eğer bize tepeden bakıyorsa, eminim onları seviyordur."

"Hepsi tamam," diyor Alex. O ve Eli merdivenlerden iniyor, sonra dördümüz de tabelaya bakıyoruz.

"Yarın için hazır mısın?" Nina soruyor.

Dükkânı işaret ediyorum. "Olabileceğim kadar hazırım."

"Tezgâhın idaresine yardım etmek için burada olacağım çünkü eminim tüm kasaba desteklerini göstermeye gelecek." Nina beni dükkânın içine çekiyor, sonra üzerine yıldızlar serpilmiş koyu mor bir keki işaret ediyor. "Bunu ben alacağım."

Tezgâhın etrafında dolaşıyorum ve kutulardan birini alıp keki dikkatlice içine yerleştiriyorum.

Kafamı kaldırdığımda Nina bana altı dolar uzatıyordu. "İlk müşterin olmak istedim."

Bir kahkaha patlatarak parayı alıyorum ve kutuyu ona uzatıyorum. "Umarım beğenirsiniz. Lütfen tekrar gelin."

Parayı bir kenara koydum ve sonra Nina kekinden büyük bir ısırık aldı. İnliyor ve Alex'in gözlerini ona çevirmesine neden oluyor.

Eli babasının sırtını sıvazlar. "Sakin ol baba, halka açık bir yerdesin."

Nina lokmayı yutarken neredeyse boğuluyor ve kısa süre sonra Katie'nin Cennet Dilimi'ni kahkahalar dolduruyor.

Telefonumdan gelen zil sesi dikkatimi çekiyor ve cihazı tezgahın üzerine bıraktığım yerden alıp Finlay'ın aradığını görüyorum.

"Merhaba," diye cevap veriyorum.

"Ev satıldı!" diye mutlu bir şekilde kulağıma bağıyor.

"Gerçekten mi? Bu çok iyi bir haber," diyorum. "Ne zaman geliyorsun?"

"Oh, iki hafta daha. Babamın eşyalarını depoya koymam ve evi temizlemem gerekiyor."

"Yine de iki hafta içinde burada olacaksın." Sonunda geleceği için çok mutluyum. "Sabırsızlanıyorum. Fırının ne kadar güzel olduğunu görmelisin."

"Bana fotoğraf gönder. Açılış yarın, değil mi?"

"Evet, biraz gerginim ama iyi geçeceğinden eminim."

"İşler yavaşsa endişelenmeyin. Oraya gittiğim de tüm keklerini yerim," diye şaka yapıyor.

"Sabırsızlanıyorum."

"Ben de."

"Hangi gün geleceğini söyle ki seni otobüs durağından alabileyim."

"Tamam. Yakında görüşürüz."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz, sonra Eli ve ailesine sırtıtıyorum. "Finlay iki hafta içinde geliyor."

"Nihayet," diyor Eli. "Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"Onu seveceksin. Eğer babalarımız farklı olmasaydı ve benden iki yaş küçük olmasaydı ikiz olabilirdik."

Alex bana kaşlarını çattı. "Southport'un ikinizi birden kaldırabileceğinden emin değilim." "Neden?" diye sorduğumda kaşlarım havaya kalktı.

"Tüm bu tatlılık ve fırın..." sonra bana şakacı bir sırtıttı. "Şaka yapıyorum."

"Vay canına, bir an için beni kandırdın," diye kıkırdıyorum.

ELI

Annemle babamın mutfağına girerken, "Baba?" diye seslendim. "Evet?" diye cevap veriyor mutfağına girerken. "Birkaç dakikan var mı?"

"Elbette. Ne var ne yok?" diye soruyor masayı işaret ederken. Oturduk ve dirseklerimi masaya dayayıp ona endişeli bir bakış attım. Yüz hatları anında endişeyle geriliyor. "Eli?"

"Quinn'e evlenme teklif etmek istiyorum."

Babamın kaşları havaya kalkıyor, sonra rahatlamış bir iç çekiyor. "Vay canına. Tamam." Bir süre bana baktı. "Hazır mısın?"

Başımı salladım. "Evet. Quinn'le evlenmek istiyorum. Yakında." "Ne kadar yakında?"

Omuz silkiyorum. "Bir düğünü planlamak ne kadar sürer?" Bir kahkaha patlattı. "Bir bilsem."

"Düğününüzü planlamak ne kadar sürdü?"

Babam duraksıyor. "Hatırlayamayacağım kadar uzun zaman önceydi."

Hiçbir şeyi unutmuyor ve bu da benim kaşlarımı çatmama, onun da sandalyeden kalkmasına neden oluyor.

"Benimle yürü."

Kalkıp dışarı çıkıyoruz ve sahile doğru gidiyoruz.

Bir süre sonra babam, "Biz resmi olarak hiç evlenmedik." dedi.

Gözlerim ona kaydı. "Ne?" Kolundan tutarak onu durduruyorum.

"Ama... Annemin soyadı Jackson."

Derin bir nefes alır. "Ailenin güvenliği için size her şeyi anlatamam."
Endişe midemde dönmeye başladı.

"Alex ve Nina Jackson her zaman bizim isimlerimiz değildi. Onlar bizim için yarattığım kimliklerdi."

"Baba," diye nefes alıyorum.

"Size kim olduğumuzu ve isimlerimizi neden değiştirdiğimi söyleyemem. Önemli olan tek şey şu anda sahip olduklarımız, kendimiz için kurduğumuz hayat."

Anlıyorum, başımı sallıyorum. "Ama neden resmileştirmiyorsun?" Babam kıkırdıyor. "Herkes zaten evli olduğumuzu düşünüyor." "Yeminlerinizi yenileme bahanesiyle yapın."

Bir süre bana baktı. "Aslında bu harika bir fikir." Elini koluma koyarak tekrar yürümeye başlamam için beni dürtüyor. "Ama Quinn'e evlenme teklif etmek istemen hakkında konuşalım. Josh'tan onayını istedin mi?"

"Hayır. Önce seninle konuşmak istedim." Sahilde duruyoruz ve okyanusa bakıyoruz. "Ona doğum gününde sormak istiyorum."

"Üç hafta sonra değil mi?" Babam soruyor. "Evet. Noel'den iki gün önce."

"Yüzük mü?"

Başımı salladım. "Hâlâ almam gerekiyor."

"Bir şey planladın mı?" diye kıkırdıyor.

Ona sırtarak başımı sallıyorum. "Pantolonumun koltuğuyla uçuyor gibiyim."

"Yok artık." Babam omuz silkiyor. "Josh'tan onayını almalısın." Yüzünü bana dönüyor ve gözlerini bana kilitliyor. "Ona kızını son nefesine kadar koruyacağına ve seveceğine söz ver."

Başımı salladım.

"Ve Josh seni kutsadığında, sana verdiği bu güzel kadın için ona teşekkür edersin."

"Yapacağım."

"Bunu hallet ve Tanrı aşkına bir yüzük al. Sakın yüzüksüz evlenme teklif etmeye kalkma."

Bir kahkaha patlattım. "Tabii ki."

Telefonumu cebimden çıkarıyorum ve babam "Kimi arıyorsun?" diye soruyor.

"Josh... onun onayını almak için." Babam kaşlarını çatmaya başlayınca, "Sadece Quinn'in doğum gününden bir gün önce dönecek," diye açıklamak zorunda kaldım.

"Tamam." Babam devam etmem için eliyle işaret etti.

Kişi listemi açıp Josh'ın numarasını seçiyorum.

Birkaç kez çaldıktan sonra cevap veriyor, "Hey, Quinn nasıl?"

Bir kahkaha attım. "Çok iyi gidiyor. Mağazanın açılışı büyük bir başarıydı. Eminim sana söylemiştir."

"Evet, orada olamadığım için nefret ediyorum."

"Senin için bir video hazırladım. Döndüğünde onunla birlikte izleyebilirsin." "Kahretsin, teşekkürler evlat."

Boğazımı temizliyorum. "Sana sormak istediğim bir şey var ve bunu telefonda yapmaktan nefret ediyorum -"

Josh sözümü keserek, "Benden hayır duası isteyeceksen, Quinn'in sana taşınmasına izin verdiğim gün istedin" dedi.

Sözleri aklımda yer ederken bir an sessiz kalıyorum, sonra yüzüme geniş bir gülümseme yayılıyor. "Sana hâlâ sormak istiyorum."

Hattan Josh'un kıkırdaması geliyor. "Tamam. Dinliyorum."

"Bay Drake," diye başlıyorum, evet demiş olmasına rağmen kalbim daha hızlı atıyor, "inanılmaz yetenekli ve güzel kızınızla evlenmek istiyorum ve onayınızı verirsiniz benim için çok anlamlı olur." Boğazımı temizliyorum, sonra

"Onu her zaman hayatım pahasına koruyacağıma ve kalbimin her atışıyla seveceğime söz veriyorum. Ama en önemlisi, onun hak ettiği erkek olmak için elimden geleni yapacağım."

"Kahretsin, evlat," diye kıkırdıyor Josh, sonra da bana takılıyor,
"Heteroseksüel olmasaydım, evet derdim."

Bir kahkaha patlattım. "Peki ne diyorsun? Kayınpederim mi olmak istiyorsun?"

"Onur duyarım Eli."

Duygularım göğsümde birikirken sertçe yutkunuyorum. "Quinn için teşekkür ederim." "Bir şey değil, evlat."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve ben duygularımla nefes almak için bir an duruyorum. "Eğer Josh'a sormaktan tıkanırsan Quinn'e sorduğunuzda bir bebek," diye kıkırdıyor babam.

"Doğru." Sonra ona sııttım. "Gidip bir yüzük alma zamanı."

Bölüm 26

QUINN

Finlay otobüsten indiğinde gülümsüyorum. Gitarı sağ omzunun üzerinden sarkıyor, tıpkı onu hatırladığım gibi. İnanılmaz bir sesi var ve müziği her zaman sevdi.

Yüzümde geniş bir gülümsemeyle yaklaşırken "Finlay," diye sesleniyorum.

Tanrım, onu özledim.

"Başardım," diye gülüyor, uzun yolculuktan dolayı bitkin görünüyor.

Kuzenime sıkıca sarılıyorum ve "Sonunda burada olmana çok sevindim" diyorum.

Finlay kollarını bana doluyor ve bir dakika boyunca sadece birbirimize sarılıyoruz.

Geri çekildiğimde Finlay yanağındaki bir damla yaşı siliyor, sonra bana titreyen bir gülümseme veriyor. "Ben de memnun oldum."

"Umarım bunlar mutluluk gözyaşlarıdır," diyorum ona endişeli bir bakış atarak.

"Evet. Tabii ki." Gülümsemesi genişliyor. "Dur sana bir bakayım." Gözleri üzerimde geziniyor, sonra tekrar benimkilere kilitleniyor. "Vay be kızım, gittikçe güzelleşiyorsun."

Doğal sarı röfleli açık kahverengi saçlarını ve gri gözlerini işaret ediyorum. "Konuşmayı seven birisin." Sonra ne kadar zayıf olduğunu fark ediyorum. "Yine de seni beslemem gerekecek. Napierville'de yemek yok mu?"

Bavullarını almak için otobüse yaklaştığımızda Finlay sadece gülümsüyor. Finlay diğerini alırken ben iki çantayı alıyorum ve arkamızı döndüğümüzde Ethan yardım etmek için bize doğru geliyor.

Nina fırınımla ilgileniyor ve Alex'in de Eli'ye hırdavatçıda yardım

etmesi gerekiyordu, ben de Ethan'dan beni bırakmasını istedim.

Finlay bir adım geri atar, gözleri fal taşı gibi açılır.

Bir kahkaha patlattım. "Ethan, Eli'nin kardeşi."

"Oh." Tamamen rahatsız görünüyor ve bunun benim gibi utangaç o l d u ğ u için olduğunu varsayıyorum. Aileden gelen bir şey.

Jackson'ların çevresinde büyüdüm ama onlardan biriyle ilk kez tanışmanın nasıl göz korkutucu olabileceğini anlayabiliyorum.

"Teşekkürler Ethan," diyorum bize ulaştığında. "Bu kuzenim Finlay."

Ethan elini ona uzatmadan önce birbirlerine bakıyorlar.

"Tanıştığımıza memnun oldum."

Finlay tereddüt ediyor ama sonra onun elini sıkıyor. "Aynen."

Bavulları bizden aldı ve **k a m y o n e t i n e** doğru ilerleyerek arkaya yerleştirdi, ardından çantaları bağladı.

Finlay'e bakıyor. "Gitar seninle mi kalacak?" "Oh... evet."

Hepimiz kamyona doluyoruz ve etrafımıza rahatsız edici bir sessizlik çöküyor.

Finlay'e gülümseyerek omzumun üzerinden bakıyorum.

Tam koltuğuma geri döndüğümde Ethan, "Emniyet kemerleri." dedi. Bir kahkaha attım. "Eli gibi konuştun."

Ethan bana sırtıyor. "Babam bize bunu aşıladı."

"Akşam yemeğine kalmalısın," diyorum. "Eli'den eve dönerken bize birkaç pizza almasını isteyebilirim."

"Bu durumda, kesinlikle kalacağım." Ethan dikiz aynasına bakar ve sonra, "Quinn Chicago'dan geldiğini söyledi?" der.

"Evet," diye mırıldanıyor.

Ethan bana doğru bir bakış fırlatıyor, alnında hafif bir çatıklık var.

Ona güven verici bir gülümseme verdikten sonra Finlay'e "Her şeyi depoya yerleştirebildin mi?" diye soruyorum.

"Ah... hayır. Napierville'den çıkmam gerekiyordu. Babam halledeceğini söyledi," diye açıklıyor Finlay.

"Orada kalmak o kadar kötü müydü?"

Kıkırdıyorum. "Hiçbir fikrin yok," diye mırıldandı.

Ethan kamyonu evin önünde durduruyor ve sonra bavulları içeri taşımamıza yardım ediyor.

"İlk misafir odası," diyorum ona minnettar bir gülümsemeyle. Finlay'e dönüyorum. "Hoş geldiniz."

Etrafına bir göz atıyor ve bana gururla "Evi Eli inşa etti" dedirtiyor. "Vay canına, ne yaptığını çok iyi biliyormuş," diyor Finlay içeri girerken. oturma odası. "Çok güzel bir ev."

Ethan oturma odasının girişinde durur. "Ben eve gidip duş alacağım. Akşam yemeği için zamanında dönerim. Oh, ekstra peyniri unutma."

Ona doğru yürümeye başladığımda, "Çıkarken kapıyı kapatacağım" dedi.

"Harika, sonra görüşürüz. Yardımınız için teşekkürler."

Ancak ön kapının kapandığını duyduğumuzda Finlay, "Lütfen bana onun korkunç kardeş, Eli'nin de iyi kardeş olduğunu söyle" diyor.

Bir kahkaha patlatarak, "Göreceksin, ikisi de çok tatlı. Yoğun ama pasta kadar tatlılar." Finlay'in elini tutarak onu merdivenlerden yukarı çekiyorum. "Hadi seni yerleştirelim."

Koridorda yürürken sol tarafımızı işaret ediyorum. "Kendi banyonuz olacak. Şurada."

Onu misafir odasına çekiyorum, sonra da "Umarım mavi hâlâ en sevdiğin renktir" diyorum.

Finlay bebek mavisi yatak örtüsüne bakıyor. "Bu kadar zahmete girmene gerek yoktu."

"Kendini evinde hissetmeni istedik. İstedğim son şey senin tekrar gitmen."

Finlay'ın gözleri yüzümde geziniyor. "Sen nasılsın?" "Her geçen gün daha iyiye gidiyor. Katie'yi hâlâ özlüyorum."

Finlay gelip bana sarıldı. "Daha erken gelemediğim için gerçekten üzgünüm." Sesindeki pişmanlığı duyunca ona sıkıca sarılıyorum. "Artık buradasın." Birbirimizden ayrılarak, giysilerini ve kişisel eşyalarını yerleştirmeye başlıyoruz. "Mağazada bana yardım edecek misin?"

"Mağazada bana yardım edecek misin?"

Elbiseler.

"Evet, ama dikkat et, muhtemelen tüm kârını yerim," diye kıkırdıyor ve sonunda rahatlamış görünüyor.

"Eğer bu senin biraz kilo alman anlamına geliyorsa, daha fazla kek pişirmem gerekecek."

Finlay bana gergin bir bakış attı. "Ah... yani muhtemelen sadece satın alacak bir yer bulana kadar burada kalacağım."

"Yeterince paran var mı? Aceleye gerek yok. Burada istediğin kadar kalabilirsin ve her zaman babamın evi var."

"Nankör olduğumu düşünmeyin çünkü değilim," diyor Finlay. "Tüm bunlar için minnettarım ama artık yerleşmek ve kendime bir ev yapmak istiyorum. Babam evin parasını ödeyeceğini söyledi, o zaman eve döndüğünde kalacak bir yeri olacak."

"Sanırım senin için ev aramaya çıkmamız gerekecek."

Tam çantaları yatağın altına iterken, eve bir kamyonun yanaştığını duyduk ve bana "Bu Eli olmalı. Gel, seni tanıştırayım."

Finlay tereddüt ediyor, ben de elini tutup onu arkama çekiyorum. Merdivenlerden indiğimizde ön kapı açılıyor ve Eli içeri giriyor. Anahtarlarını kapının yanında duran kaseye koyuyor, sonra bize gülümsüyor.

"Sonunda seninle tanışabileceğim. Geleceğini söylediğinden beri Quinn çok heyecanlıydı." Ona sıcak bir gülümseme veriyor.

Finlay elini benimkinden çekip kurtarıyor ve kısmen arkamda kalıyor. "Merhaba, tanıştığımıza memnun oldum. Burada kalmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Çok güzel bir eviniz var," sözleri ağzından döküldü.

Eli'nin gülümsemesi büyür. "Rica ederim. Bir şeye ihtiyacınız olursa Quinn'e ya da bana haber verin."

Finlay başını sallıyor, çok gergin görünüyor.

"Merak etme. Eli'nin yanındayken ben de öyleydim ama ona alışacaksın."

"Öyle mi?" Eli bana şakacı bir sırıtış atarak soruyor.

"Senin etrafında bir cümle bile kuramadım," diye hatırlatıyorum ona. "Doğru." Eli gelip dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

"Ethan'ı yemeğe davet ettim... kahretsin, bizim için pizza almanı istemeyi unuttum."

Eli cebinden telefonunu çıkararak, "Merak etme bebeğim," diyor.

"Teslim etmelerini s a ğ l a y a c a ğ ı m . "

Gülümseyerek kolumu Eli'nin beline doluyorum, sonra Finlay'e bakıp "Onu neden bu kadar çok sevdiğimi anladın mı?" diyorum.

ELI

Komodinin üzerindeki lambayı açarak yatağa uzanıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve sonra kasadaki yüzüğü düşününce yüzüme bir gülümseme yayılıyor.

Dün aldım ve doğum gününden önce Quinn'e vermemek için kendimi zor tutuyorum.

Altı gün.

Kahretsin, sabırsızlanıyorum.

Quinn banyodan çıkar ve ışığı kapatarak yatağın kendi tarafına doğru yürür ve şiltenin üzerine tırmanır.

Çarşafı vücudumdan çekip alıyor ve bu beni sırtıtmaya itiyor. "Ne yapıyorsun?"

"Göreceksin," diye fısıldıyor sesinde alaycı bir tonla.

Quinn eşofman altımı tutuyor ve bacaklarımdan aşağı çektiğinde anında sertleşmeye başlıyorum.

Sürünerek yukarı çıkıyor ve kalçalarımın üzerine oturuyor.

"Soyunmalısın ve kesinlikle daha yükseğe çıkmalısın." Bir kıkırdama çıkarır. "Sabırlı olmaya ne oldu?" "Bebeğim, beni çıplak bıraktığında, sabır pencereden dışarı çıkıyor."

Yumuşak bir kahkaha patlatıyor, sonra bir parmağını kalçamdan sikime doğru gezdiriyor. Kontrolü ona bırakmak için yorganı tutmak zorunda kalıyorum.

Gözlerim yüzündeki sevgi ile sikimin etrafını saran parmakları arasında gidip geliyor. Sonra öne doğru eğiliyor ve beni ağzının sıcaklığına çekerken nefesimi tutuyorum.

"Siktir," diye tısladım.

Finlay'in koridorun sonunda uyuduğunu düşününce, yatak odamı ses geçirmez yapmadığıma pişman oluyorum.

Quinn beni derinlemesine emiyor ve ellerim saçlarına dalıyor, ipeksi tellerini avuçluyor.

"Quinn," diye inliyorum bana cennetin anlamını gösterirken. Doruk noktaya ulaşmaya yaklaştığımda onu kendimden uzaklaştırıyorum.

"Kıyafetlerini çıkar bebeğim," diye fısıldıyorum çekmeceye uzanıp prezervatif alırken.

Quinn hızla soyunurken, lateksi sikimin üzerine yuvarlıyorum, sonra "Tekrar üstüme çık" diyorum.

Üzerime tırmanıyor ve ben de sol elimi kalçasına koyup sağ elimle sikimi tutuyorum. Kendimi onun altında konumlandırıyorum, sonra fısıldıyorum, "Üzerime çök."

Quinn'in amcığı beni kabzasına kadar alıyor ve etrafımda ne kadar iyi hissettirdiği için bir an nefes almakta zorlanıyorum.

"Tanrım, bebeğim," diye inliyorum. "Sür beni."

Quinn ellerini göğsüme koyuyor ve sonra hareket etmeye başlıyor, gözleri yüzüme kilitleniyor.

"Çok iyi," diye övüyorum onu, parmaklarım kalçasına gömülürken onu sırt üstü yatırıp anlamsızca becerme dürtüsüyle savaşmak zorunda kalıyorum.

Quinn daha hızlı hareket etmeye başlıyor, amını pelvisime sürüyor.

Sağ elim boynunun arkasına doğru uzanıyor ve içine doğru itmeye başlarken onu üstüme çekiyorum. Ağzı benimkine çarpıyor ve öpüşme çok hızlı bir şekilde sıcaklaşıyor, dillerimiz dans ediyor, dudaklarımız yoğuruyor ve dişlerimiz çekiştiriyor.

Daha sert itiyorum, kalçalarım hızımı korumak için çalışıyor. "Eli," diye inliyor Quinn ağzıma karşı.

Onu sırt üstü yatırdım ve ellerimi başının iki yanına koyarak içine girmeye, amını sikimle dağlamaya başladım.

"Siktir, bebeğim," diye inliyorum, zevkim artmaya başladıkça kaslarım geriliyor.

Vücudu geriliyor ve dudakları ayrılıyor. Orgazmı onu kasıp kavururken ve altımda kasılmasına neden olurken çığlığını yutmak için tam zamanında ağzını ağzımın altına sıkıştırıyorum.

Onun amının sikimin etrafında sıkıldığını hissediyorum, kendimi boşaltırken içimde coşku titreşiyor.

İkimiz de zevkten indiğimizde onu derinden öpüyorum, kalbim kadına duyduğum aşkla neredeyse patlama noktasına geliyor

Altımda.

Öpüşmeyi keserken gözlerim onunkileri buluyor ve sonra ona takılıyorum, "Bu işte gerçekten iyi olmaya başladın."

Bir kıkırdama çıkarıyor ve beni i ç i n d e n çıkarıyor. "İyi bir öğretmenim var."

"Öyle mi?" Sırt üstü dönerken soruyorum.

"Etkileyici bir tane," diyor, ses tonu şakacı.

Kalkıp prezervatifi atmak için banyoya gidiyorum, sonra yatağa dönüp Quinn'le birlikte çarşafın altına g i r i y o r u m .

Yanağımı göğsüme yaslayarak yanıma sokuluyor. "Finlay hakkında ne düşünüyorsun?"

Başımı salladım. "İçine girdikten hemen sonra tartışmak istediğim bir konu değil."

Kıkırdayarak, "Özür dilerim." diye fısıldadı. Sonra bana baktı. "Ama merak ediyorum."

Sessiz bir kahkaha patlatırken göğsüm titriyor. "İyi görünüyor. Biraz sessiz."

Quinn, "Seni daha iyi tanıdığında açılacaktır," diyor. "Benim yaptığım gibi."

"İyi geçinmemiz senin için önemli." Başını sallıyor. "Evet."

"Onu evinde hissettirmek için elimden geleni yapacağım," diye teminat veriyorum Quinn'e. Kollarımı ona dolayarak ekliyorum: "Kadınımı mutlu etmek için her şeyi yaparım."

Göğsüme rastgele desenler çizmeye başlıyor, sonra da memnun bir şekilde iç çekiyor. "Beni inanılmaz derecede mutlu ediyorsun, Eli."

Komodine uzanıp lambayı kapatıyorum. Yan dönüyorum, Quinn'i göğsüme yaslayıp saçlarından derin bir nefes alıyorum.

"Eğer bir dileğin olsaydı, bu ne olurdu?" diye sordum.

"Sadece bir dilek mi?"

Başımı salladım. "Evet, sadece bir tane."

Quinn cevap vermekte tereddüt etmiyor, "Bir öpücük." Kaşlarımı çatarak soruyorum, "Neden bir öpücük?"

"Sıradan bir öpücük değil, Eli." Göğsüme daha da gömülüyor. "Bir gün, yaşlanıp kırış kırış olduğumda, senden bir öpücük istiyorum."

"Neden o zaman?"

"Bu birlikte yaşlandığımız anlamına gelecek ve benim tek istediğim de bu."

Cevabı beni tam kalbimden vuruyor ve sonra yüzüme geniş bir gülümseme yayılıyor.

"Dileğinizi gerçekleştirmek için ne yapabileceğime bakacağım."

Bölüm 27

QUINN

Fırını açıp bir tepsi mini kek çıkarıyorum. Kekler o kadar beğeniliyor ki daha fazla çeşit eklemeye çalışıyorum.

Kapıdaki zil çalıyor, sonra Finlay'ın bir müşteriyi selamladığını duyuyorum, "Günaydın."

Sesi tanıdığım için tepsiyi yere bırakıp Hanımefendiye döndüm. Tecrübelerimden bildiğim Chapel ile başa çıkmak zor olabiliyor.

Bize aşırı tatlı bir gülümseme veriyor. "Özel bir sipariş vermek istiyorum." "Elbette," diyorum ve yaklaşarak not defterini yukarı kaydırıyorum.

"Gelecek cumartesi Maddy'nin bekarlığa veda partisi var. Üzerinde küçük penisler olan kekler yapabilir misin?"

Dudaklarım seğiriyor ve kahkahamı bastırıyorum. "Ah... Deneyebilirim. Kaç tane lazım?"

"İki düzine."

"Onları ne zaman alacaksınız?"

"Cumartesi sabahı."

Siparişi yazarken başımı sallıyorum. "Bana bir irtibat numarası verebilir misiniz?"

Bayan Chapel numarayı okuyor, sonra bize yine o aşırı tatlı gülümsemesini veriyor. "Teşekkürler kızlar."

Dükkândan çıktığında Finlay bana baktı. "İlk penisli kek siparişin mi?"

Gülmeye başladım. "İlginç olmalı."

"Eminim," diye mırıldanıyor.

Dükkânın yan tarafındaki küçük mutfığıma geri dönüyorum ve krema ile yaptığım yıldızlara sim ekliyorum.

"İşten sonra birkaç yere bakmak ister misin?" Ben sorarım.

"Evet. Elbette." Finlay bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Sence sahile yakın bir yer var mıdır?" diye soruyor.

"Kontrol edebiliriz. Ethan'ın sahilde bir evi var. Gerçi kışını yırtarak çalışıyor. Evin yıkılmasına bir fırtına kalmıştı."

"Evet, ondan başka her şey. Bir fişi bile tamir edemiyorum."

"Eli böyle şeylerde gerçekten iyidir. Ethan ve Alex de öyle. Bir şeyi tamir ettirmeniz gerekirse yardımcı olacaklarından eminim."

Finlay, "İşe ihtiyacı olmayan bir yer almayı tercih ederim," diyor.

Omzumun üzerinden bakıyorum ve ellerine baktığını, omuzlarının çöktüğünü görüyorum.

"Her şey yolunda mı?"

Gözlerini bana dikti. "Evet. Tabii ki." Ben ona bakmaya devam edince, "Beni bilirsin. Sadece yeni ortama alışmaya çalışıyorum."

"Tamam," diye mırıldanıyorum ve dikkatimi tekrar işime veriyorum.

Gün boyunca mağazaya daha fazla müşteri geliyor ve kapıyı kapattığımızda ayaklarım yerden kesiliyor.

Finlay vücudunu gererek bir inilti çıkarıyor. "Tanrım, kek satmanın bu kadar yorucu olacağını kim bilebilirdi ki?"

"Değil mi?"

Önlüğümü çıkarıp bir kancaya asıyorum, sonra da her şeyin kapalı olup olmadığını kontrol ediyorum. "Ev avına çıkmaya hazır mısınız?"

Finlay kapıya doğru yürürken "Önce kahve," diyor. "Ben ısmarlıyorum."

Ona katılarak dükkândan çıkıyoruz ve sonra kapıyı kilitliyorum. "Eli'ye söyleyeyim."

Yolun karşısına geçiyoruz ve Jackson's Hardware'e girerken yüzüme bir sırtıma yayılıyor. Eli koridorda ağır görünümlü bir çanta taşıyor, yere bırakırken kasları dalgalanıyor.

Evet, işte benim adamım.

Bize doğru bakıyor, sonra ağzının köşesi kalkıyor. "Bugünlük işiniz bitti mi?"

"Evet." Yaklaşıyorum ve parmak uçlarımda durarak ona bir öpücük veriyorum. "Kahve içeceğiz ve sahile inip satılık ev var mı diye bakacağız."

"Telefonun yanında mı?" diye soruyor.

Ona göstermek için cebimden çıkardım.

"Şarj oldu mu?"

Kıkırdayarak ekran kilidini açıyorum ve kontrol ediyorum. "Yüzde yetmişim kaldı."

"Ne kadar kalacaksın?"

Finlay'e baktım. "Bir saat mi?" Başını sallıyor.

"İşin bittiğinde benimle burada buluş," diyor Eli ve elini boynumun kenarına götürerek dudaklarıma şefkatli bir öpücük konduruyor.

"Tamam." Ona gülümsedikten sonra Finlay'le birlikte dükkândan çıkıyorum. Finlay, "Çok sahiplenici görünüyor," diyor.

Gülümsemem büyüyor.

"Bayıldım." "Öyle mi?"

"Eli beni koruyor ve bu bana kendimi değerli hissettiriyor."

Finlay'in gözleri yüzümde geziniyor. "Onu çok seviyorsun."

"Tüm kalbimle," diyorum lokantaya girerken. "Vanilyalı latte istiyorum."

Siparişimizi verdik ve beklerken "Baban ne zaman dönecek?" diye sordum.

Finlay bir an düşünür. "Üç hafta." "Hay aksi, Noel'den sonra."

Omuz silkiyor. "Geldiğinde kutlarınız." "Onu yıllardır görmedim."

"Saçları ağarmış," diyor.

"Babam da öyle." İçimi çektim. "Piyangoyu kazanmam lazım ki erken emekliliğe ayrılabilisin."

Finlay bir kahkaha patlatır. "Sence babalarımız hiç emekli olacak mı?"

"Muhtemelen hayır."

Siparişimiz hazır olduğunda, Finlay ödemeyi yapar.

"Teşekkür ederim," diyorum içeceğimden bir yudum almadan önce.

Sahile doğru gidiyoruz ve birkaç yer gösteriyorum ama hiçbirisi Finlay'ın dikkatini çekmiyor.

Sandaletlerimizi çıkarıp kum boyunca ilerliyoruz ve Ethan'ın evine yaklaştığımızı fark ettiğimde evini işaret ediyorum. "Şu beyaz ve mavi evi görüyor musun?"

Finlay durup ona bakıyor. "Çok güzel." Başını öne eğiyor.

"Bayıldım." "Bu Ethan'ın evi."

Başını bana çevirdi, gözleri büyüdü. "P a r ç a l a n ı y o r demiştin."

"Üzerinde çok çalışmış."

Finlay bakışlarını tekrar eve çevirir. "Neden satın aldığını anlayabiliyorum."

Yürümeye devam ediyoruz ve tam önünden geçmek üzereyken ön kapı açılıyor. Ethan dışarı çıkıyor ve ben "Merhaba Ethan" diye sesleniyorum.

Bize doğru bakıyor, sonra sahile inen basamakları çıkıyor. "Yürüyüşe mi çıkıyorsunuz?" diye soruyor bize yaklaşırken.

"Evet, satılık ev var mı diye bakıyoruz."

Ethan bana yaklaşıyor ve bu Finlay'ın birkaç adım geri gitmesine neden oluyor. Sahildeki bir evi işaret ediyor. "Sarı panjurlu olanı görüyor musun?"

İşaret ettiği yöne bakıyorum. "Ah... evet." "Pazarlık payı var. Üzerine atlamak isteyebilirsin."

"Teşekkürler." Ona gülümsedim, sonra Finlay'e baktım. "Hadi gidip bir bakalım." Ethan, "Stanley Jefferson buranın sahibi," diye bahsediyor.

"Sana mesaj atarım.
sayı."

"Bu harika olur," diyorum. "Teşekkürler, Ethan."

Finlay'e bir bakış attıktan sonra yerine geri dönüyor.

"Hadi gel." Finlay'ın kolundan tutup onu eve doğru çekiyorum.

Yaklaştığımızda, ağzında bir gülümseme beliriyor. "Bir ev için kesinlikle gözü var."

"Değil mi?"

Merdivenlerden verandaya çıkarak pencerelerden içeriye bakıyoruz.

"Stanley'i arayıp bize içeriyi göstermesini isteyeceğim."

Finlay arkasını döner ve okyanusa bakar. "Bu mükemmel."

Merdivenlere oturduktan sonra burayla neler yapabileceğine dair fikirler üretmeye başladık.

Dirseğimle onu dürterek gülümsüyorum. "Bu çok güzel."

"Evet." Başını omzuma yaslıyor. "Çok huzurlu." "Öyle," diye mutlulukla iç geçiriyorum. "Burada olduğun için mutluyum."

"Ben de."

ELI

Nalburdan çıkarken sırtımı duvara yaslıyorum ve sonra gözlerim yolun karşısındaki dükkana gidiyor.

Quinn'in Finlay'e kekten bir ısırik aldirmaya çalışmasını izlerken anında ağzımı bir gülümseme kaplıyor. Kızların kahkahaları bana doğru geliyor.

Quinn'i mutlu gördüğüm için kalbimde duygular kabarıyor ve çıkmaya başladığımız günlere geri dönüyorum.

Quinn bana doğru bakıyor ve Finlay'e bir şeyler söyleyerek dükkândan çıkıyor. Yolda bir aşağı bir yukarı baktı, sonra bana doğru geldi.

Gülümsemesi genişler. "Hey."

"Merhaba," diye mırıldanıyorum. Yeterince yaklaştığında kalçasına uzanıyorum ve onu önüme doğru çekiyorum. "Eğleniyor musun?"

Başını sallıyor, gözleri parlayarak bana bakıyor.

Bir elimi yanağına götürüyorum ve parmaklarımı usulca teninde gezdiriyorum.

Gözlerinin derinliklerine bakarken o an samimiyetle doluyor.

Tanrım, onu zaten sevdiğimden daha fazla sevebilir miyim?

"Yarın senin doğum günün," diye mırıldanıyorum, parmaklarım çenesinin kıvrımını takip ediyor.

Burnunu kıvrıyor. "Babamı göreceğim için daha heyecanlıyım."

Gülümsemem biraz daha genişliyor. "Ailelerimizle birlikte eğlenceli bir gün olacak."

Quinn vücudunu benimkine doğru itiyor ve çenemin kenarına bir öpücük konduruyor.

Başımı eğiyorum, nefesimin teninde dolaşmasına izin veriyorum ve kulağına ulaştığımda fısıldıyorum, "Quinn'im."

Başını bana çeviriyor, dudakları ayrılmış ve gözleri arzuyla kararmış.

"Şehrin ortasında bana öyle bakamazsın bebeğim."

Sonra alt dudağını ısırıldı.

Elini tutarak onu mağazanın içine, depoya kadar sürüklüyorum. Onu bir duvara yasladım, sonra ağzımı onunkine yapıştırdım.

Quinn bir inilti çıkarıyor ve ben de o nefessiz kalıp vücudunu benimkine sürtünceye kadar dudaklarının ırzına geçiyorum.

Elimi yan tarafına götürdüm ve elbisesini yukarı çektim. Parmaklarım kalçasının üzerinde geziniyor ve amından gelen yoğun ısıyı avuçlayarak hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkarıyorum.

"Tanrım, seni becermek istiyorum," diye homurdanıyorum.

"Yap şunu," diye nefes alıyor ve öpücüklerini boynumdan aşağı saçıyor.

"Becer beni, Eli."

Quinn'in küfrettiğini duymak çok ateşli. Ondan uzaklaşıyorum ve gözlerimi kapatarak kontrolümü kaybetmemek için derin nefesler alıyorum.

Sesimi bulduğumda, "Prezervatif yok." dedim.

"İşte bu kadar. Doğum kontrol hapı kullanacağım," diye mırıldanıyor, sesi en az benim kadar sinirli çıkıyor.

Ağzımın köşesi yukarı kıvrılıyor ve bir elimi kaldırarak çenesini tutuyorum. Ağzına sert bir öpücük kondurarak, "Bu gece seni anlamsızca becereceğim," diyorum.

Quinn bana katıksız bir arzuyla bakıyor. "Sabırsızlanıyorum."

Depodan çıkmak için döndüğünde kıkına bir şaplak attım. Ürkek bir çığlık atarak gözlerini yüzüme dikti.

"Bu beni sertleştirdiğin ve seksi kıkını mağazana geri götürdüğün için."

Bana baştan çıkarıcı bir sırıtış atan Quinn'in gözleri, sikime kilitlenene kadar vücudumda geziniyor. Sonra dudaklarını yalıyor.

"Git," sıkılmış dişlerimin arasından kelimeyi gıcırdatarak çıkarıyorum. "Şimdi." Dinlemek yerine bana bir adım daha yaklaştı.

"Ateşle oynuyorsun," diye uyarıyorum onu, sesim damarlarımda dolaşan şehvetle alçak ve derinden geliyor.

Quinn kapıyı kapatıyor ve sonra önümde dizlerinin üzerine çöküyor.

Kemerimi ve fermuarımı çözerken "Siktir, bebeğim," diye nefes alıyorum.

Kumaşı çekip indiriyor, sikim gibi sertleşmiş sikimi serbest bırakıyor ve sonra ağzının sıcaklığına gömülüyorum, içimden bir inilti yükseliyor.

"Siktir," diye tısladım. "Beni sertçe al."

Saçlarından tutarak ağzına sokulmaktan kendimi alamıyorum. Quinn gözlerini kapatıyor ve sonra mırıldanıyor, beni göklere çıkaracak şekilde emerken titreşim aletimin başına çarpıyor.

Orgazm olduğumda onu çekecek ne gücüm ne de zamanım var. Quinn'in ağzı... Tanrım, aklım çalışmayı bırakıyor, taşaklarım geriliyor ve sertçe boşalıyorum.

"Yut bebeğim," diyorum, kendimi onun ağzına boşaltırken sesim boğuk çıkıyor.

Quinn son damlasına kadar içiyor ve geri çekildiğinde bana sırtarak övgümü bekliyor ve bu benim felaketim oluyor.

Onu ayağa kaldırıyorum ve ağzımı onunkine yapıştırıyorum, sapkın bir yanımla kendimi onun dilinde tatmak istiyorum.

Sonunda ağzını serbest bıraktığımda, "Çok iyiydin bebeğim. Aklımı başımdan aldın."

Memnuniyet, güzel yüz hatlarında dalgalanıyor.

Aletimi boxer'ımın içine soktum ve kotumun fermuarını çektim.

Kemerimi bağlarken gözlerim Quinn'e kilitlendi.

"Saçını düzeltmen gerek," diye kıkırdıyorum. "Yoksa bütün kasaba burada ne yaptığımızı öğrenecek."

Bir kahkaha patlamasıyla parmaklarını saç tellerinin arasından geçiriyor. Bir adım öne çıkıp ona yardım ediyorum, sonra da ağzına son bir öpücük konduruyorum. "Gitme zamanı

iş e geri dön."

Bölüm 28

QUINN

Babamın yanında otururken, etrafımda tüm sevdiklerim varken, gülümsemeden duramıyorum.

Finlay babamın diğer tarafında, ona yaslanmış. Kolunu Finlay'in omuzlarına dolamış ve Southport'a geldiğinden beri Finlay'in en rahat görüldüğü an bu.

"Satın almak istediğin evi görmek için sabırsızlanıyorum," diyor babam ona. "Bence çok seveceksin," diye mırıldanıyor.

"Kardeşim ne zaman eve dönecek?" diye sorar. "Dedi ki -"

"Finlay."

Gözlerim arka kapıya kayıyor ve sonra Finlay ayağa kalkıp David Amca'nın kollarına uçuyor.

Babam ve ben ayağa kalkıyoruz, ikimizin de yüzünde kocaman gülümsemeler var. Babam ve David Amca el sıkışırken Finlay babasının yanından ayrılmıyor ve ben de amcama sarılıyorum.

"Mutlu yıllar, Quinn," diyor.

"Bu şimdiye kadarki en güzel hediye," diye sırtıyorum ona. "En son ne zaman birlikte olduğumuzu hatırlamıyorum."

Jackson'lara dönerek David Amca'yı onlarla tanıştıyorum ve tekrar oturduğumuzda kalbime mutlu bir his yayılıyor.

Babam David Amca'ya yetişirken sohbet akıp gidiyor. Ethan ve Alex hamburger ve biftek ızgara yapıyorlar ve Nina sol tarafımda, dudaklarında memnun bir gülümseme var.

Ancak o zaman Eli'nin bizimle dışarıda olmadığını fark ediyorum.

Tam ayağa kalkarken Ethan, "Biraz müzik çalmalıyız." dedi.

Telefonunu taşınabilir bir hoparlöre bağlar ve ardından tanıdık bir şarkı havayı doldurmaya başlar.

Dudaklarım yukarı kıvrılıyor. "Bu benim ve Eli'nın şarkısı," diyorum Ethan'a. "İyi seçim."

Eli'yi aramak için dönüyorum ve sonra olduğum yerde duruyorum.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Eli tek dizinin üzerinde, bana dünyadaki tüm sevgisiyle bakıyor.

Herkes anında sessizleşiyor, sadece şarkı çalıyor.

Boğazım düğüm leniyor, gözlerim yanmaya başlıyor ve duygular göğsümde birikirken vücudumda bir titreme dalgalanıyor.

Eli sağ elini açıyor ve yüzüğü gördüğüm anda ellerim ağzımı kapatmak için havaya kalkıyor, içimden bir hıçkırık kopuyor.

Şarkı biter ve Eli şöyle der: "Seninleyken kendimi evimde, ait olduğum yerdeymişim gibi hissediyorum."

Soruyu sormamış olmasına rağmen başımı sallamaya başladım.

Eli bir kıkırdama çıkarır. "Quinn, öptüğün tek erkek, sevdiğin tek kişi olmak istiyorum." Derin bir nefes alır. "Tüm hayallerini gerçekleştirmek istiyorum ve yaşlandığımızda dileğini yerine getireceğim."

Hâlâ başımı sallıyorum, duramıyorum, dikkatim sadece Eli'a odaklanmış durumda.

Ayağa kalkıyor ve elini yanağıma götürüyor, yüzünde o kadar çok duygu var ki bir damla gözyaşı yüzümden aşağı süzülüyor.

Sadece ikimiz varmışız gibi hissedene kadar bana yaklaşan Eli, "Senden daha çok sevdiğim kimse yok Quinn. Seni her zaman koruyacağıma söz veriyorum. Sana değer vereceğime. Seni takdir edeceğime."

Ellerimi hâlâ ağzımı kapattıkları yerden kaldırıp Eli'nin göğsüne koyuyorum.

"Evlen benimle, Quinn."

"Tamam," diye nefes alıyorum ve sonra etrafımızın ailemizle çevrili olmasını umursamıyorum. Parmak uçlarımda yükselip kollarımı boynuna doluyorum ve Eli'ı kalbimdeki tüm sevgiyle öpüyorum.

Etrafımızda alkışlar patlıyor ve Eli ağzıma doğru sırtıyor. "Öyle mi? Yüzüğümü takacak mısın, bebeğim?"

Çabucak başımı sallıyorum, sonra sol elimi ona uzatıyorum. Yüzük parmağıma güzel bir pırlanta takıyor ve sonra kollarına atlıyorum, içimden kahkahalar fişkırıyor.

Eli az önce bana evlenme teklif etti.

İçimden bir hıçkırık kopuyor ve yüzümü ona gömüyorum. Kolları beni sımsıkı sarıyor ve hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim.

"Mutlu yıllar, bebeğim."

"Şimdiye kadarki en iyi hediye," diyorum gözyaşlarımdan arasında.

"Gelmiş geçmiş en iyi hediye olduğumu sanıyordum," diye şakacı bir şekilde homurdanıyor David Amca.

Yüzümdeki gözyaşlarını silerek, kahkaha atarak Eli'dan uzaklaşıyorum.

Sevdiklerimiz teker teker bizi tebrik ediyor ve Nina'ya sarıldığımda, "İçine sindiğinde bana anne demeni istiyorum" diyor. Geri çekilip saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Her zaman bir kızım olsun istemişimdir."

Ağlama dürtüsüne karşı çok mücadele etmek zorundayım. "Hep bir annem olsun istedim."

Nina'nın çenesi titriyor ve bu benim kırılgan kontrolümü kırıyor. Tekrar sarılıyoruz ve bir an için bunaltıcı duygularımızın üstesinden geliyoruz.

"Seni seviyorum anne," diye fısıldıyorum.

"Kalbim," diye hıçkırıyor. "Beni çirkince ağlatacaksın."

Gözyaşlarımdan arasında gülüyorum, sonra "Seni seviyorum Quinn" diyor.

"Bana sarılmayacak mısın?" Ethan soruyor. "Şu "seni seviyorum"lardan biri de fena olmazdı."

Eli onu, "Şansını zorlama," diye uyarır.

Ethan'a sarılırken gülümsemekten yanaklarım acımaya başlıyor. Beni kollarıyla sarıyor, sonra fısıldıyor, "Sence Eli kafama vurmada önce sana sarılmama ne kadar izin verir?"

Birden Ethan beni etrafında döndürüyor ve bir kahkaha patlamasıyla uzaklaşırken Eli'ın kollarına itiliyorum.

Eli'ye baktığımda, "Mutlu musun bebeğim?" diye sordu.

Yanağımı göğsüne yaslariken başımı sallıyorum. "Hayatımın en mutlu günü."

Sonsöz

QUINN

İki yıl sonra.

Katie'ye bakarken kalbim inanılmaz derecede dolu.

"Hey, Bayan Jackson," diye takılıyor bana, gözlerinde bir ışıltıyla. "Beni özledin mi?"

"Çok fazla," diye fısıldıyorum.

Katie öne doğru eğiliyor ve elini bebeğimin karnına koyuyor. Dudaklarında yumuşak bir gülümseme beliriyor. "En iyi anne sen olacaksın."

Elimi onunkinin üzerine koyup teninin sıcaklığını içime çekiyorum. Gözlerimi onunkilere dikerek, "Seni bir daha asla göremeyeceğimi sanıyordum," diyorum.

Katie arkasına yaslanıp omuz silkti, "İlk bebeğini doğuruyorsun. Son bir kez görünmek zorundaydım."

Yüzüne bir sırıtma daha yayılıyor. "Çok güzel olacak, tıpkı senin gibi."

"O mu?" Kalbim küt küt atarak soruyorum.

"Evet. Bir kızın olacak Quinn. Eli'nin siyah saçlarına ve senin yeşil gözlerine sahip olacak. Çok güzel bir kız olacak."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Bir kahkaha attı. "Öyle işte."

"Mutlu musun Katie?" Ona her zaman sormak istediğim soruyu sordum.

"Elbette, şapşal." Kıkırdaması baloncuklarla dolu. "Sen her gülümsediğinde, ben de gülümsüyorum."

"O zaman gülümsemeyi asla bırakmayacağım." Birbirimize bakıyoruz, sonra çenem titremeye başlıyor. "Bu bir veda, değil mi?"

"Şimdilik," diye başını sallıyor.

Öne doğru eğilerek kollarımı sıkıca ona doladım. "Seni seviyorum Katie. En iyi arkadaşım olduğun için teşekkür ederim."

"Seni seviyorum Quinn," diye fısıldıyor. "Hiçbir şeyi sevmediğim kadar çok. Seni her zaman kollayacağım." Tekrar birbirimize bakabilmemiz için beni geri itiyor. "Umarım kahkaha ve sevgiyle dolu güzel bir hayatın olur."

Katie başını eğiyor, bana olan sevgisi gözlerini üstümüzdeki yıldızlar gibi parlatıyor. "Asla yalnız değilsin Quinn. Yolun her adımında yanında olacağım." Elini göğsüme bastırıyor. "Tam burada, kalbinin içinde güvenle saklı."

İki elimle onun elini kapatıyorum.

"Hoşça kal Katie."

Uyandığımda, elimi karnımdaki bebeğimin üzerinde gezdirirken yüzüme bir gülümseme yayılıyor.

"Bir kızımız olacak," diye mırıldandım.

"Nereden biliyorsun?" Eli uykulu bir şekilde soruyor, yüzünün yarısı yastığa gömülmüş. "Katie söyledi."

Kafasını kaldırdı. "Rüyanda Katie'yi mi gördün?"

Kıkırdayarak başımı sallıyorum. "Evet. Veda etmem gerek."

Eli bir kolunu bana dolayarak beni kendine doğru çekiyor. "Sevindim, bebeğim." Bir süre sessiz kaldıktan sonra "Kızımızın adını Katie mi koyuyoruz?" diye sordu.

Gözlerim onunkilere kayıyor ve yüzüme geniş bir gülümseme yayılıyor.

"Yapabilir miyiz?"

"Tabii ki."

Ağızına bir öpücük konduruyorum. "Bir oğlumuz olduğunda adını sen koyabilirsin." "Hmm... kaç çocuğumuz olacak?" diye soruyor, vücuduna bastırarak

benimkine

karşı.

"Beş."

Eli başını kaldırıyor ve bana şakacı bir sırıtış atıyor. "Benim için biçilmiş kaftan."

"Pratik yapmak ister misin?" Müstehcen bir ses tonuyla soruyorum.

"Bebeğim, sekse asla hayır demem," diye kıkırdıyor üzerimde hareket ederken.

Kocam benimle sevişirken kalbim sevgi ve mutlulukla dolup taşıyor.

Eli on dört yaşından beri benim kahramanım ve son on yılda ne kadar yol kat ettiğimizi düşününce, birlikte geleceğimizin geri kalanında neler olacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

ELI

Elli yıl sonra.

"Bebeğim," diye sesleniyorum evin içinde yürürken. "Dışarıda," diye cevap verdiğini duyuyorum.

Arka kapıdan çıkarken Quinn'i çiçek tarhındaki yabani otları ayıkladıktan sonra yavaşça doğrulurken buluyorum.

"Tanıştıktan sonra bir dileğim var demiştin, hatırlıyor musun?" Bana inanılmaz bir evlilik ve çocuklar veren, hayatımı mutlulukla dolduran karıma yaklaşıyorum.

"Ne dileği?" diyor kaşlarını çatarak.

"Bir dileğın olduğunu söylemiştin... yaşlandığında ve kırıştığında bir öpücük." Kaşları anında çatıldı. "Bana kırışık olduğumu mu söylüyorsun, Eli?"

Bir kahkaha patlattım. "Ama hâlâ seninle evlendiğim günkü kadar güzelsin."

Yüz hatları şakacı bir gülümsemeye dönüşüyor. "Sadece dalga geçiyorum ama iltifat etmeyi bırakma."

Gözlerini yakalayarak, "Milyonlarca hayat yaşasak, her birinde seninle evlenirdim Quinn," diyorum.

Gözleri yaşlarla parıldamaya başlar. "Seni seviyorum, bebeğim." Ağzımı onunkine bastırarak, ona sahip olduğu tek dileği veriyorum.

Geri çekildiğimde Quinn mutlulukla gülümsüyor. "Yaşlı kalbimi sadece sen bayıltabilirsin."

"Tek olsam iyi olur," diye mırıldandım.

"Her zaman, Eli," diye kıkırdıyor. "Her zaman sadece sen vardın."

Son.

Yayınlanmış Kitaplar

Beautifully Broken Serisi

Organize Suç / Gerilim Romantizm (Bu sırayla veya tek başına okunabilir)

Güzelce Kırılmış

(Daha önce Predator adıyla yayımlanmıştır) Alex & Nina

Güzelce Yaralandım

(Daha önce Redemption adıyla yayımlanmıştır) Eli & Quinn

Güzelce Yok Edildi

(Önceki adı Legacy) Ethan & Finlay

BAĞIMSIZ ROMANLAR

*Mafya / Organize Suçlar / Gerilim Romantizmi
(Bu sırayla veya tek başına okunabilir)*

ACIMASIZ AZİZLER

Damien Vetrov

ACIMASIZ AZİZLER

Lucian Cotroni

ACIMASIZ AZİZLER

Carson Koslov

İHANET GÖZYAŞLARI

Demitri Vetrov

KURTULUŞ GÖZYAŞLARI

Alexei Koslov

Düşmanlardan Aşıklara

Üniversite Romantizmi / Yeni Yetişkin / Milyarder Romantizmi

Kalpsiz

Pervasız

Dikkatsiz

Acımasız

Utanmaz

Yanlış Algılar

(Spin-off Askeri Romantizm)

Trinity Akademisi

Üniversite Romantizmi / Yeni Yetişkin / Milyarder Romantizmi

Falcon

Mason

Julian

Gölü

Sonsöz

Varisler

Üniversite Romantizmi / Yeni Yetişkin / Milyarder Romantizmi

Katı Kalpli Varis

Kibirli Varis

Meydan Okuyan

Varis Sadık Varis

Duygusuz Mirasçı

Günahkâr
Varis
Ayartılmış
Varis Yasak
Varis

Kara Dağ Akademisi Serisinde Tek Başına
[Benim Kahramanım Değil](#)
Genç Yetişkin / Liseli Romantik

Güney Kahramanları Serisi
Gerilim Romantizm / Çağdaş Romantizm / Polis
Memurları ve Dedektifler

Aramızdaki Okyanus
Dolaptaki Kız
Boşa Geçen Zamanımızda
Kendimize Söylediğimiz
Yalanlar
Kaybolmuştuk

Benimle bağlantı kurun

[Bülten](#)
[FaceBook](#)

[Amazon](#)

[GoodReads](#)
[BookBub](#)

[Instagram](#)

Teşekkür

Eli ve Quinn'in kitabını yeniden yazdım, çünkü ilk hikâyenin onlara hak ettikleri değeri vermediğini düşündüm. Onlar için yeni bir hayat ve HEA yaratırken bana gösterdiğiniz sabır için teşekkür ederim.

Alfa ve beta okuyucularıma - Leeann, Sheena, Sherrie, Sarah ve Allyson, kağıttan bebeğimin vaftiz ebeveynleri olduğunuz için teşekkür ederim.

Candi Kane PR - Bana ve teslim tarihlerini kaçıрма alışkanlığıma karşı sabırlı olduğunuz için teşekkür ederim.

Yoly, Cormar Covers - Kağıt bebeklerime mükemmel bir görünüm kazandırdığınız için teşekkür ederim.

Sokak ekibim, kitaplarımı tanıttığınız için teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel!

Kapak tanıtımına ve yayın gününe katılmak için zaman ayıran her blog yazarına ve okuyucuya özel bir teşekkür.

Hepinizi tonlarca seviyorum ;)